

Kampsportslagen från 2006 till i dag

*Uppdrag till Länsstyrelsen i Örebro län att
analysera regleringen av kampsport*

Redovisning av regeringsuppdrag Ku2013/1046/MFI

Länsstyrelsen
Örebro län

Dnr 100-2931-2013

Till Kulturdepartementet

Regeringen beslutade den 2 maj 2013 att ge Länsstyrelsen i Örebro län i uppdrag att göra en analys av hur regelverket om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher har tillämpats sedan ikraftträdandet och vid behov föreslå förändringar av regelverket. Länsstyrelsen skulle även göra en bedömning av hur den framtida utvecklingen kunde förväntas bli inom olika kampsporter (Ku2013/1046/MFI).

Härmed överlämnas redovisningen av uppdraget.

Örebro i januari 2014

Rose-Marie Frebran

Innehåll

Sammanfattning	6
1. Inledning.....	7
2. Bakgrund	8
2.1 Kampsportslagen och dess förarbeten	8
2.2 Erfarenheter av tillämpningen av kampsportslagen	8
3. Metod och tillvägagångssätt.....	10
3.1 Enkätundersökning	10
3.2 Yttranden	10
3.3 Analys.....	10
4. Gällande ordning	12
4.1 Bakgrunden till kampsportslagen	12
4.2 Tillståndsmyndigheten Länsstyrelsen i Örebro län	12
4.3 Kampsportsdelegationen	13
5. Tillämpningen av regelverket om tillståndspflicht för vissa kampsportsmatcher.....	14
5.1 Kampsportsdelegationens tillståndsprovning	14
5.1.1 Tydliga regler och regelinnehåll	14
5.1.2 Utrustning	15
5.1.3 Kampområdet.....	15
5.1.4 Förfarandet efter knockout.....	16
5.1.5 Uppföljning	16
5.1.6 Möjlighet att avbryta en ojämn match	17
5.1.7 Matchlängd	17
5.1.8 Åldersgräns för deltagande	18
5.1.9 Krav på anordnaren.....	18
5.1.10 Sammanfattning	19
5.2 Ändringar i regelverk som omfattas av lämnat tillstånd.....	19
5.3 Praxis	20
5.3.1 Tillstånd att anordna enstaka matcher med förlängd matchtid	20
5.3.2 Medicinska överväganden vid tillståndsprovningen.....	21
5.4 Överklagande.....	21
5.5 Länsstyrelsen i Örebro län.....	22
5.5.1 Tillsyn	22

5.5.2 Föreskrifter.....	23
5.6 Sanktionsmöjligheter	24
5.6.1 Kampsportsdelegationens möjlighet att återkalla tillstånd	24
5.6.2 Kritik från Länsstyrelsen.....	24
5.6.3 Enkät svar.....	24
5.7 Brott mot kampsportslagen.....	25
5.7.1 Anmälan om misstanke om brott – att anordna match utan tillstånd.....	25
6. Kampsportslagens betydelse	26
6.1 Konsekvenser för kampsportsförbund med tillståndspliktig verksamhet.....	26
6.2 Kampsportslagen och idrottens värdegrund	26
6.3 Kampsportslagens konkurrensmässiga begränsningar	26
6.4 Kampsportslagen i ett internationellt perspektiv	28
6.5 Några idrottsfilosofiska tankar kring kampsportslagen.....	28
7. Skaderapportering	30
7.1 Statistik över antalet anordnade matcher.....	30
7.2 Reflektioner från Kampsportsdelegationens medicinska ledamöter	31
8. Bestraffningsärenden inom Sveriges Riksidrottsförbund (RF).....	32
9. Den framtida utvecklingen inom olika kampsporter.....	33
10. Betyg på verksamheten kring kampsportslagen.....	34
11. Överväganden.....	35
11.1 Förenklat förfarande vid regeländringar.....	35
11.2 Ändring i ansökningsförfarandet.....	36
11.3 Ändringar i de tio områdena för bedömningskriterierna?	37
11.3.1 Tydliga regler och regelinhåll	37
11.3.2 Utrustning	38
11.3.3 Kampområdet.....	38
11.3.4 Förfarandet efter knockout.....	38
11.3.5 Uppföljning	39
11.3.6 Möjlighet att avbryta en ojämn match	40
11.3.7 Matchlängd	40
11.3.8 Åldersgräns för deltagande	41
11.3.9 Krav på anordnaren.....	41
11.4 Organisatoriska förändringar	41

11.4.1 Kampsportsdelegationens sammansättning	42
11.4.2 Förhållandet mellan Länsstyrelsen och Kampsportsdelegationen.....	43
11.5 Införandet av sanktionsmöjligheter	44
11.6 Tillsyn genom egenkontrollrapportering	45
11.7 Övriga synpunkter från förbunden	46
11.8 Vad vill politiken?	47
12. Förslag.....	49
12.1 Författningsändringar	49
12.2 Föreskrifter och allmänna råd.....	49
12.3 Länsstyrelsens fortsatta arbete.....	50
12.4 Ytterligare utredning.....	50
13. Ekonomiska konsekvenser	51
Bilaga 1 Utredningsdirektiv	52
Bilaga 2 Enkätfrågor	54
Bilaga 3 Enkät svar – totalt inklusive kommentarer	62
Bilaga 4 Enkät svar – presentation	117

Sammanfattning

Lagen (2006:1006) om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher (kampsportslagen) och förordningen (2006:1068) om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher (kampsportsförordningen) har varit i kraft sedan den 1 september 2006. Regeringen har gett Länsstyrelsen i Örebro län (Länsstyrelsen) i uppdrag att analysera hur kampsportslagen har tillämpats sedan ikraftträdandet och vid behov föreslå förändringar av regelverket. Länsstyrelsen ska även göra en bedömning av hur den framtida utvecklingen kan förväntas bli inom olika kampsporter. Uppdraget är brett och ger Länsstyrelsen möjlighet att väga in många olika aspekter. Länsstyrelsen har ändå ansett att en viss begränsning ska göras och har därför inte analyserat eller tagit ställning till ett avskaffande av kampsportslagen.

Som en del i uppdraget har Länsstyrelsen låtit genomföra en enkätundersökning som har besvarats av de fjorton kampsportsförbund som för närvarande har tillstånd. Av undersökningen kan utläsas att kampsportslagen, drygt sju år efter dess införande, fungerar väl. De kritiska röster som hördes inför införandet har, enligt vissa förbund, vänts till något positivt med en ökad säkerhet kring matcher och en legitimitet i och med att kampsporten blivit reglerad. Det finns dock ett antal förbund som anser att just deras kampsport ska vara undantagen från lagens tillämpningsområde.

Av de fjorton tillfrågade förbunden har tio förbund uppgett att lagen haft en positiv inverkan och de har särskilt lyft fram den ökade säkerheten för utövarna som lagen inneburit. Som negativt nämner ett flertal av förbunden att lagen inneburit en ökad administration och vissa förbund uppger att internationella tävlingar inte kan anordnas i Sverige.

Länsstyrelsen är av den uppfattningen att hanteringen av verksamheten enligt kampsportslagen fungerar bra, vilken även delas av kampsportsförbunden. Sammanlagt elva av de tillfrågade fjorton förbunden har svarat att de är nöjda eller mycket nöjda med hur kampsportslagen generellt sett fungerar.

”Mot bakgrund av hur lagen är skriven så fungerar den och tillämpas väl.”

Länsstyrelsen föreslår emellertid att några förslag till ändringar av lagen utreds. Det gäller framför allt utarbetandet av någon form av sanktionssystem som kan tillämpas när tillståndshavare bryter mot sitt tillstånd med meddelade villkor. Även frågan om hanteringen av regeländringar för kampsporter som har meddelats tillstånd är högst aktuell.

Länsstyrelsen föreslår vidare att den i lagen angivna ansökningstiden ändras från tre till två månader, för ansökan om tillstånd för en eller flera kampsportsmatcher och att den fastställs till tre månader för ansökan om tillstånd tills vidare eller för viss tid.

Därutöver föreslås att Länsstyrelsen får ett utvidgat bemyndigande att meddela föreskrifter och allmänna råd.

1. Inledning

Anordnandet av kampsportsmatcher som tillåter slag, sparkar eller annat våld mot huvudet är från och med den 1 januari 2007 tillståndspliktigt. Detta regleras i kampsportslagen.

Ansökningar om tillstånd för att anordna sådana matcher prövas av Kampsportsdelegationen vid Länsstyrelsen, i enlighet med 38–40 §§ förordningen (2007:825) med länsstyrelseinstruktion (länsstyrelseinstruktionen).

Regeringen har gett Länsstyrelsen i uppdrag att göra en analys av hur regelverket om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher har tillämpats sedan ikraftträdandet och vid behov föreslå förändringar av regelverket (Ku2013/1046/MFI). Länsstyrelsen ska även göra en bedömning av hur den framtida utvecklingen kan förväntas bli inom olika kampsporter.

I uppdraget ingår att bedöma om de generella krav på säkerhet som ska ställas på kampsporter som angavs i regeringens proposition Lag om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher (prop. 2005/06:147, bet. 2005/06:KrU29, rskr. 2005/06:386) alltjämt är relevanta och tillämpningsbara. Direktiven för uppdraget återfinns i bilaga 1.

Uppdraget skulle ha redovisats senast den 30 november 2013. Länsstyrelsen har begärt och beviljats anstånd med att lämna in en redovisning av uppdraget till den 15 januari 2014.

2. Bakgrund

2.1 Kampsportslagen och dess förarbeten

Kampsportslagen och kampsportsförordningen trädde i kraft den 1 september 2006.

Kampsportslagen omfattar matcher i kampsporter som tillåter slag, sparkar eller annat våld mot huvudet och innebär att sådana matcher inte får anordnas utan tillstånd. Tillståndsplikten gäller för tävlings-, tränings- och uppvisningsmatcher. För prövningen av frågor om tillstånd att anordna kampsportsmatcher finns Kampsportsdelegationen vid Länsstyrelsen. Länsstyrelsen har även i uppdrag att utöva tillsyn enligt kampsportslagen.

Kampsportslagens förarbeten utgörs av betänkandet Kampidrott i fokus (SOU 2003:24), departementspromemorian (Ds 2005:46) med förslag till en särskild lag om förbud mot vissa kampsportsmatcher och proposition (2005/06:147) med förslag till en ny lag om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher.

Av uttalandena i nämnda proposition framgår att regleringen av kampsportsmatcher, vid tillkomsten 2006, saknade såväl nationella som internationella förebilder. Ett stort antal bedömningar gjordes därför utifrån den kunskap som då var tillgänglig. Den enskilt viktigaste bedömningen i samband med prövningen av om tillstånd kunde medges menade regeringen, var om en godtagbar säkerhet för deltagarna kunde garanteras vid genomförandet av match. Regeringen ansåg att de säkerhetsbestämmelser som då gällde inom amatörboxningen och övriga kampsporter som organiserades av förbund anslutna till Riksidrottsförbundet, var en viktig utgångspunkt vid bedömningen av vad som kunde krävas av en idrottsverksamhet för att den ur säkerhets- och hälsosynpunkt skulle kunna tillåtas, trots att den kunde innebära våld som träffar huvudet. Eftersom stilarna i de olika kampsporterna sinsemellan var olika ansåg regeringen emellertid att skilda krav på säkerhet gjorde sig gällande. Regeringen ansåg att gemensamma kriterier i princip borde gälla, men att vissa skillnader i bedömningen skulle göras på grund av de olika idrotternas skiftande karaktär.

De gemensamma kriterierna avser tydliga regler, regelinnehåll, utrustning, kampområdet, förfarandet efter knockout, uppföljning, möjlighet att avbryta en ojämn match, matchlängd, åldersgräns för deltagande och krav på anordnaren. Dessa tio kriterier har varit utgångspunkten i Kampsportsdelegationens tillståndsprövning. Några föreskrifter om tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser för tillämpningen av 2 § kampsportslagen, med stöd av bemyndigandet i 3 § kampsportsförordningen, har inte beslutats av Länsstyrelsen.

2.2 Erfarenheter av tillämpningen av kampsportslagen

Kampsportsdelegationen har meddelat sammanlagt 104 tillstånd sedan lagen trädde i kraft den 1 september 2006. Tillstånden är fördelade enligt följande: 22 (år 2013), 15 (år 2012), 15 (år 2011), 13 (år 2010), 10 (år 2009), 8 (år 2008), 17 (år 2007) och 4 (år 2006).

När ett tillstånd har meddelats är det vanligt att den aktuella kampsporten efter en tid vill göra förändringar i de tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser som omfattas av det beviljade tillståndet. Detta innebär nya förutsättningar och att nytt tillstånd måste sökas innan de ändrade reglerna får tillämpas.

I förarbetena angavs att det efter lagens ikraftträdande förväntades en inledande prövning av om ett flertal av de befintliga kampsporter som tillåter våld som träffar huvudet har godtagbara tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser (a. prop. s. 50). Antalet ärenden om tillstånd att anordna kampsportsmatcher förväntades minska väsentligt efter denna första period, menade regeringen. Länsstyrelsen kan dock konstatera att det istället har skett en ökning av antalet ansökningar. Det har under årens lopp även kommit att handla om andra typer av ärenden än ”rena” ansökningsärenden så som regeringen förväntade sig. Verksamheten kring kampsportslagen ställs regelbundet inför nya frågeställningar.

En fråga som särskilt har aktualiserats är hur Länsstyrelsen och Kampsportsdelegationen ska hantera tillståndshavare som bryter mot meddelade tillstånd genom att inte följa villkoren. Vid Länsstyrelsens tillsyn – dels vid besök vid anordnandet av tillståndsgivna matcher och dels i samband med den egenkontrollrapportering som sker årligen – framkommer emellanåt att tillståndshavaren, i större eller mindre grad, bryter mot villkor som gäller för tillståndet. Enligt 11 § kampsportslagen får Kampsportsdelegationen återkalla ett tillstånd om tillståndshavaren i väsentlig grad bryter mot villkor som har meddelats för tillståndet. Det finns inga möjligheter att meddela varning eller någon annan förvaltningsrättslig sanktion. Länsstyrelsen har heller inte några sanktioner att använda vid tillsynen. Detta innebär att återkallelse är den enda sanktion som finns att tillgå då tillståndshavare anordnar matcher i strid med sitt tillstånd.

Kampsportsdelegationen och Länsstyrelsen har i detta sammanhang efterlyst en möjlighet att besluta om sanktioner som är mindre ingripande än att återkalla ett tillstånd.

3. Metod och tillvägagångssätt

3.1 Enkätundersökning

En enkät med 28 frågor har skickats till 14 kampsportsförbund som alla har fått ett eller flera tillstånd som gäller under viss tid eller tills vidare. Frågorna i enkäten finns i bilaga 2.

Svarsfrekvensen var hundraprocentig och respondenterna har gjort ett gediget arbete med att lämna kommentarer. Remisstiden för enkäten var mellan den 26 augusti och den 16 september 2013. Svaren finns i bilaga 3. En presentation med tabeller finns i bilaga 4.

De förbund som besvarat enkäten är följande. Svenska Budo & Kampsportsförbundet, Svenska Boxningsförbundet, Svenska Boxningsförbundet genom dess Proffsboxningskommission, Svenska Förbundet för Kinesisk Kampkonst (sorterar under Svenska Budo & Kampsportsförbundet), Svenska Muaythai Förbundet (sorterar under Svenska Budo & Kampsportsförbundet), Svenska Kickboxningsförbundet (sorterar under Svenska Budo & Kampsportsförbundet), Svenska Karateförbundet, Swedish Karate Koukushinkai, Svenska WTKA Förbundet, Svenska MMA Förbundet (sorterar under Svenska Budo & Kampsportsförbundet), Svenska Taekwondoförbundet, SKA Nordmark samt Svenska HEMA Förbundet.

3.2 Yttranden

Socialstyrelsen och RF har lämnats tillfälle att inkomma med yttrande. RF uppger bland annat följande: "Vår bedömning är att regelverket och dess hantering hos Kampsportdelegationen har fungerat bra. Genom den nya lagen har samtliga idrotter vars regelverk tillåter slag, sparkar eller annat våld mot huvudet kommit att bedömas likvärdigt. Genom lagen har också samtliga berörda RF-förbund fått en ordning, ett rättesnöre att hålla sig till, som stärker deras interna arbete med att utforma egna idrottsliga regler som kan accepteras av samhället. Härigenom skapas förståelse hos medlemmarna varför regler av detta slag måste finnas."

Socialstyrelsen har i yttrande framfört att de inte har några synpunkter på uppdraget.

3.3 Analys

Sammanträde har hållits med handläggaren för kampsportsfrågor vid Länsstyrelsen Helena Schultz, ordföranden i Kampsportsdelegationen Hans Göran Åhgren och vice ordföranden Linda Utterberg. Kampsportsdelegationens medicinskt sakkunniga Björn Lindvall och Bo Ekstedt och de idrottsligt sakkunniga Michael Sjölin och Björn Eriksson har fått lämna synpunkter i utredningen.

Handläggaren vid Länsstyrelsen har varit delaktig i arbetet med tillämpningen av kampsportslagen sedan uppbyggnaden av verksamheten som startade sommaren 2006. Nuvarande ordförande har varit förordnad sedan den 1 januari 2009 (var innan det vice ordförande sedan den 1 juli 2008) och nuvarande vice ordförande har varit förordnad från den 1 januari 2009. De medicinskt sakkunniga har suttit i delegationen sedan den 25 september 2006 (ordinarie) och den 10 januari 2007 (ersättare). Den ordinarie idrottsligt sakkunnige har suttit i delegationen sedan den 26 april 2011 (fram till den 1 april 2013 som ersättare) och ersättaren för den idrottsligt sakkunnige sedan den 1 april 2013.

Enkätresultaten har analyserats. Uppgifter har även begärts in från RF när det gäller frågan om bestämmelser och regler inom RF för bestraffningsärenden och disciplinärenden m.m. Kampsportsdelegationens praxis har granskats.

4. Gällande ordning

4.1 Bakgrunden till kampsportslagen

Grunden till kampsportslagen lades när regeringen den 25 oktober 2001 beslutade att tillkalla en särskild utredare med uppdraget att förutsättningslöst analysera de frågor som hängde samman med professionell boxning och andra kampsporter. Frågorna skulle belysas allsidigt med tonvikt på de medicinska aspekterna. I uppdraget ingick även att se över lagen (1969:612) om förbud mot professionell boxning och bedöma om den fyllde sitt syfte eller om dess inriktning och omfattning borde ändras i något avseende. Även frågan om det överhuvudtaget fanns behov av ett fortsatt förbud mot professionell boxning skulle analyseras.

Utredningen, som tog namnet Proffsboxnings- och kampsportsutredningen, överlämnade i mars 2003 betänkandet Kampidrott i fokus (SOU 2003:24). Utredningen föreslog en reglering med krav på tillstånd av polisen enligt ordningslagen (1993:1617) för offentliga tillställningar som innehåller tävling eller uppvisning i kampsport med slag eller sparkar riktade mot motståndarens huvud. Polisen föreslogs få möjlighet att vägra tillstånd om deltagarnas säkerhet inte kunde anses godtagbar. Regleringen skulle enligt betänkandet gälla såväl boxning som andra kampsporter och ersätta lagen om förbud mot professionell boxning.

Med anledning av de invändningar som framfördes vid remissbehandlingen av förslaget utarbetades därefter inom Justitiedepartementet en departementspromemoria med förslag till en särskild lag om förbud mot vissa kampsportsmatcher (Ds 2005:46). I den proposition som därefter följde föreslogs en ny lag om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher. Syftet var att reglera alla kampsporter som tillåter våld mot huvudet på samma sätt och den föreslagna lagen skulle ersätta den dåvarande lagen om förbud mot professionell boxning. Den nya lagen, med en tillståndsplikt för att anordna tävlings-, tränings- eller uppvisningsmatch i kampsport som tillåter deltagarna att med slag, sparkar eller annat våld avsiktligt träffa motståndarens huvud, föreslogs träda i kraft den 1 september 2006. Lagen skulle dock inte tillämpas på professionell boxning förrän den 1 januari 2007, då lagen om förbud mot professionell boxning skulle upphöra att gälla. Vidare föreslogs att övergångsbestämmelser skulle införas. Enligt dessa bestämmelser fick kampsportsmatcher, utom i professionell boxning, anordnas utan tillstånd till och med den 31 december 2006.

4.2 Tillståndsmyndigheten Länsstyrelsen i Örebro län

När regeringen lade fram sin proposition med förslaget om tillståndskrav för all kampsport som tillåter någon form av våld som träffar huvudet behandlades även frågan om tillståndsmyndighet. Regeringen menade att det var av stor vikt att prövningen av tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser skulle utföras självständigt och att en enhetlig praxis skulle skapas över vilka kampsportsarrangemang som kunde anses godtagbara i lagens mening. Detta förutsatte en objektiv prövning samt en möjlighet att överblicka och jämföra de kampsporter som utövades i Sverige, ansåg regeringen, som föreslog att tillståndsprövningen skulle utföras av en myndighet. Om prövningen skulle delas upp på flera myndigheter kunde det bli svårt att upprätthålla nödvändig kompetens menade regeringen och anförde att tillståndsmyndigheten borde vara gemensam för hela landet.

Regeringen föreslog att en länsstyrelse skulle utses som tillståndsmyndighet för hela landet och bedömde att en länsstyrelse var väl lämpad att utföra de myndighetsuppgifter som föreslogs åligga tillståndsmyndigheten (a. prop. s. 34).

Att endast en länsstyrelse pekas ut som ansvarig myndighet för ett visst specifikt område sker sällan. Det är emellertid mer vanligt att viss verksamhet koncentreras till ett färre antal länsstyrelser. Som exempel kan nämnas att det vid tolv länsstyrelser finns en miljöprövningsdelegation, fem länsstyrelser är utpekade vattenmyndigheter och tre länsstyrelser har ett visst ansvar för att förebygga penningtvätt.

Regeringen kom med kampsportsförordningen att utse Länsstyrelsen som tillståndsmyndighet. Att Länsstyrelsen prövar frågor om tillstånd att anordna kampsportsmatch samt utövar tillsyn enligt kampsportslagen följer av 1 § kampsportsförordningen. Av samma paragraf framgår att bestämmelser om Kampsportsdelegationen inom Länsstyrelsen finns i länsstyrelseinstruktionen. I 40 § instruktionen anges att Länsstyrelsen ansvarar för beredning och föredragning av ärenden i Kampsportsdelegationen.

Vidare följer av 9 § kampsportslagen att Länsstyrelsen, i den utsträckning som behövs, utövar tillsyn över kampsportsmatcher som anordnas efter tillstånd enligt lagen. Tillsynen omfattar kontroll av att kampsportsmatch anordnas i enlighet med det tillstånd och de villkor som har meddelats.

Enligt kampsportsförordningen får Länsstyrelsen meddela föreskrifter om tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser för tillämpningen av 2 § kampsportslagen (se 3 § förordningen) och meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av kampsportslagen (se 4 § förordningen).

4.3 Kampsportsdelegationen

Av 38 § länsstyrelseinstruktionen framgår att för prövning av frågor om tillstånd att anordna kampsportsmatch och återkallelse av tillstånd ska en delegation för kampsport, Kampsportsdelegationen, finnas inom Länsstyrelsen.

Enligt 39 § länsstyrelseinstruktionen ska Kampsportsdelegationen bestå av en ordförande, en medicinskt sakkunnig och en sakkunnig i idrott med kunskap om kampsporters regelverk. För var och en av dem ska det finnas en ersättare. Regeringen utser ordföranden och ersättaren för ordföranden samt bestämmer förordnandetid och arvode. Det är ett krav att ordföranden och dennes ersättare ska vara jurist med domarerfarenhet.

Den medicinskt sakkunnige ska ha erfarenhet inom området klinisk neurovetenskap. Detta krav gäller även för den medicinskt sakkunniges ersättare. Den medicinskt sakkunnige och ersättaren utses av Länsstyrelsen efter förslag från Socialstyrelsen. När det gäller den sakkunnige i idrott och dennes ersättare ska de ha kunskap om kampsporters regelverk. De utses av Länsstyrelsen efter förslag från RF. Dagarvode utbetalas till ledamöterna med 350 kronor per sammanträde i enlighet med 26 § kommittéförordningen (1998:1474).

5. Tillämpningen av regelverket om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher

5.1 Kampsportsdelegationens tillståndsprövning

Enligt 2 § kampsportslagen får tillstånd endast lämnas om tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser för kampsporten ger deltagarna en godtagbar säkerhet. Regeringen har i förarbetena till lagen ställt upp vissa kriterier som den anser bör beaktas vid avgörande av frågan om säkerheten är godtagbar för deltagarna i en kampsportsmatch (se a. prop. s. 27 ff.). Kriterierna bör enligt regeringen i princip gälla för alla kampsporter, även om vissa skillnader i bedömningen får göras med hänsyn till de olika idrotternas skiftande karaktär. De kriterier som nämns har delats upp efter olika områden och rubricerats under *tydliga regler, regelinhåll, utrustning, kampområdet, förfarandet efter knockout, uppföljning, möjlighet att avbryta en ojämn match, matchlängd, åldersgräns för deltagande och krav på anordnaren*.

I propositionen har vidare uttalats att de säkerhetsbestämmelser som då gällde inom kampsporter som organiseras av förbund anslutna till Riksidrottsförbundet borde utgöra en viktig utgångspunkt vid bedömningen av vad som kan krävas av en idrottsverksamhet för att den ur säkerhets- och hälsosynpunkt ska kunna tillåtas (se a. prop. s. 27).

Som nämns ovan får tillstånd att anordna kampsportsmatch enligt kampsportslagen bara lämnas under förutsättning att kampsportens tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser innebär en godtagbar säkerhet för deltagarna. Det finns inte några mer detaljerade bestämmelser om vilka krav som ställs för att tillstånd ska få meddelas. Som nyss sagts finns det i propositionen tio områden med generella krav på säkerhet som bör ställas på kampsporter vid bedömningen av om tillstånd kan ges eller inte. En del i Länsstyrelsens utredningsuppdrag har varit att analysera dessa kriterier. I enkäten fick förbunden besvara i vilken mån de anser kriterierna och den praxis som utarbetats är fortsatt relevanta för prövningen. Nedan redogörs för praxis och enkätsvaren under respektive rubrik.

5.1.1 Tydliga regler och regelinhåll

Proposition: Det bör finnas ett tydligt regelsystem för vad som är tillåtet och vad som är otillåtet.

Praxis: Knätekniker mot huvudet har endast tillåtits i kampsporter där utövarna befinner sig på en viss nivå. Exempelvis har Kampsportsdelegationen avslagit en ansökan om tillstånd att anordna matcher i muay thai B-klass som tillåter knätekniker mot huvudet. Beslutet överklagades och prövades av Förvaltningsrätten i Karlstad som i dom meddelad den 2 oktober 2012 (mål nr 209–12E) gjorde samma bedömning som Kampsportsdelegationen och avslog överklagandet.

Kampsportsdelegationen har inte tillåtit bestämmelser som gör det möjligt att ge dispens från reglerna som reglerar säkerheten för deltagarna.

När det gäller ansökningar som inte kommer från ett kampsportsförbund har Kampsportsdelegationen – i de fall kampsporten har tillstånd från ett förbund – ställt som

villkor för tillståndet att matcher får anordnas endast under förutsättning att berört förbund beviljar sanktion för matcherna.

Enkät svar: Av de förbund som haft åsikter i frågan (13 av 14) har samtliga angett att kriteriet är relevant. I enkäten har framkommit synpunkter om att det i Kampsportsdelegationens beslut inte görs jämförelser mellan olika sporter. Som exempel nämner ett förbund det förhållandet att man i en sport blir professionell efter 10 matcher och då får använda knän mot huvudet, medan man i en annan sport måste gå minst 20 matcher för att få samma rätt. Om det föreligger särskilda skäl för dessa skillnader bör de redovisas tydligt, menar förbundet.

Ett annat förbund uppger att matchtiden per tävlingstillfälle varierar för olika kampsporter liksom förutsättningarna för tillståndsgivning, och de menar att det inte är acceptabelt. Vidare menar förbundet att besluten sällan motiveras konkret och överklagas det så anger domstolen endast att "handläggningen är riktigt gjord och det finns inget att anmärka på", vilket inte bringar särskild klarhet.

5.1.2 Utrustning

Proposition: Alla kampsportsutövare bör ha en utrustning som ger henne eller honom tillfredsställande skydd vid utövandet av kampsporten. Ett exempel på sådan utrustning kan vara handskar som är stötabsorberande. Ett generellt krav på huvudskydd vid kampsporter är inte lämpligt, ett huvudskydds fördelar ur säkerhetssynpunkt överväger dock eventuella risker och bör användas i de kampsporter som endast tillåter stående kamp.

Praxis: Kampsportsdelegationen har inte tillåtit 8 oz handskar vid matcher i professionell kickboxning eller matcher i wushu sanshou.

Kampsportsdelegationen har meddelat tillstånd för matcher utan huvudskydd i matchboxning, professionell boxning, muay thai och professionell kickboxning.

Enkät svar: Alla av de tillfrågade förbunden anser kravet vara relevant. Fyra förbund har lämnat särskilda kommentarer och de har samtliga invändningar om att kraven på skydd måste anpassas efter sport och erfarenhet/nivå. Ett förbund skriver att utrustning självklart är relevant för säkerheten, likaså sakkunnigs bedömning av dess nytta i varje specifik idrott. Förbundet anför vidare att detaljerade krav bör anpassas efter de varierade behoven. Ett annat förbund nämner exemplet ovan med åtta oz handskar för professionell kickboxning. Enligt det förbundet är regeln internationell standard för viktclasser under 70 kg för utövare som är proffs och med beaktande av att slag från en 110 kg tung utövare är kraftfullare än ett slag från en 60 kg tung utövare. Dock anser förbundet att den grundläggande principen är helt korrekt, att skydden ska anpassas efter sport/nivå och bör alltså bedömas utifrån idrott och sammanhang.

5.1.3 Kampområdet

Proposition: Det är viktigt att golvet i kampsporter där deltagarna riskerar att bli nedslagna inte är stumt utan stötabsorberande.

Praxis: Kampsportsdelegationen har avslagit ansökan med regler som tillåter match på trägolv.

Enkät svar: Av de tillfrågade förbunden har tretton förbund uppgett att kriteriet är relevant.

5.1.4 Förfarandet efter knockout

Proposition: Med tanke på den stora risk för allvarliga skador som det innebär att få en hjärnskakning tätt inpå en tidigare bör en deltagare i en kampsport aldrig tillåtas fortsätta en match efter att han eller hon råkat ut för en sådan knockout. I regelverket bör det också ställas krav på att en deltagare som har råkat ut för en sådan knockout inte får delta i nya matcher under en viss period.

Praxis: I kampsporter där endast lättkontakt/semikontakt tillåts mot huvudet och hårdare kontakt diskvalificerar motståndaren har Kampsportsdelegationen beslutat om villkor att en deltagare som blivit nedslagen genom s.k. otillåten teknik mot huvudet och därigenom vinner matchen, ska få klartecken av läkare för fortsatt deltagande i match under samma dag.

Inom vissa typer av fullkontaktkampsporter har Kampsportsdelegationen ställt krav på att den som går fler matcher på en dag ska ha en obligatorisk vilo- och återhämningsperiod om minst en timme mellan varje match, att det under den timmen ska göras en läkarundersökning samt att deltagaren måste få klartecken av läkare för att få ställa upp i nästföljande match.

Enkät svar: Samtliga förbund anser att kriteriet är relevant. I jämförelse med många länder saknas detta system, menar ett förbund.

5.1.5 Uppföljning

Proposition: Det ska finnas ett system med startbok eller motsvarande som visar vilka matcher en utövare har genomfört. Vidare ska det framgå om han eller hon tvingats bryta en match på grund av skada eller knockout samt eventuella avstängningar till följd av sådana händelser.

Praxis: Kampsportsdelegationen har avslagit ansökningar för att reglerna saknar bestämmelser om uppföljningen av deltagarna.

För de fall startbok eller liknande inte används har Kampsportsdelegationen ställt krav på att anordnaren ska upprätta någon form av dokumentation med statistik från utövarens tidigare matcher, hans/hennes hälsotillstånd, eventuella skador och avstängningar.

Enkät svar: Av de tillfrågade förbunden anser tretton av förbunden att kriteriet är relevant. Det som framkommer i svaren är att det finns en hel del svårigheter i tolkningen och tillämpningen av bestämmelserna om uppföljning. Det gäller dels internationellt deltagande och dels deltagande i kampsporter som hör hemma inom olika förbund. Som exempel nämner ett förbund att uppföljningen bör vara baserad från individens perspektiv och inte per tillstånd/kampsport samt att det skulle behöva finnas ett centralt elektroniskt system som kan hantera detta.

5.1.6 Möjlighet att avbryta en ojämn match

Proposition: Det bör i alla kampsporter finnas reglerat att viktskillnaden mellan utövarna inte får vara för stor. Det bör också vara ett krav att deltagarna i möjligaste mån har likvärdiga kvalifikationer. Idrotten bör vidare ha ett regelsystem med en ansvarig domare som kan gå emellan deltagarna om matchen är alltför ojämn och också se till att en sådan match avbryts.

Praxis: Kampsportsdelegationen har inom samtliga kampsporter ställt krav på att även läkaren ska ha en möjlighet att avbryta en match.

Kampsportsdelegationen har inte tillåtit öppna klasser där det saknas bestämmelser om viktskillnader och inte heller att man slår ihop viktklasser.

Inom vissa fullkontaktkampsporter ska bestämmelser om matchmaking finnas.

Enkät svar: Samtliga tillfrågade har svarat att kriteriet är relevant. Ett förbund anser att om det finns en domare som ska avbryta matchen om den är för ojämn så bör man även kunna få anordna tävlingar med öppen viktklass.

5.1.7 Matchlängd

Proposition: Det är svårt att sätta en definitiv gräns för hur lång en match längst får vara. Det är bland annat beroende av om det förekommer många slag och sparkar eller om idrotten främst innehåller brottningsmoment. En rimlig allmän gräns bör vara att låta en match pågå i högst tolv minuter med flera rondpauser om minst en minut. Regeringen anser att någon generell begränsning av den totala matchtiden per dag vid turneringar och utslagstävlingar inte bör anges. Frågan om sådan maximal matchtid bör i stället prövas av tillståndsmyndigheten.

Praxis: Kampsportsdelegationen har beviljat tillstånd att anordna kampsportsmatcher som är längre än tolv minuter för enstaka matcher i professionell boxning, professionell kickboxning och Mixed Martial Arts.

Kampsportsdelegationen har inte lämnat tillstånd för matcher i professionell kickboxning som innebär att deltagare ges möjlighet att gå en total matchtid per dag som överstiger 36 minuter.

Enkät svar: Av de fjorton tillfrågade förbunden är tre förbund tveksamma eller osäkra på om kriteriet är relevant och två förbund anser att kriteriet inte är relevant. Ett förbund menar att verksamheten borde inriktas på att övervaka säkerheten i enlighet med respektive idrotts eget regelsystem och hänvisar till betänkandet Kampidrott i fokus (SOU 2003:24, s. 144), enligt vilket det fanns goda skäl att anta att det ur såväl sportlig som social synpunkt skulle vara en fördel för svenska professionella boxare om de kunde utöva sin verksamhet i Sverige. Förbundet anser att i och med myndighetsvillkoret om maximal matchlängd har detta syfte inte kunnat uppnås då alltför många svenska boxare går fler matcher utanför Sveriges gränser än inom. Vidare uppger förbundet att det internationella regelsystemet för professionell boxning innebär att matchtiden vid världsmästerskapstitlar för män uppgår till tolv ronder à tre minuter och för kvinnor tio ronder à två minuter. De allra flesta professionella matcherna för goda

manliga professionella boxare avgörs på distansen åtta ronder à tre minuter, uppger samma förbund.

Ett förbund tycker att det känns aningen irrelevant att det är den totala mängden matcher per dag som är intressant och inte enbart hur lång en match är samt att man måste se till helheten.

Att ställa upp gränser för hur lång en match får vara är ett relevant kriterium menar ett förbund och anser det vara självklart att en kampsportsmatch inte ska pågå längre än vad idrottarna kan hantera och/eller säkerheten kan upprätthållas. Samma förbund anser att det kan finnas en glidande skala gällande matchlängd som sträcker sig från nybörjare till elit och anför även att den främsta expertisen för vilka idrottare som kan hantera olika matchlängder finns hos de olika förbunden. Idealet, menar det förbundet, vore därmed att lägga den bedömningen på förbunden.

Ett förbund uppger att längre matcher inte nödvändigtvis innebär att deltagare skulle utsättas för mycket mer våld och nämner professionell kickboxning som exempel. Precis som i alla andra matcher regleras det av ringdomaren som i ett sådant fall avbryter matchen menar förbundet. I professionell kickboxning är det, enligt förbundet, standard att internationella titelmatcher (ofta även nationella) pågår i högst femton minuter (fem ronder à tre minuter) men anger samtidigt att längre matcher har en tendens att innebära att de första ronderna blir väldigt avvaktande och antalet utdelade slag och sparkar inledningsvis blir långt under genomsnittet.

Inom taekwondo anser det berörda förbundet att begränsning av matchtider per dag är ett hinder. Förbundet menar att man inte utsätts för kontinuerliga "vibrationer" av hjärnan under matchens längd, tvärtom är "touch" och träff av huvud ovanligt.

5.1.8 Åldersgräns för deltagande

Proposition: De kampsporter som tillåter våld mot huvudet bör därför alltid i sina regler ha en bestämd lägsta ålder för när deltagare får tävla.

Praxis: Kampsportsdelegationen har avslagit ansökningar om att tillåta matcher med träff med lättkontakt och semikontakt mot huvudet för barn/juniorer samt regler som tillåter tekniker mot huvudet i mattkamp för utövare mellan 14–17 år. Även ansökan om matcher där reglerna tillåter att man slår ihop åldersklasser har avslagits.

Enkät svar: Av de tillfrågade förbunden anser tretton förbund att kriteriet är relevant. Ett förbund menar att kravet på skydd borde anpassas efter vilken kontaktgrad som är tillåtet. Där huvudskydd används borde träff med hand mot huvudet, lätt-/semikontakt, tillåtas oavsett vilken ålderskategori det handlar om svarar ett förbund.

5.1.9 Krav på anordnaren

Proposition: Vid prövningen om tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser är godtagbara bör tillståndsmyndigheten även beakta i vilken mån anordnaren har vidtagit åtgärder för att säkerställa att reglerna fullt ut efterlevs vid kampsportsmatchen.

Praxis: Kampsportsdelegationen har ställt krav på att läkare ska finnas på plats vid genomförandet av matcher.

Otydlighet i reglerna om invägning, vilka krav som ställs på domare och arrangör av matcher har (sammantaget) gjort att en ansökan avslagits.

Enkät svar: Samtliga tillfrågade förbund anser kriteriet vara relevant.

5.1.10 Sammanfattning

Inget förbund föreslår att något kriterium ska tas bort. De flesta invändningarna som har lämnats handlar om kriterierna utrustning och matchlängd. En övergripande åsikt från förbunden är att de anser att kraven på skydd måste anpassas efter sport och erfarenhet/nivå. Ett förbund anser att när det har skett en intern säkerhetsbedömning av ett världsförbund vars sport ingår i de Olympiska spelen, så bör det vara en ren formalitet och till och med begränsas till ett anmälningsförfarande. Det ges förslag om att frågan om matchlängd bör hanteras av de olika förbunden som har den främsta kunskapen kring vilka idrottare/grupper av idrottare som kan hantera vilka matchtider. Generellt sett bör en beredvillighet att lägga till kriterier finnas, för att möta såväl nya observationer som nya sporter eller matchregler menar ett förbund. Även en särskild möjlighet till internationell anpassning så att internationella mästerskap kan hållas i Sverige nämns.

5.2 Ändringar i regelverk som omfattas av lämnat tillstånd

Samtliga tillstånd som Kampsportsdelegationen meddelat, och som gäller för viss tid eller tills vidare, har förenats med villkor att förbundet ska följa de regelverk som inlämnats tillsammans med ansökan. Som påtalats tidigare är det vanligt förekommande att tillståndshavaren ändrar regelverk efter det att tillstånd sökts och beviljats. Ofta är det marginella ändringar som inte påverkar säkerheten men som ändå, vid en strikt tolkning av kampsportslagen, kräver att förbunden ansöker om nytt tillstånd (se a. prop. s. 32). Kampsportsdelegationen har dock valt en ordning där tillståndshavaren till Länsstyrelsen lämnar in det ändrade regelverket för att få en bedömning om ändringarna kan antas påverka deltagarnas säkerhet. Om så är fallet uppmanas tillståndshavaren att skicka in en ny ansökan för att få det ändrade regelverket prövat. Även om ändringarna inte bedöms påverka säkerheten får det aktuella förbundet lämna in det justerade regelverket som därefter läggs i en akt som finns för respektive förbund. På så sätt finns alltid det senaste regelverket tillgängligt hos Länsstyrelsen.

I enkäten ställdes frågan hur förbunden upplever kravet ovan, att ansöka om nytt tillstånd vid regeländringar. Sammanlagt nio förbund ansåg att det var ett rimligt krav och fem uppgav att de upplever problem med kravet. Totalt åtta förbund lämnade kommentarer som samtliga handlade om att de vid mindre ändringar eller ändringar som inte påverkar säkerheten, inte borde behöva söka tillstånd. Flertalet uppgav att så som regelverken är uppbyggda innebär det att de flesta bestämmelserna i regelverket inte handlar om säkerhetsfrågor. Regelverket är ofta ett omfattande dokument, som en samlad regelbok för hela sporten, och innehåller därmed information som egentligen inte spelar roll för säkerheten enligt de tio bedömningskriterierna. Exempel kan vara när ett SM ska arrangeras eller hur ranking ska gå till.

Från förbunden lämnades förslag med innebörden att enklare regeländringar borde kunna få ske inom ramen för befintligt tillstånd efter enklare anmälan.

5.3 Praxis

Kampsportsdelegationen har sedan kampsportslagen trädde i kraft den 1 september 2006 meddelat flera tillstånd. Fördelningen av inkomna ärenden kan ses nedan.

År	Inkomna ärenden	Protokollförda beslut*	Regeländringar
2006	12 ärenden	5 beslut	0 beslut
2007	52 ärenden	26 beslut	4 beslut
2008	63 ärenden	15 beslut	1 beslut
2009	46 ärenden	14 beslut	1 beslut
2010	53 ärenden	16 beslut	3 beslut
2011	75 ärenden	22 beslut	4 beslut
2012	77 ärenden	20 beslut	3 beslut
2013	75 ärenden	34 beslut	3 beslut

* Besluten avser ärende om ansökan om nytt tillstånd eller ansökan om att få tillämpa ändringar i tidigare tillståndsgivna regelverk samt överväganden om återkallelse av tillstånd. Ett beslut kan avse flera matcher.

I förarbetena till kampsportslagen (a. prop. s. 50) angavs att det efter lagens ikraftträdande förväntades en inledande prövning av om ett flertal av de befintliga kampsporter som tillåter våld som träffar huvudet har godtagbara tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser. Behovet av att pröva tillstånd till kampsportsmatch förväntades enligt regeringen minska väsentligt efter denna första period.

Länsstyrelsen kan konstatera att verksamheten inte minskat i omfattning så som regeringen trodde. Av ovan angivna siffror kan ses att andelen ärenden de senaste tre åren istället ökat markant.

5.3.1 Tillstånd att anordna enstaka matcher med förlängd matchtid

Proffsboxning

Svenska Boxningsförbundet genom dess proffsboxningskommission (Prokommissionen) har i dag ett tillstånd att tills vidare anordna matcher i professionell boxning. Tillståndet gäller för matcher med en matchlängd om maximalt tolv minuter. Prokommissionen har därutöver ansökt om tillstånd för enstaka matcher med längre matchtid. Delegationen har beviljat tillstånd för match om maximalt tjugo minuter (tio ronder à två minuter med rondpauser om en min). Det har då varit fråga om en match på världsmästarnivå. Kampsportsdelegationen har även meddelat tillstånd att anordna enstaka matcher med förlängd matchtid med maximalt arton minuter och maximalt sexton minuter. Sedan det första tillståndet gavs för s.k. förlängd matchtid – en match med längre matchtid än tolv minuter – i september 2010 har totalt tjugo matcher beviljats ett sådant särskilt tillstånd.

Internationell professionell MMA (Mixed Martial Arts)

MMA är en kampsport som bl.a. tillåter slag och sparkar mot huvudet i stående kamp och markkamp. Svenska MMA Förbundet (som sorterar under Svenska Budo & Kampsports-

förbundet) har tillstånd att anordna MMA matcher. Tillståndet gäller för matcher med en maximal matchlängd om femton minuter (tre ronder à fem minuter). Kampsportsdelegationen har därutöver, för en enskild match i internationell professionell MMA, meddelat tillstånd för en match med maximal matchlängd om tjugofem minuter (fem ronder à fem minuter med rondpauser om en minut). Det var då fråga om en match på världsnivå. Matchen var tänkt att genomföras under tävlingen UFC (Ultimate Fighting Championship) i Globen den 6 april 2013 men blev aldrig av.

Professionell kickboxning

Svenska Kickboxningsförbundet (som sorterar under Svenska Budo & Kampsportsförbundet) har tillstånd att tills vidare anordna matcher i professionell kickboxning med en maximal matchlängd om tolv minuter. Förbundet har därutöver fått tillstånd för enstaka matcher med förlängd matchtid om femton minuter (fem ronder à tre minuter med rondpauser om nittio sekunder).

5.3.2 Medicinska överväganden vid tillståndsprövningen

Vid ansökan om förlängd matchtid (speciellt vid proffsboxning) har de medicinskt sakkunniga i Kampsportsdelegationen tagit ställning mot att tillåta förlängd matchtid. Ställningstagandet grundar sig på att riskerna ökar i relation till bl.a. uttröttnings. De medicinskt sakkunniga har vidare anfört att kriterierna för att tillåta matcher i huvudsak är baserade på säkerhetstänkande i form av utformning av utrustning, underlag och möjligheter att bryta en match samt att dessa kriterier framförallt syftar till att reducera akuta skaderisker.

5.4 Överklagande

Kampsportsdelegationens beslut kan överklagas till Förvaltningsrätten i Karlstad (före den 15 februari 2010 till Länsrätten i Örebro län). Nedan kan ses fördelningen över tid av antalet överklaganden.

2006	-
2007	1 st
2008	1 st
2009	1 st
2010	2 st
2011	1 st
2012	2 st
2013	-

Av de överklagade besluten har förvaltningsrätten/länsrätten avslagit samtliga. Två ärenden har överklagats vidare. Ett av ärendena överklagades till Kammarrätten i Göteborg som den 31 juli 2012 beslutade att inte meddela prövningstillstånd (mål nr 5577-12). Sökanden överklagade sedan till Högsta förvaltningsdomstolen som den 20 februari 2013 beslutade att heller inte meddela prövningstillstånd (mål nr 5133-12). I det andra fallet prövade Kammarrätten i Jönköping ärendet och beslutade den 6 oktober 2010 att avslå överklagandet (mål nr 250-10). Domen överklagades till Högsta förvaltningsdomstolen som den 18 februari 2011 beslutade att inte meddela prövningstillstånd (mål nr 6524-10).

5.5 Länsstyrelsen i Örebro län

5.5.1 Tillsyn

Bestämmelserna om tillsyn finns i 9 och 10 §§ kampsportslagen. Av dessa framgår att Länsstyrelsens tillsyn omfattar kontroll av att kampsportsmatcher anordnas i enlighet med det tillstånd och de villkor som har meddelats.

Vad gäller omfattningen av den föreslagna tillsynsverksamheten uttalades i förarbetena till lagen att det i första hand är den som fått tillstånd att anordna kampsportsmatch som ska försäkra sig om att verksamheten bedrivs i enlighet med ett meddelat tillstånd och eventuella villkor (a. prop. s. 38 ff). Flertalet av de kampsportsförbund som i dag är verksamma i Sverige har en god kontroll över de kampsportsmatcher som anordnas inom organisationen. Risken för att dessa anordnare ska åsidosätta tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser torde därför vara liten. De organisationer som bedöms ha så god kontroll över sin verksamhet att de kan bedriva egenkontroll av de kampsportsmatcher som anordnas kan således medges tillstånd att under viss tid eller tills vidare anordna kampsportsmatch. Den tillsyn som tillståndsmyndigheten utövar kan huvudsakligen inriktas mot enstaka kampsportsmatcher, dvs. de matcher som inte anordnas med stöd av ett tillstånd under viss tid eller tills vidare.

När det gäller tillgång till idrottslig och medicinsk kompetens vid tillsynen uttalades i förarbetena att tillsynen huvudsakligen bör kunna bedrivas utan medverkan av särskilt sakkunniga inom medicin och idrott (a. prop. s. 39). Om behov av biträde av sådan sakkunnig skulle uppstå vid tillsynen kan någon av de ledamöter i Kampsportsdelegationen som inte varit delaktiga i tillståndsbeslutet vara behjälpliga utan att någon jävsituation uppstår. En tänkbar ordning med suppleanter för ledamöterna i Kampsportsdelegationen skulle t.ex. innebära att det alltid finns sakkunnig som kan delta i tillsynsfunktionen. Länsstyrelsen har i sin tillsynsverksamhet nästan uteslutande behov av rådgivning i idrottsliga frågor. Detta ställer stora krav på de personer som utses som idrottsligt sakkunniga. Frågan om samma person kan vara beslutande i tillståndsprövningen och delaktig i tillsynen utan att jäv uppstår, är högst aktuell.

Tillsynsbesök vid matcher

Efter lagens ikraftträdande och den tillståndsprövning som därefter följde gjorde Länsstyrelsen bedömningen att det var av stor vikt att genomföra tillsyn genom besök vid matcher. Tillsynsbesök har gjorts enligt följande.

År	Antal	Anmärkingar
2006	0	0
2007	8	3
2008	9	0
2009	2	0
2010	5	0
2011	5	1
2012	1	0
2013	0	0

Majoriteten av de tävlingar som har besökts har varit större event med matcher i fullkontakt, på elitnivå. Enstaka tillsynsbesök har gjorts vid mindre tävlingar så som klubbtävlingar. I

dagsläget sker besök vid matcher där Länsstyrelsen har ansett att det föreligger behov av tillsyn. Det kan handla om anordnare som tidigare haft problem med att följa tillstånd med villkor eller att tillstånd meddelats till förlängda matcher. Länsstyrelsen ser att det finns behov av att fortsätta tillsynsverksamheten i en större utsträckning och med inriktning framför allt mot mindre tävlingar.

Tillsynen 2013

Under 2013 har Länsstyrelsen utövat tillsyn genom granskning av den årliga rapporteringen som sker av samtliga förbund som meddelats tills vidare alternativt tidsbegränsade tillstånd att anordna kampsportsmatcher. Den granskning som har genomförts resulterade i att sex ärenden överlämnades till Kampsportsdelegationen för vidare utredning. Kampsportsdelegationen, som prövade ärendena, fann inte skäl att återkalla de aktuella tillstånden. Länsstyrelsen har under 2013 inte prioriterat tillsynsbesök vid matcher. Detta bl.a. mot bakgrund av en tillfälligt minskad bemanning. Däremot har Länsstyrelsen utövat tillsyn genom att i efterhand göra en särskild granskning av två specifika matcher. Länsstyrelsen har begärt in uppgifter för att utreda om tillståndshavaren i de två fallen följt gällande tillstånd med villkor. Ett av ärendena gällde anordnandet av en MMA match vid tävlingen UFC Sweden 2 i Stockholm den 6 april 2013, Länsstyrelsens beslut den 27 november 2013 (dnr 216-533-2013). I det andra ärendet var det fråga om en match i professionell boxning med matchlängd om 20 minuter vid tävling i Stockholm den 14 juni 2013, Länsstyrelsens beslut den 28 oktober 2013 (dnr 216-3800-2013).

Egenkontroll

I enlighet med uttalanden i förarbetena till kampsportslagen har Kampsportsdelegationen förenat samtliga tillstånd – som gäller under viss tid eller tills vidare – med villkor om att tillståndshavaren fortlöpande ska rapportera till tillståndsmyndigheten hur kontrollen utövas inom organisationen av de kampsportsmatcher som anordnas (a. prop. s. 33). Här följer ett exempel på hur ett villkor kan se ut:

”Förbundet ska senast den X till Länsstyrelsen i Örebro län ge in en skriftlig redogörelse för hur förbundets egenkontroll av verksamheten har genomförts under det närmast föregående verksamhetsåret.”

I enkäten uppger tolv av de tillfrågade förbunden att kraven på egenkontroll är rimliga. Dock anser tre av förbunden att omfattningen inte är rimlig. Av kommentarerna kring just den frågan framgår att rapporteringen borde kunna förenklas och rationaliseras samt att den kräver en viss kompetens att hantera och en hel del arbete.

Åtgärder vid funna brister

När Länsstyrelsen i sin tillsynsverksamhet funnit brister avseende efterlevnaden av tillstånden har beslut tagits om att överlämna ärendet till Kampsportsdelegationen för prövning. En ordning som infördes 2010. Detta har varit aktuellt i femton ärenden varav sex ärenden 2013, tre ärenden 2012, tre ärenden 2011 och tre ärenden 2010.

5.5.2 Föreskrifter

Länsstyrelsen har ännu inte funnit anledning att meddela föreskrifter om tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser, eller föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen, med stöd av 3 § respektive 4 § kampsportsförordningen.

5.6 Sanktionsmöjligheter

5.6.1 Kampsportsdelegationens möjlighet att återkalla tillstånd

Med stöd av 11 § kampsportslagen får Kampsportsdelegationen återkalla ett tillstånd om en tillståndshavare i väsentligt grad bryter mot villkor som meddelats enligt 3 §. Enligt lagens förarbeten bör mindre avvikelser som inte inverkar på deltagarnas säkerhet inte föranleda en återkallelse av tillståndet (a. prop. s. 40 f.).

Kampsportsdelegationen har fram till i dag inte återkallat något tillstånd men har haft frågan upp till prövning i 15 ärenden. Att återkalla ett tillstånd är en långtgående åtgärd som skulle få stora konsekvenser för den ideella föreningsverksamheten eftersom förbundet då inte kan anordna varken tränings- eller tävlingsmatcher i sin idrott.

5.6.2 Kritik från Länsstyrelsen

Länsstyrelsen har i några fall avslutat tillsynsärenden med att rikta kritik mot tillståndshavaren. Detta skedde i samband med genomförda tillsynsbesök 2007 (tre ärenden), 2008 (två ärenden) och 2011 (ett ärende). Något uttryckligt lagstöd för denna ordning finns dock inte. Som ovan nämnts tillämpas sedan några år tillbaka en rutin att överlämna sådana ärenden till Kampsportsdelegationen för eventuell åtgärd. Detta har skett i ärenden där det kan ifrågasättas om tillståndshavaren följt gällande tillstånd med villkor eller om Länsstyrelsen konstaterat att tillståndshavaren inte följt tillståndet med villkor.

5.6.3 Enkät svar

Sammanlagt tolv av de tillfrågade förbunden anser att det bör införas fler sanktionsmöjligheter. Som förslag nämns:

- Andra alternativ som varning beroende på vilket villkor som tillståndshavaren brutit mot.
- Det borde finnas fler sanktionsmöjligheter. Att återkalla ett tillstånd innebär att all tävlingsverksamhet stoppas. Det är naturligtvis mycket drastiskt och bör endast användas vid sådana tillfällen när upprepade påpekanden inte fungerat eller allvarliga missförhållanden upptäckts. I ett förbund kan det vara så att det mesta fungerar bra men att någon enskild förening, arrangör eller verksamhetsområde (t.ex. amatörmatcher) inte gör det. I de fallen vore det bra om Kampsportsdelegationen hade fler sanktionsmöjligheter än att återkalla tillståndet för hela verksamheten.
- En graderad skala vore bra.
- Enstaka, isolerade misstag kan alltid inträffa, särskilt ofrivilliga sådana. Självklart så bör det, precis som med det mesta i samhället, finnas nivåer på konsekvenserna som är anpassade till misstaget. "En gång är ingen gång, två gånger är två gånger för mycket", naturligtvis beroende på vad som har inträffat.
- I enlighet med i stort sett all bestraffningsbar verksamhet ska det finnas ett graderat sanktionssystem relaterat till hur grov en förseelse är. T.ex.
 - tillsägelse vid mindre förseelse,
 - varning kombinerat med krav på rättelse inom viss tid,
 - temporärt indraget tillstånd viss tid i kombination med krav på rättelse,
 - återkallande av tillstånd.

- Om man bryter mot ett villkor som påverkar säkerheten ska tillstånd återkallas. Om man bryter mot ett villkor som ej påverkar säkerheten ska kanske tillståndshavaren få en tillrättavisning eller varning.

5.7 Brott mot kampsportslagen

Till böter eller fängelse i högst sex månader döms, om gärningen inte är ringa, den som uppsåtligt eller av oaktsamhet anordnar en kampsportsmatch utan tillstånd eller i strid med villkor i tillstånd eller skriftligen lämnar en oriktig uppgift i ett ansökningsärende, 13 § kampsportslagen. Till böter döms, om gärningen inte är ringa, den som uppsåtligt deltar i en kampsportsmatch som anordnas utan tillstånd enligt 15 § kampsportslagen. Detsamma gäller den som ekonomiskt understödjer matchen eller upplåter lokal för den, i egenskap av manager ingår avtal om matchen eller främjar tillkomsten av sådant avtal, eller tjänstgör som domare eller sekond vid matchen.

Såvitt Länsstyrelsen känner till har kampsportslagens straffbestämmelser prövats en gång. Det aktuella fallet gällde anordnandet av en kampsportstävling i en trädgård utan tillstånd. Arrangören dömdes av både Falu tingsrätt dom meddelad 29 juni 2012 i mål nr B 4038-11) och Svea hovrätt för brott mot lagen om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher dom meddelad den 18 mars 2013 i mål nr B 7048-12).

Tingsrätten kom fram till att den sport som hade utövats i trädgården liknade MMA som är en tillståndspliktig kampsport. Den tilltalade dömdes därför för brott mot kampsportslagen och påföljden bestämdes till villkorlig dom i förening med 100 dagsböter. Domen överklagades till Svea hovrätt som gjorde samma bedömning som tingsrätten i skuldfrågan. Hovrätten konstaterade också att det saknades praxis när det gäller straff för brott mot den aktuella lagen och konstaterade att normalpåföljden, enligt lagens förarbeten, är böter. Med hänsyn till den tilltalades ekonomiska förhållanden och att han ansågs ha brutit mot tillståndsplikten av oaktsamhet sänkte hovrätten påföljden till 60 dagsböter.

5.7.1 Anmälan om misstanke om brott – att anordna match utan tillstånd

Länsstyrelsen har i två fall anmält misstanke om brott mot kampsportslagen.

Ett av ärendena gällde anordnandet av matcher där anordnaren fått avslag från Kampsportsdelegationen på sin ansökan om tillstånd men ändå anordnade matcherna. Länsstyrelsen bedömde det vara uppenbart att matcherna hade anordnats utan tillstånd enligt kampsportslagen och anmälde händelsen till polismyndigheten (Länsstyrelsens beslut meddelat den 3 juli 2008, dnr 216-13398-2008). Anmälan ledde aldrig till åtal.

Det andra ärendet var ett resultat av tillsynen och granskningen av egenkontrollrapporteringen. Det i ärendet aktuella förbundet rapporterade i sin egenkontroll att det hade missat att söka tillstånd för en viss specifik match. Länsstyrelsen ansåg att det förelåg misstanke om brott mot kampsportslagen och anmälde händelsen till åklagarkammaren (Länsstyrelsens beslut den 13 december 2013, dnr 216-4113-2013).

6. Kampsportslagens betydelse

6.1 Konsekvenser för kampsportsförbund med tillståndspliktig verksamhet
Av svaren på den enkät som skickades till kampsportsförbunden kan konstateras att kampsportslagen, enligt förbunden, anses ha haft både positiva och negativa konsekvenser.

Totalt tio av de fjorton tillfrågade förbunden uppgav att kampsportslagen haft en positiv inverkan, om än i olika utsträckning. Flertalet nämner ökad säkerhet och även bättre dokumentation, kontroll och rutiner som en positiv konsekvens av lagstiftningen. Något förbund uppger att sporten genom lagen har givits skydd mot oseriösa arrangörer samt ett värdefullt och kompetent stöd för ökad säkerhet för utövare.

Som en negativ konsekvens nämns en ökad administration och att för de förbund som har få anställda och mycket begränsade resurser blir verksamheten lidande av alla administrativa uppgifter. Något förbund upplever att lagen begränsar utövandet genom att det inte kan anordna internationella tävlingar i Sverige.

6.2 Kampsportslagen och idrottens värdegrund

I verksamheten kring kampsportslagen tas, så som i Länsstyrelsens övriga verksamhet, hänsyn till sektorsövergripande uppgifter. Däri ingår att vid beslut och andra åtgärder som kan röra barn, analysera konsekvenserna för dem och ta särskild hänsyn till barns bästa. Dessutom ska myndigheten beakta mänskliga rättigheter och särskilt skyddet mot diskriminering samt verka för att det av riksdagen fastställda nationella folkhälsomålet uppnås.

Kampsportsdelegationen bedömer inom sin prövningsram möjligheten till att utöva viss typ av kampsport inom lagens och dess förarbetens gränser för vad som utgör en godtagbar säkerhet. På så sätt beaktas folkhälsomålet – delaktighet och inflytande i samhället, barn och ungas uppväxtvillkor m.m. I tillståndsprövningen tas även särskild hänsyn till barns bästa.

Arbetet och prövningen i delegationen har i och med detta även en koppling till idrottens egna värdegrunder så som den kommer till uttryck i RF visionsprogram Idrotten Vill. En värdegrund som på fyra gemensamma värderingar: glädje och gemenskap, allas rätt att vara med, demokrati och delaktighet samt Rent Spel.

6.3 Kampsportslagens konkurrensmässiga begränsningar

Den praxis som har utarbetats har inneburit att tillstånd i dag nästan uteslutande meddelas för kampsportsförbund. Delegationen har ansett att det, för att uppfylla kraven på en godtagbar säkerhet, krävs att den sökande ska ha en organisation av viss storlek och omfattning för att det ska vara möjligt att upprätthålla regelverkens säkerhetskrav. När det gäller ansökningar av andra än etablerade förbund/organisationer som ansvarar för kampsporten i fråga, anser delegationen att det mycket tydligt måste framgå att säkerheten i det enskilda fallet ändå kan anses godtagbar. Det ställs således alldeles särskilda krav på sökanden vid en sådan ansökan.

I ett fall har Kampsportsdelegationen ställt som krav för att meddela tillstånd för enstaka matcher att ansvarigt förbund ska meddela sanktion för anordnandet av matcher. Det gällde Daido juku karateklubbs ansökan om att anordna matcher i Freestyle Combat Open den 12

maj 2012. Tillståndet meddelades med villkor att matcherna fick anordnas endast under förutsättning att Svenska Karateförbundet beviljade sanktion, delegationens beslut den 30 december 2011 (dnr 216-6319-2011).

När det inte finns ett förbund, inom vars ansvarsområde kampsporten hör hemma, som står bakom en ansökan har Kampsportsdelegationen endast i ett fall meddelat tillstånd för enstaka matcher. Det aktuella ärendet gällde en ansökan från Malmö Budokwai om tillstånd att anordna kampsportsmatcher i Combat (ungdom) och Combat MMA (+18 år) den 12 maj 2013, delegationens beslut den 27 mars 2013 (dnr 216-1030-2013).

Kampsportsdelegationen har i två fall avslagit ansökningar från förbund med motiveringen att det funnits brister i förbundens möjlighet att genomföra matcher i enlighet med ett beslut om tillstånd förenat med villkor. Det gällde dels ansökan från Svenska Shooto Förbundet och dels ansökan från Svenska Taekwondo Samfund.

Beträffande Svenska Shooto Förbundet, som var ansvarig för kampsporten shooto, bedömde delegationen att det fanns brister i regelverket och förbundets förutsättningar att genomföra matcher och avslag ansökan i beslut den 21 maj 2008 (dnr 216-05911-2008). Vid prövningen av en ansökan från det nybildade förbundet Svenska Taekwondo Samfund fann delegationen att regelverket var bristfälligt och att det fanns vissa tveksamheter kring samfundets förutsättningar att se till att reglerna kring uppföljningen och kontrollen av deltagarna inför och efter en match följdes. Kampsportsdelegationen avslag därför ansökan i beslut den 26 oktober 2011 (dnr 216-5610-2011). Ärendet överklagades till Förvaltningsrätten i Karlstad som anslöt sig till den av delegationen gjorda bedömningen och avslag överklagandet i dom meddelad den 4 juni 2012 (mål nr 5204-11). Prövningstillstånd meddelades varken av Kammarätten i Göteborg (beslut den 31 juli 2012 mål nr 5577-12) eller av Högsta Förvaltningsdomstolen (beslut den 20 februari 2013 mål nr 5133-12).

Frågan om att meddela tillstånd för anordnandet av kampsportsmatcher när det är privatpersoner som står bakom en ansökan har prövats av Kampsportsdelegationen i beslut den 20 februari 2008 (dnr 216-02286-2008) och i beslut den 12 december 2007 (dnr 216-17355-2007). Kampsportsdelegationen avslag de båda ansökningarna med motiveringen att sökandena inte kunde tillförsäkra deltagarna en godtagbar säkerhet. Det senare överklagades och Länsrätten i Örebro län avslag överklagandet i dom den 30 januari 2008 (mål nr 195-08 E). I domskälen uttalar domstolen följande. Länsrätten finner uppställda krav relevanta i förhållande till de intressen som delegationen, enligt lagtext och förarbetsuttalanden är satt att bevaka. Länsrätten finner vidare att det högre beviskravet är väl motiverat när, som i målet, det inte står någon etablerad organisation bakom.

Tidigt efter kampsportslagens införande prövades en ansökan från en s.k. promotor om att anordna en världsmästartitelmatch i professionell boxning. Av Kampsportsdelegationens beslutsmotivering framgår att ansökan avslags med anledning av att regelverket tillät en matchlängd om tolv ronder à tre minuter, delegationens beslut den 29 november 2006 (dnr 216-166288-2006). Under åren 2006–2009 inkom ansökningar från olika promotorer om att anordna matcher i professionell boxning. Sedan Prokommissionen meddelats ett tillstånd att

tills vidare anordna matcher i professionell boxning sker numer all den verksamheten genom kommissionen.

Av vad som ovan redovisats kan konstateras att Kampsportsdelegationens praxis i viss mån får anses ha bidragit till att inskränka konkurrensen. Detta har gjorts utifrån lagens krav på godtagbar säkerhet. Något annat skäl än deltagarnas säkerhet har inte varit motiven bakom förhållningssättet.

Under åren som kampsportslagen varit i kraft har frågor om vandelsprövning av sökanden kommit upp. Sådana frågor är helt skilda från Kampsportsdelegationens prövning och omfattas inte av kampsportsreglerna.

6.4 Kampsportslagen i ett internationellt perspektiv

En reglering som motsvarar Sveriges kampsportslag saknas i princip i resten av världen. En analys av förhållandena i de nordiska länderna gjordes i betänkandet Kampidrott i fokus (SOU 2003:24). Kulturdepartementet i Norge har visat intresse för den svenska modellen med kampsportslagen och Kampsportsdelegationen. Handläggare från Länsstyrelsen har under 2012 deltagit vid möte med norska kulturdepartementet för att informera om den svenska kampsportslagen.

I ett globalt perspektiv är den svenska ordningen näst intill unik i sitt slag. Vissa paralleller kan dras med förhållandena i USA. Där finns i varje stat en *Athletic Commission* vars uppdrag kan se olika ut men de har alla grunduppgifter i att ansvara för frågor om regler, licensiering och doping. I vissa delstater bestämmer *Athletic Commission* vilka domare som ska döma vid matcher.

6.5 Några idrottsfilosofiska tankar kring kampsportslagen

Hur hade kampsportsverksamheten sett ut i dag utan kampsportslagen? Det är en fråga som det endast kan spekuleras i. Ett troligt scenario är att matcher i professionell boxning fortfarande hade varit förbjudet och övrig kampsport fortsatt hade varit oreglerad.

För det fall förbudet mot professionell boxning hade upphävts utan att någon ny reglering hade införts, kan man utgå ifrån att många matcher i proffsboxning överskridande tolv minuters matchtid hade genomförts.

Med tanke på de moment i olika regelverk som inte har beviljats tillstånd under senare tid kan det antas att utan regleringen hade matcher i olika kampsporter genomförts med tillåtande av armbågstekniker i fler klasser (muay thai), utan att huvudskydd använts (amatörboxning) och större grad av träffar tillåtits för olika barn- och juniorklasser (taekwondo och kyokushin).

Regleringens effekt på utvecklingen inom kampsporter

Kampsportsdelegationen har, som redovisats i bland annat avsnitt 5.1, i sin tillståndsprövning ställt vissa krav för att meddela tillstånd. När ansökningar haft bristfälliga regelverk, som inte uppfyller kraven på en godtagbar säkerhet, har delegationen, istället för att avslå ansökningar, beslutat att tillståndet ska förenas med villkor. Sådana villkor innebär bl.a. att vissa bestämmelser undantas från tillståndet och att de alltså inte får tillämpas. Här kan nämnas användandet av viss typ av utrustning eller att matchtiden begränsas. I vissa fall har

delegationen föreskrivit att kompletterande villkor måste tillämpas vid anordnande av matcher. Som exempel kan nämnas att det enligt delegationens praxis alltid ska finnas läkare närvarande vid matcher och att denne ska ha möjlighet att avbryta en match om det är påkallat med hänsyn till deltagares säkerhet. På så sätt har delegationen genom sina tillståndsbeslut ett direkt inflytande över hur de olika kampsporternas tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser utformas, i vart fall när det gäller vilka regler som får respektive inte får tillämpas.

På så sätt slår Kampsportsdelegationens beslut fast gränserna för vilka typer av regler som får tillämpas vid matcher som genomförs i Sverige. Möjligen är det så att olika förbund anpassar sina regelverk utifrån delegationens praxis redan på förhand så att ansökningarna med större säkerhet kan förväntas bifallas.

Utifrån Kampsportsdelegationens prövning kan alltså sägas att delegationens beslut i någon mån indirekt styr utvecklingen av olika kampsporter i Sverige. Detta har av vissa förbund ansetts vara problematiskt när det från internationell central nivå beslutas om regelverk som det sedermera inte meddelas tillstånd för, åtminstone inte tillstånd som överensstämmer med det internationellt fastslagna regelverket. Huruvida denna indirekta styrning är önskvärd eller inte är en fråga som Länsstyrelsen inte ser skäl att ta ställning till. Dock kan konstateras att den torde vara betingad av en strävan efter att bifalla ansökningar i så stor utsträckning som möjligt och därigenom möjliggöra sådan kampsportsverksamhet som innebär godtagbar säkerhet för deltagarna. Det är inte uteslutet att det i vissa fall kan leda till att sökanden får tillstånd de inte önskar, men det ska alltså ställas mot alternativet att det inte får något tillstånd alls.

Sammanfattningsvis kan således konstateras att kampsportsregleringen har en påverkan på utvecklingen för olika kampsporter i Sverige på så sätt att de regelverk som tillämpas vid matcherna skulle ha sett annorlunda ut om inte regleringen funnits, bl.a. med avseende på tekniker mot huvudet, matchlängder och krav på läkares närvaro vid matcher.

Regleringens effekt på skadeutvecklingen

Skälen för att införa en reglering med tillståndskrav för kampsporter som tillåter våld som träffar huvudet, var risken för skador, främst hjärnskador (a. prop. s. 27). Om regleringen fått den avsedda effekten är, med det underlag som Länsstyrelsen har, omöjligt att fastställa. Hur skadebilden hade sett ut för det fall kampsportslagstiftningen inte hade införts kan alltså bara spekuleras i. Utifrån Kampsportsdelegationens praxis kan antas att matcher med mer tillåtande regelverk avseende bland annat tekniker och matchlängd, hade genomförts.

I sammanhanget bör påpekas att det finns risker för skador för utövare inom kampsporter som tillåter våld mot huvudet, även vid matcher som genomförs i enlighet med beviljade tillstånd. En *godtagbar* säkerhet för deltagarna är tillräckligt för att tillstånd ska beviljas och det är alltså inte fråga om någon fullständigt säker verksamhet.

7. Skaderapportering

7.1 Statistik över antalet anordnade matcher

De förbund som beviljats ett tillstånd som gäller för viss tid alternativt ett tillstånd som gäller tills vidare ska årligen rapportera hur egenkontrollen har genomförts under föregående verksamhetsår. Egenkontrollen syftar till att förbunden själva ska säkerställa att tillstånd och villkor efterlevs inom den egna organisationen. En del i rapporteringen är att förbunden ska lämna uppgift om antalet KO (knockout), TKO (teknisk knockout), RSC-H (referee stops contest – head) och huvudskada och även uppgift om avstängning/karens meddelats. Den statistik som lämnas är i vissa fall inte så detaljerad att den endast avser huvudträffar. Ett domslut KO alternativt RSC kan bli utfallet vid såväl hårda träffar mot huvudet som hårda träffar mot övriga kroppen. Statistik från år 2006 fram till halvårsskiftet 2013 kan ses nedan:

Svenska Boxningsförbundet

<u>Period</u>	<u>Antal KO-H och RSC-H</u>	<u>Antal anordnade matcher</u>
2012/13	10	1 531
2011/12	17	1 355
2010/11	15	1 255
2009/10	24	1 703
2008/09	29	1 568
2007/08	33	1 370
2006/07	30	1 399

Svenska Boxningsförbundets Proffsboxningskommission

<u>Period</u>	<u>Antal KO och TKO</u>	<u>Antal anordnade matcher</u>
2012/13	5*	25
2011/12	5	20
2010/11	4	16
2009/10	iu	17
2008/09	iu	20
2007/08	iu	23

Svenska Muaythaiförbundet

<u>Period</u>	<u>Antal KO/TKO/RSC-H</u>	<u>Antal anordnade matcher</u>
2012	30	724
2011	24	631
2010	13	575
2009	14	544
2008	4	304
2007	4	308

Svenska Kickboxningsförbundet

<u>Period</u>	<u>Antal RSC-H</u>	<u>Antal anordnade matcher</u>
2012	5	467
2011	7	375
2010	2	369
2009	6	696
2008	5	483
2007	-	179

Svenska MMA Förbundet

<u>Period</u>	<u>Antal KO alt RSC</u>	<u>Antal anordnade matcher</u>
2012	21	403
2011	15	80
2010	iu	64
2009	iu	76
2008	15	50

* I sammanhanget kan Länsstyrelsen kommentera en proffsboxningsmatch som anordnades i juni 2013 då en boxare blev allvarligt skadad efter att ha mottagit slag i huvudet. Länsstyrelsen har inom ramen för sitt tillsynsuppdrag utrett händelsen. Genom att granska ingivna rapporter och även videoupptagningar från matchen bedömde Länsstyrelsen att tillståndshavaren fick anses ha följt gällande tillstånd med villkor. Det hade vid utredningen av ärendet inte heller framkommit uppgifter som talade emot detta. Mot denna bakgrund fann Länsstyrelsen att den aktuella matchen hade anordnats i enlighet med det tillstånd med villkor som meddelats av Kampsportsdelegationen och att ärendet inte föranledde någon ytterligare åtgärd (Länsstyrelsens beslut den 28 oktober 2013, dnr 216-3800-2013).

7.2 Reflektioner från Kampsportsdelegationens medicinska ledamöter

Kampsportsdelegationens ordinarie medicinskt sakkunnig och ersättaren för den medicinskt sakkunnige har lämnat synpunkter i utredningen och framfört följande. Syftet med lagstiftningen är att minimera skaderisken vid olika former av idrottsutövning där slag mot huvudet ingår som en del av tävlingsmomentet. Ur medicinsk synvinkel är såväl de akuta skaderiskerna som de mer långsiktiga skaderiskerna viktiga att ta hänsyn till. De olika förbundens årliga skaderapporter visar, av naturliga skäl, enbart de akuta skador som har uppkommit i samband med match. Ur ett hälsoperspektiv är dock de långsiktiga och kroniska skadorna viktigare, men också omöjliga att rapportera på det sätt som nu sker.

8. Bestraffningsärenden inom Sveriges Riksidrottsförbund (RF)

Inom RF och i RF:s stadgar finns reglerat vilka åtgärder som kan vidtas om utövare/klubbar/förbund bryter mot fastställda regler.

14 kap. 2 § RF:s stadgar

Ett antal förseelser finns uppräknade i stadgarnas 14 kap. 2 § (den s.k. ”brottskatalogen”). Punkten 14 i nämnda paragraf innebär att den som brutit mot ett förbunds tävlingsregler kan ådömas bestraffning. ”Den” i detta fall kan vara en medlemsförening och påföljden i sådant fall är böter enligt 14 kap. 5 §. Påföljden enligt sistnämnda bestämmelse är maxböter 500 000 kr. Av inhämtade uppgifter från RF framgår att motivet till införandet av det höga beloppet bl.a. var att föreningar inte ska underlåta att följa de i tävlingsregler angivna säkerhetsföreskrifterna m.m. som finns kring t.ex. en fotbollsmatch. Böter på sexsiffriga belopp är ovanliga men har förekommit när en förening gravt har brutit i sitt ansvar avseende säkerheten kring en fotbollsmatch. De bestraffningar som utdöms enligt 14 kap. RF:s stadgar brukar kallas ”förbundsbestraffningar” och förekommer i allvarligare fall.

Inom ramen för förbundens egna tävlingsregler kan även s.k. ”tävlingsbestraffning” dömas ut, och en sådan sanktion kan vara en straffavgift, men då med högst 25 000 kr enligt 12 kap. 4 § RF:s stadgar.

Av 14 kap. 2 § punkten 16 följer att ytterligare en förseelse kan vara den som på annat sätt underlåtit att rätta sig efter vad som ålegat vederbörande enligt stadgarna eller enligt av idrottsorgan utfärdade bestämmelser eller fattade beslut.

Påföljder

Påföljder för förseelser enligt 14 kap. RF:s stadgar är tillrättavisning, böter och avstängning. Tillrättavisning är den lindrigaste påföljden och kan åläggas såväl förening och förenings IdrottsAB som enskild person. En tillrättavisning innebär ett skriftligt påtalande av det fel som begåtts samt en anmaning till den felande att för framtiden rätta sig efter gällande bestämmelser. När det gäller böter innebär det att den felande åläggs att utge visst belopp i pengar till det specialförbund inom vars verksamhetsområde förseelsen har begåtts. De ska användas för främjande av verksamheten inom samma specialförbund. Böter – högst 500 000 kr – får åläggas förening och förenings IdrottsAB samt, i den utsträckning som vederbörande specialförbund har bestämt i sina stadgar, enskild person. Avstängning får ådömas enskild person och innebär att denne inte får delta i tävling eller uppvisning och/eller utöva uppdrag i den idrottsgren inom vilken förseelsen har begåtts.

9. Den framtida utvecklingen inom olika kampsporter

En del i Länsstyrelsens uppdrag är göra en bedömning av hur den framtida utvecklingen kan förväntas bli inom olika kampsporter. En fråga som ställdes i enkäten var om kampsportslagen innebär ett hinder för förbundens framtida verksamhet. Av de tillfrågade förbunden såg tio förbund inget hinder medan tre förbund var av motsatt åsikt och uppgav bl.a. att de ser problem med att anordna internationella tävlingar i Sverige eftersom kampsportslagen begränsar den möjligheten.

Två förbund uppger att det väntas stora regelförändringar framöver som kan vara svåra att genomföra när kampsportslagen ser ut som den gör i dag. Ett av dessa förbund är Svenska Boxningsförbundet och dess verksamhet med matchboxning (tidigare amatörboxning). Det är alltså inom den kampsport, som regeringen ansåg borde vara en viktig utgångspunkt vid bedömningen av vad som kan krävas av en idrottsverksamhet för att den ur säkerhets- och hälsosynpunkt ska kunna tillåtas, förändringar kommer att ske. Detta ställer Kampsportsdelegationens prövning i annat ljus. Förändringar som bland annat handlar om användandet av huvudskydd, poängbedömning, åldersgränser och införandet av professionell verksamhet. Delegationen har redan tagit ställning till vissa av dessa regeländringar.

I förarbetena till kampsportslagen menade regeringen att regleringen bör kunna tillämpas på andra kampsporter än de som i dag utövas i Sverige (a. prop. s. 19). Länsstyrelsen bedömer att kampsportslagen även fortsättningsvis fyller sitt syfte i den delen på så sätt att den är tillämpbar även på nya typer av kampsporter.

I princip samtliga de tillfrågade förbunden uppger att kampsportslagen har inneburit en ökad administration. Det är ett förbund som särskilt framhåller att utveckling av dess idrott, nyrekrytering, ungdoms- och utbildningsfrågor kommer i kläm då arbetet med lagen tar för mycket tid. Det är dock inte samtliga förbund som upplever detta som ett problem. Länsstyrelsen har på flera sätt försökt underlätta ansökningsförfarande och egenkontrollrapporteringen men det kan finnas ytterligare åtgärder som kan förenkla för förbunden.

10. Betyg på verksamheten kring kampsportslagen

I enkäten tillfrågades kampsportsförbunden hur de anser att Kampsportsdelegationens arbete fungerar. Samtliga tillfrågade förbund är mycket nöjda eller nöjda med hur Kampsportsdelegationens arbete fungerar.

”Det har fungerat bra med ansökningsförfarandena. Vi tycker också att bemötandet hos delegationen varit mycket bra. De är bra att jobba med och enkla att nå samt föra dialog med.”

”Vi har ständigt imponerats av delegationens engagemang och lyhördhet.”

Länsstyrelsen har själv uppfattningen att verksamheten kring kampsportslagen och arbetet i Kampsportsdelegationen fungerar mycket väl. Länsstyrelsen och Kampsportsdelegationen har goda relationer till de som ansöker om tillstånd och även goda kontakter med media.

Kampsportsdelegationens beslut

En ytterligare fråga som förbunden fick besvara var om Kampsportsdelegationens beslut är **begripliga och välmotiverade**. Totalt tolv av de tillfrågade fjorton förbunden har svarat ja eller i stort sett ja på frågan. Två förbund är dock tveksamma och ett förbund har lämnat följande kommentar. *”Bedömningarna är förstås svåra att göra och att förklara. Besluten skrivs ofta ”delegationen har bedömt samt ansett att ...” De motiveras sällan konkret. Överklagas detta så är ”handläggningen riktigt gjord och inget att anmärka på”, vilket inte bringar särskild klarhet. Det blir svårt att förstå och ta lärdom om man inte vet vad delegationen faktiskt grundat besluten på.”*

På frågan om besluten är **konsekventa** dvs. att liknande förutsättningar ger samma beslut uppgav hälften av de tillfrågade att de upplever att Kampsportsdelegationens beslut är konsekventa. Vidare uppgav två förbund att de i stort sett upplever besluten som konsekventa och fyra förbund uppgav att de är tveksamma. Bedömningar görs oftast efter begrepp och inte från erfarenhet om hur disciplinen tävlar, menar ett förbund. Ett annat förbund anser att det i besluten inte verkar göras jämförelser mellan olika sporter och nämner att inom en sport blir man professionell efter tio matcher och då får använda knän mot huvudet, medan man i en annan sport måste gå minst tjugo matcher för att få samma rätt. Vidare uppgav ett förbund att matchtiden per tävlingstillfälle varierar för olika kampsporter liksom förutsättningarna för tillståndsgivning.

11. Överväganden

I enkätundersökningen ställdes frågan om förbunden anser att det ska göras ändringar i kampsportslagen och åtta förbund svarade nej och sex förbund ja på den frågan. De förändringar som efterfrågas har nära anknytning till vad som redogjorts för ovan i avsnitt 5.1.1. Länsstyrelsen tar ställning till de förslagna förändringarna i avsnitten som följer.

11.1 Förenklat förfarande vid regeländringar

En anmälningsskyldighet för ändringar i regelverk eller ansökningsplikt endast vid ändringar som påverkar säkerheten?

Länsstyrelsen har ovan redogjort för att den som har fått ett tillstånd, och som gör förändringar i regelverken, måste ansöka om nytt tillstånd innan ett ändrat regelverk får börja tillämpas. Samtliga tillstånd som Kampsportsdelegationen beslutat om är förenade med villkoret att de tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser som lämnats in med ansökan ska tillämpas. Den som uppsåtligt eller av oaktsamhet anordnar en tillståndspliktig kampsportsmatch med tillämpning av ett regelverk som inte omfattas av ett tillstånd, kan med stöd av 13 § kampsportslagen dömas till böter eller fängelse i högst sex månader. Detta innebär att även mindre ändringar som inte påverkar säkerheten, som exempelvis färgen på shorts, i princip inte kan börja tillämpas utan en föregående tillståndsprövning. Detta förfarande är enligt Länsstyrelsens mening, vilket även flera förbund framfört, inte särskilt ändamålsenligt.

I praktiken sker förfarandet på så sätt att förbunden meddelar Länsstyrelsen vilken ändring som förbunden vill göra. Länsstyrelsen gör en prövning av om den aktuella ändringen kan anses påverka deltagarnas säkerhet. Om så inte bedöms vara fallet meddelar Länsstyrelsen förbundet att det inte behöver ansöka om tillstånd utan kan tillämpa ändringen direkt och ärendet avskrivs. De ändrade reglerna läggs i respektive förbunds akt. Om det finns tveksamheter kring om ändringen kan påverka deltagarnas säkerhet eller om det tydligt framgår att det är en ändring som påverkar deltagarnas säkerhet ombeds förbundet att lämna in en formell ansökan innan de ändrade reglerna börjar tillämpas.

Något uttryckligt stöd för denna ordning saknas i lagstiftningen och något stöd finns heller inte i förarbetena till lagen. Såväl förbunden som Länsstyrelsen tycker dock att det här förfarandet fungerar på ett tillfredsställande sätt. Länsstyrelsen anser det vara lämpligt att alla typer av ändringar bör omfattas av en anmälningsskyldighet och att de ska lämnas in till Länsstyrelsen för beslut om huruvida ändringarna påverkar förutsättningarna för tillstånd. Kampsportsdelegationen eller Länsstyrelsen får därmed ta ställning till om ändringarna kan börja tillämpas innan de tillståndsprövats inom ramen för en ny ansökan om tillstånd, eller om ändringarna är sådana som inte påverkar deltagarnas säkerhet och därmed kan börja tillämpas omedelbart. En sådan anmälningsskyldighet kunde lämpligtvis föreskrivas i kampsportslagen med bemyndigande för Länsstyrelsen att meddela närmare föreskrifter för förfarandet.

11.2 Ändring i ansökningsförfarandet

När ansökan om tillstånd ska göras

Hälften av de tillfrågade förbunden uppger i sina enkätsvar att de upplever problem med kampsportslagens krav att en ansökan om tillstånd för en eller flera matcher ska lämnas in senast tre månader före matchdag (5 § kampsportslagen). Länsstyrelsen kan konstatera att ansökningar ofta inkommer senare än så. Några ansökningar har hittills inte avvisats såsom för sent inkomna, utan Länsstyrelsen har handlagt och Kampsportsdelegationen prövat ansökningarna i sak även när de inte kommit in i rätt tid till myndigheten.

Kampsportsdelegationen prövar ansökningar i enlighet med förvaltningslagens bestämmelser om skyndsamt handläggning. Enligt 2 a § kampsportsförordningen ska beslut meddelas inom tre månader efter det att en fullständig ansökan inkom till myndigheten. Om det är nödvändigt p.g.a. utredningen av ärendet får handläggningstiden förlängas med högst tre månader. Inte vid något tillfälle har ansökningstiden förlängts. Den genomsnittliga handläggningstiden i ansökningsärenden var 42 dagar för 2013, 38 dagar för 2012 och 45 dagar för 2011. I vissa fall har handläggningstiden varit så kort som två veckor. I de fallen har det i huvudsak handlat om ansökningar om att anordna enstaka matcher varvid deltagare i matcher ändrats en kort tid innan matchdagen.

Flera av förbunden har anfört att det ofta kan finnas svårigheter med att skicka in en komplett ansökan tre månader innan match. Några förbund uppger följande. Problematiken gäller främst ansökningar om enstaka tillstånd där förutsättningarna för tävlingarna inte är klara förrän en till två månader innan tävling. En kortare handläggningstid skulle då behövas. Tyvärr är karaktären av sporten sådan att det ofta kan försvåra eller rent av hindra arrangemang. Det är ofta skador, avhopp, m.m. som gör att förändringar sker in i det sista. Det skulle behöva finnas en process/funktion för att snabbhandlägga förändringar i fattade beslut. Detta gäller i synnerhet när det rör beslut på individnivå, som förlängd matchtid.

Länsstyrelsen har förståelse för de svårigheter som kampsportsförbunden brottas med. Att ge god service har varit högt prioriterat och Länsstyrelsen har haft som utgångspunkt att värna om idrottarna och de ofta ideella krafter som står bakom arrangerandet av kampsportmatcher. I majoriteten av alla inkomna ansökningar om tillstånd att anordna enstaka matcher skulle ansökan ha kunnat avvisas för att den lämnades in för sent. Mot bakgrund av vilka konsekvenser ett sådant strikt förhållningssätt skulle kunna få för idrotten och dess utövare samt arrangörer av matcher och även den publik som vill se matcherna har Kampsportsdelegationen haft en mer flexibel inställning.

Länsstyrelsen anser att den i 5 § kampsportslagen stadgade ansökningsfristen bör kunna förkortas, lämpligen från tre till två månader. Erfarenheten visar att det normalt sett är fullt möjligt att handlägga ansökningar inom den tiden, även om sammanträde med Kampsportsdelegationen ibland kan behöva sammankallas med kort varsel. Det bör därutöver kunna skrivas in i lagen att en ansökan som avser tillstånd under viss tid eller tills vidare ska lämnas in senast tre månader innan tillståndet ska tas i anspråk och matcher anordnas. I dag saknar kampsportslagen en tidsfrist för sådana ansökningar. För att öka förutsebarheten anser Länsstyrelsen det vara motiverat att införa en reglering även i det avseendet.

Handläggningstiden som regleras i 2 a § kampsportsförordningen behöver därmed justeras till följd av en sådan ändring.

Formerna för ansökan

Enligt 5 § kampsportslagen ska en ansökan om tillstånd göras skriftligen hos tillståndsmyndigheten. Länsstyrelsen anser att en förenkling kan ske så att det även blir möjligt att ge in en ansökan elektroniskt till myndigheten. Detta sker i stor utsträckning redan i dagsläget. Genom att tydliggöra att ansökan kan göras elektroniskt kan kommunikeringen med sökanden samt handläggningen av ärendet förenklas och effektiviseras.

Ett ytterligare förslag är att användandet av de ansökningsblanketter som finns i dag görs obligatoriskt. En jämförelse kan göras med bestämmelser i medborgarskapsförordningen (2001:218) enligt vilka Migrationsverket kan meddela föreskrifter om att visst ansökningsformulär i blankettform ska användas för ansökan (2 § första stycket medborgarskapsförordningen). Den som gör en anmälan eller ansökan ska på heder och samvete bekräfta att de uppgifter som lämnas är sanna.

Länsstyrelsen bedömer att ovan angivna förändringar – avseende blankettformulär och att en anmälan eller ansökan får överföras elektroniskt till tillståndsmyndigheten – kan genomföras med stöd av det bemyndigande som Länsstyrelsen redan har, vad avser att meddela föreskrifter för verkställigheten av kampsportslagen.

I sammanhanget kan tilläggas att i betänkandet Vad bör straffas? (SOU 2013:38 s. 592f) föreslås att det i kampsportslagen införs en uttrycklig föreskrift om att uppgifter som lämnas skriftligen i ett ansökningsärende ska lämnas på heder och samvete. Med den ändringen blir brottsbalkens bestämmelser om osann eller vårdslös försäkran tillämpliga. Den särskilda straffbestämmelsen om oriktigt uppgiftslämnande i nämnda lag kan då upphävas.

11.3 Ändringar i de tio områdena för bedömningskriterierna?

11.3.1 Tydliga regler och regelinhåll

Länsstyrelsen ser inte behov av att genomföra några ändringar avseende bedömningskriterierna knutna till dessa två områden. Det som kan behöva förtydligas är den praxis som utarbetats på området. Det har i enkätsvaren även framkommit synpunkter i fråga om Kampsportsdelegationens beslut är begripliga och om de anses vara konsekventa. För att öka förutsebarheten bör det övervägas om ytterligare vägledning kan ges i föreskrifter eller allmänna råd. Detta bör kunna göras inom ramen för bemyndigandet i 3 § kampsportsförordningen som avser föreskrifter om tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser.

I enkäten har framförts synpunkter på att det i besluten inte verkar göras jämförelser mellan olika sporter. Matchtiden per tävlingstillfälle varierar för olika kampsporter liksom förutsättningarna för tillståndsgivning, vilket inte är acceptabelt menar ett förbund.

Att gå så långt som att införa en gemensam begreppsstruktur ser Länsstyrelsen inte vara något att eftersträva. Tillståndsprövningen ska utgå från varje enskild kampsports eget regelverk. Att grunda beslut på jämförelser mellan olika sporter var enligt Länsstyrelsen inte intentionen med kampsportslagen, vilket även framförs i Länsrätten i Örebro läns dom meddelad den 15

januari 2010 i mål nr 280-09. Målet gällde Prokommissionens överklagande av Kampsportsdelegationens beslut och yrkandet om att överlämna till kommissionens läkare att avgöra vilka professionella boxare som ska tillåtas gå längre matcher än tolv minuter effektiv tid. Prokommissionen hade bl.a. anfört att Kampsportsdelegationen i ett antal tidigare beslut lämnat tillstånd till andra kampsportsförbund än Prokommissionen att genomföra matcher med längre effektiv matchtid än tolv minuter. Länsrätten menade att den inte hade att pröva huruvida kravet på godtagbar säkerhet varit uppfyllt i de tidigare fallen. Förutsättningar för tillstånd att anordna kampsportsmatcher utgår dessutom från den specifika kampsportens tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser. De olika kampsporterna är därmed inte direkt jämförbara vad gäller bedömningen av vad som utgör en godtagbar säkerhet för deltagarna, menade länsrätten.

I de fall en kampsports regelverk ger möjlighet att meddela dispens från bestämmelserna som reglerar säkerheten för utövarna, har detta av Kampsportsdelegationen inte bedömts vara förenligt med godtagbar säkerhet för deltagarna. Länsstyrelsen anser att det kan vara aktuellt att införa detta krav i föreskrifter.

11.3.2 Utrustning

Samtliga av de tillfrågade förbunden anser att bedömningskriterierna knutna till området är relevanta. Ett antal förbund har även lämnat särskilda kommentarer. De har samtliga invändningar om att kraven på skydd måste anpassas efter sport och erfarenhet/nivå. Detaljerade krav bör anpassas efter de varierade behoven. Med hänsyn till de tillståndspliktiga kampsporternas helt olika karaktär anser Länsstyrelsen att det i nuläget inte finns behov av att ta fram gemensamma allmängiltiga krav i fråga om utrustning. En prövning får även fortsättningsvis ske i varje enskilt fall. Några ändringar föreslås således inte.

11.3.3 Kampområdet

Av de tillfrågade förbunden anser tretton förbund att bedömningskriterierna knutna till området är relevanta. Inget av förbunden har lämnat några kommentarer. Det kan tilläggas att Kampsportsdelegationens praxis följer uttalandena i förarbetena (a. prop. s. 28). Länsstyrelsen anser att några förändringar inte behöver göras.

11.3.4 Förfarandet efter knockout

Samtliga tillfrågade förbund anser att bedömningskriterierna knutna till området är relevanta.

I kampsporter där endast lättkontakt/semikontakt tillåts mot huvudet och hårdare kontakt diskvalificerar motståndaren har Kampsportsdelegationen skrivit som villkor att en deltagare som blivit nedslagen genom s.k. otillåten teknik mot huvudet och därigenom vinner matchen, ska få klartecken av läkare för fortsatt deltagande i match under samma dag.

Inom vissa typer av fullkontaktkampsporter har Kampsportsdelegationen ställt krav på att den som går fler matcher på en dag ska ha en obligatorisk vilo- och återhämningsperiod om minst en timme mellan varje match, att det under den timmen ska göras en läkarundersökning samt att deltagaren måste få klartecken av läkare för att få ställa upp i nästföljande match.

Ovan redovisad praxis bör lämpligtvis kunna regleras genom föreskrifter eller allmänna råd.

11.3.5 Uppföljning

I förarbetena anges att det ska finnas ett system med startbok eller motsvarande som visar vilka matcher en utövare har genomfört. Vidare ska det framgå om han eller hon har tvingats bryta en match på grund av skada eller knockout samt eventuella avstängningar till följd av sådana händelser.

Av enkätsvaren kan utläsas att ett antal förbund upplever vissa svårigheter i fråga om bedömningskriterierna knutna till området uppföljning. Bland annat vid internationellt deltagande där man inte kan veta huruvida deltagare är i "karantän". Ett annat problem avser deltagare som tävlar i flera kampsporter. Vid t.ex. en karatetävling finns i dag inget system för att se om en tävlande är i karantän efter t.ex. en kickboxningstävling. Startbokssystemet fungerar inom en kampsport men inte mellan olika kampsporter.

Ganska tidigt vid de första tillståndsprovningarna efter kampsportslagens ikraftträdande uppmärksammade Kampsportsdelegationen problemet att det finns många olika uppföljningssystem inom ett och samma förbund som exempelvis Svenska Budo & Kampsportsförbundet. För att ytterligare stärka kraven på en godtagbar säkerhet ställde Kampsportsdelegationen därför upp villkor att Svenska Budo & Kampsportsförbundet senast den 1 januari 2008 skulle ha infört rutiner för ett gemensamt uppföljningssystem av deltagare inom de kampsporter som faller under kampsportslagens tillämpningsområde. Nämnda förbund löste detta genom införandet av ett för förbundet gemensamt tävlingskort. Tävlingskortet tas om hand när deltagare stängs av från tävlande p.g.a. av träff mot huvudet som resulterat i karantän i enlighet med respektive kampsports regelverk. Tävlingskortet återlämnas efter avstängningstiden. Samma system har sedan införts inom Svenska Karateförbundet.

Länsstyrelsen delar uppfattningen att systemet med tävlingskort fungerar bra och väl fyller sitt syfte inom ett förbund. Dock kvarstår problemet med utövare som går mellan olika förbund som inte tillämpar samma system. En annan aspekt av problemet är utländska utövare som kan ha en startbok inom den kampsport som han eller hon ska tävla i, men där arrangören inte kan se om den tävlande är avstängd i någon annan kampsport. Därutöver finns det inom proffsboxningen inget system med startbok. Detta har i dag lösts genom att det ansvariga förbundet åläggs i villkor för tillståndet att vid varje matchtillfälle upprätta ett dokument innehållande statistik över deltagande boxares tidigare matcher, information om boxares hälsotillstånd, eventuella skador och avstängningar.

Ett förbund har föreslagit en lösning med ett centralt elektroniskt system som kan hantera uppföljningen och som är baserad på individens perspektiv och inte per tillstånd/kampsport. Införandet av ett gemensamt system är en lösning som har goda förutsättningar att ge de effekter man vill uppnå dvs. en godtagbar säkerhet för utövarna. Länsstyrelsen ser det dock svårt att myndigheten, genom villkor eller andra åtgärder som föreskrifter eller liknande, ska kunna avgöra den frågan. Det ligger närmare till hands att överlämna till RF att utreda frågan vidare.

11.3.6 Möjlighet att avbryta en ojämn match

I förarbetena till kampsportslagen anges att det i alla kampsporter bör finnas reglerat att viktskillnaden mellan utövarna inte får vara för stor. Det bör också vara ett krav att deltagarna i möjligaste mån har likvärdiga kvalifikationer. Idrotten bör vidare ha ett regelsystem med en ansvarig domare som kan gå emellan deltagarna om matchen är alltför ojämn och också se till att en sådan match avbryts (a. prop. s. 28 f.).

Kampsportsdelegationen har ställt som krav för att meddela tillstånd att ansvarig läkare ska ha en möjlighet att avbryta en match, om det krävs för deltagarnas säkerhet. Denna praxis kan lämpligen fastslås i föreskrifter.

Ett av förbunden anser att om det finns en domare som ska avbryta matchen för det fall den är för ojämn, så bör man även kunna få anordna tävlingar med öppen viktclass. Länsstyrelsen anser inte detta vara i linje med förarbetsuttalandena och någon ändring i det avseendet övervägs därför inte. Det skulle strida mot hela säkerhetstänket i kampsportslagen.

I betänkandet Kampidrott i fokus (SOU 2003:24 s. 127) har särskilt lyfts fram matchdomarens och matchningens roll: ”När det gäller förebyggandet av alltför ojämna matcher ligger också ett stort ansvar på den som arrangerar matcherna. Desto större klasskillnad det är mellan utövarna desto större risker utsätts den sämre av de båda för. För undvikandet av svåra skador inom kampidrotter är det därför av stor betydelse att de matcher som arrangeras går mellan förhållandevis jämbördiga och vältränade motståndare.”

Kampsportsdelegationen har, där regelverken saknat bestämmelser om matchning och det varit fråga om sk. fullkontaktkampsporter som tillåter knockout, förenat tillståndet med villkor att tillståndshavaren ska *ta hänsyn till deltagarnas fysiska förutsättningar, medicinska historik samt göra en genomgång av ”fight-record” och resultat vid tidigare matcher för att undvika ojämna matcher.* Utöver detta uppställs krav att det ska dokumenteras hur matchningen har genomförts. Mot bakgrund av att matchmaking intar en central roll när det handlar om deltagarnas säkerhet anser Länsstyrelsen att det kan vara aktuellt att reglera kravet på jämn matchning i föreskrifter eller allmänna råd.

11.3.7 Matchlängd

Av svaren beträffande matchlängd framgår tydligt att de kampsporter som omfattas av tillståndsplikten är olika till sin karaktär. Beroende på vilken typ av kampsport det gäller så är svaren på frågan om bedömningskriteriet som är knutet till området, är relevant eller inte, varierande. Det är tydligt att de kampsporter där matchlängden enligt regelverken överskrider tolv minuter även har synpunkter på kravet och vill få till stånd förändringar. Ett antal förbund har föreslagit att frågan bör hanteras av de olika förbunden som har den främsta kunskapen kring vilka idrottare/grupper av idrottare som kan hantera vilka matchtider. Den främsta expertisen för vilka idrottare som kan hantera olika matchlängder finns hos de olika förbunden menar ett förbund och uppger vidare att idealet vore därmed att lägga den bedömningen på förbunden. Ett förbund har svarat att det anser att det ska finnas en övre gräns och att det inte finns skäl att ha 10–15 ronder i vilken kampsport det än må vara. Risken för skador är definitivt större ju längre en match pågår.

Frågan om att överlämna till respektive förbund att hantera matchlängden har prövats i tidigare nämnda dom från Länsrätten i Örebro län (mål nr 280-09). Någon annan praxis finns inte i frågan och det står respektive förbund fritt att överklaga till förvaltningsdomstol om man är missnöjd med tillämpningen av regelverket i sitt eget ärende.

Länsstyrelsen anser att några förändringar beträffande bedömningskriterierna knutna till området matchlängd i nuläget inte behöver vidtas. Mot bakgrund av att amatörboxningen (idag benämnt matchboxningen), som i förarbetena uppgavs som en viktig utgångspunkt för vad som kan krävas av en idrottsverksamhet för att den ur säkerhets- och hälsosynpunkt ska kunna tillåtas, har gjort stora förändringar i sina regelverk bör det dock övervägas om en mer grundlig utredning ska göras.

11.3.8 Åldersgräns för deltagande

Länsstyrelsen anser att den praxis som bildats borde formaliseras och då särskilt med tanke på en lägsta åldersgräns. I enlighet med bedömningen av barns bästa är det Länsstyrelsens uppfattning att det aldrig bör vara aktuellt att tillåta hårda träffar mot huvudet på barn. För deltagare från 15 år och uppåt har Kampsportsdelegationen godkänt regelverk där det är tillåtet att träffa huvudet med semikontakt/hårdare träffar inom bland annat WKF taekwondo, matchboxning, muay thai och wushu shansou.

Frågan om en övre åldersgräns har på senare tid aktualiserats i Kampsportsdelegationens tillståndsprovning. Detta har inte berörts alls i förarbetena. Länsstyrelsen kan inte ta ställning till om det finns behov av att införa en sådan gräns inom ramen för detta uppdrag, utan ytterligare utredning behövs.

11.3.9 Krav på anordnaren

Samtliga tillfrågade förbund anser att bedömningskriterierna knutna till området är relevant. Något behov av ändringar i detta avseende finns inte enligt Länsstyrelsen.

11.4 Organisatoriska förändringar

Bilden nedan visar enkätfrågan som ställdes för att få ett mått på kundnöjdhet.

7. Hur nöjd är ni med Länsstyrelsen (Kampsportsdelegationen) när det gäller följande?

I kommentarerna till frågan anges bland annat att det generellt bör vara lättare att hitta information, att handläggningstiden bör framgå tydligare samt en önskan om kortare handläggningstider. Ett annat förbund anför särskilt att man upplever att

Kampsportsdelegationen på ett föredömligt sätt efter lagens förutsättningar fullgör sin uppgift i omfrågade hänseenden.

Även om nu Länsstyrelsen inte kan anses vara helt opartisk i frågan om hur verksamheten fungerar kan, med hjälp av den enkät som genomförts, ändå en tydlig bild lämnas. Länsstyrelsen har en väl fungerande verksamhet där frågor som bemötande, information och handläggningstid har hög prioritet. Av de tillfrågade i enkäten är medelbetyget 4,5 (max 5 Mycket nöjd) på frågan om hur Kampsportsdelegationens arbete fungerar. Länsstyrelsen anser därför att några förändringar inte bör göras och att Länsstyrelsen i Örebro län även fortsättningsvis ska vara tillståndsmyndighet.

I betänkandet Statens regionala förvaltning (SOU 2012:81 s. 216) bedömde utredningen att uppgifterna rörande tillståndsprovning och tillsyn av kampsportsmatcher saknade en tydlig regional dimension och föreslog att ansvaret för uppgifterna skulle flyttas till Inspektionen för vård och omsorg. Utredningen menade att den myndigheten kommer att ha en hög medicinsk kompetens inom sin organisation och kapacitet att handlägga olika tillstånds- och tillsynsärenden. Myndigheten kommer även förfoga över en egen regional organisation, vilket utredningen menade borde underlätta en effektiv tillsyn av kampsportmatcher

Länsstyrelsen delar inte utredningens förslag om att flytta verksamheten runt kampsportslagen till en annan myndighet. Den kunskapsuppbyggnad som skett på Länsstyrelsen ska inte underskattas. Även den samlade bedömningen som sker och avvägningen mellan idrottsligt, medicinsk och juridisk kompetens ställer krav på en tillståndsmyndighet frikopplad från sakkompetensen.

11.4.1 Kampsportsdelegationens sammansättning

Förbunden fick frågan om de anser att Kampsportsdelegationens sammansättning med juridisk, medicinsk och idrottslig kompetens är lämplig. Ingen av de tillfrågade förbunden ifrågasätter de tre kompetenserna. Dock har de som lämnat synpunkter lyft fram nödvändigheten att ha rätt kompetens och då särskilt för den idrottsligt sakkunnige. Det har framförts en önskan från förbunden att den idrottsligt sakkunnige ska ha tillräcklig idrottslig sakkunskap med tanke på mängden av olika kampsporter. Det är inte säkert att framtida kandidater har samma breda kunskaper om sporterna som sittande representant och med endast en person per område så blir sammansättningen väldigt personberoende. Att ha ytterligare personer per område, alternativt att ha ett gott remissförfarande, skulle kunna möta detta menade ett förbund.

RF har i yttrande lämnat kommentarer om kraven på att den idrottsligt sakkunnige ska inneha kunskap om kampsporters regelverk och anfört följande. ”Kravet ger en begränsning i urvalet av lämplig person. Få, om ens någon, kan i detalj behärska regelverken för den i dag stora mängd olika kampsporter som finns under RF:s paraply. Samtidigt anser RF att det är viktigt att det finns en idrottsligt sakkunnig i delegationen, inte minst för att även utifrån idrottens värdegrund göra bedömningar inom ramen för det angivna lagverket.”

Länsstyrelsen anser att det framkommit intressanta iakttagelser och är väl medveten om den problematik som finns kring sakkunniga och kraven på kompetens. Dock anser Länsstyrelsen

att den ordning som i dag råder, dvs. att Länsstyrelsen utser sakkunniga efter förslag från RF respektive Socialstyrelsen, ändå får anses tillräckligt garantera att den som förordnas har den kunskap som krävs för uppdraget. I samband med förnyelsen av förordnandena för den idrottsligt sakkunnige och dennes ersättare har Länsstyrelsen framhållit att det, för att få väl avvägda och enhetliga beslut, krävs att delegationens idrottsligt sakkunnige är väl insatt och om möjligt har erfarenhet från kampsport generellt. I vart fall den person som sitter som ordinarie sakkunnig bör ha mycket goda kunskaper om olika kampsporters regelverk och dessutom även kunskaper om olika deltagare, vilket tidvis är nödvändigt med tanke på hur tillståndsprovningen för enstaka matcher har utvecklats. En ändring i länsstyrelseinstruktionen, på så sätt att den idrottsligt sakkunnige ska ha en dokumenterad kompetens om kampsporters regelverk, bör övervägas för att delegationen även framdeles får den breda kompetens som krävs för att fullgöra uppdraget på ett trovärdigt och enhetligt sätt. Med hänsyn till Länsstyrelsens behov av idrottslig kompetens i tillsynsverksamheten bör det övervägas vilken kompetens som ska krävas för ersättaren för den idrottsligt sakkunnige.

Länsstyrelsen vill i sammanhanget även framföra synpunkter på ersättningsnivån för uppdraget som ordförande i Kampsportsdelegationen. Kampsporten utvecklas ständigt och det kommer fram nya typer av kampsporter som ska tillståndsprövas. Så som tidigare påtalats har ärendemängden ökat stadigt de tre senaste åren. Mot den bakgrunden och med beaktande av ärendenas karaktär samt att uppdraget är förenat med en hel del kontakter med media, anser Länsstyrelsen att det nuvarande arvudet inte motsvarar den tid som uppdraget faktiskt kräver.

11.4.2 Förhållandet mellan Länsstyrelsen och Kampsportsdelegationen

Sedan Länsstyrelsen utsågs till ansvarig myndighet för kampsportsfrågorna har beredning och tillsyn varit samlad på samma organisatoriska enhet. Det har, i stort sett, varit en och samma handläggare som haft huvudansvaret för samordningen av arbetet i Kampsportsdelegationen med beredning och föredragning av ärenden samt ansvar för arbetet med tillsynen.

Länsstyrelsen har inte sett anledning att ändra den ordningen och i stället ha olika handläggare för prövning respektive tillsyn. Det har snarare varit en fördel att handläggaren är väl insatt i respektive regelverk samt delaktig i prövningen mot bakgrund av ärendenas komplexitet.

I förarbetena uttalades att det under den första tiden efter kampsportslagens ikraftträdande väntades kunskapsuppbyggnad inom det aktuella området. Efter lagens ikraftträdande förväntades också en inledande prövning av om ett flertal av de befintliga kampsporter som tillåter våld som träffar huvudet har godtagbara tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser. Behovet av att pröva tillstånd till kampsportsmatch förväntades minska väsentligt efter denna första period (a. prop. s. 50). Länsstyrelsen kan konstatera att så inte varit fallet.

Under åren 2006–2009 ersattes Länsstyrelsen för merkostnader i samband med tillståndsprovningen och tillsynen enligt kampsportslagen men sedan 2010 ska verksamheten finansieras inom ramanslaget.

I nämnda proposition uttalades att om behov av biträde av sakkunnig vid tillsynen kan någon av de ledamöter i Kampsportsdelegationen som inte varit delaktiga i tillståndsbeslutet vara behjälpliga utan att någon jävsituation uppstår. Något ytterligare kring hur handläggningen av ärenden vid tillståndsmyndigheten bör vara ordnad har inte berörts i förarbetena.

Länsstyrelsen har vid flertalet tillfällen anlitat Kampsportsdelegationens sakkunniga i tillsynsärenden.

Verksamhetens omfattning, ärendenas komplexitet, behovet av likformighet och dess karaktär skild från länsstyrelsernas övrig verksamhet har gjort att Länsstyrelsen inte har haft skäl att överväga en annan ordning än den som i dag råder, och som fungerar väldigt väl.

Länsstyrelsen ser däremot ett ökat behov av idrottslig kompetens i tillsynsverksamheten. Under de senaste åren har ett antal tillsynsärenden, för sin bedömning, krävt en mycket god kunskap om kampsporters regelverk. Länsstyrelsen har i de fallen tagit hjälp av den idrottsligt sakkunnige trots att denne varit beslutande i tillståndsärendena. Någon jävssituation bedömdes inte föreligga.

Länsstyrelsen har med anledning av ovan redovisad problematik i tillsynsverksamheten framfört synpunkter och önskemål till RF att både den ordinarie sakkunnige och dennes ersättare borde ha god kännedom om kampsporters regelverk. Såvitt Länsstyrelsen erfar har RF aktivt verkat för att nominera en person med god kunskap och även erfarenhet av utövandet av viss typ av kampsport och en person med uppdrag inom RF:s styrelse. För att undvika jävsproblematik bör den sakkunnige heller inte ha förtroendeuppdrag inom något kampsportsförbund. Detta gör att urvalet av lämpliga sakkunniga blir begränsat. Länsstyrelsen ifrågasätter inte RF:s förhållningssätt utan anser att det finns stora värden i att ha en representant i Kampsportsdelegationen med förankring i RF:s styrelse. Således borde annan alternativ lösning på problemet med tillsynsverksamheten kunna finnas. Ett alternativ skulle vara att Länsstyrelsen finner idrottslig kompetens t.ex. genom RF, för att kunna genomföra en ändamålsenlig tillsyn. Detta är en fråga som Länsstyrelsen får utreda närmare.

11.5 Införandet av sanktionsmöjligheter

Av Länsstyrelsens och Kampsportsdelegationens erfarenhet av tillämpningen av kampsportslagen kan konstateras att det saknas sanktionsmöjligheter som är lämpliga och anpassade till kampsportsverksamheten. Det finns inga särskilda sanktioner inom ramen för tillsynen och den enda åtgärd som kan beslutas vid bristande efterlevnad av reglerna är återkallelse av tillstånd. En sådan återkallelse är en långtgående åtgärd som kan få stora konsekvenser för idrottare, såväl för barn- och ungdom som motionär och elit. I enkäten har lämnats många förslag på sanktionsmöjligheter. Länsstyrelsen har tagit fasta på några av dessa förslag.

I samband med överväganden om införandet av sanktionsmöjligheter ska även tas i beaktande att införandet av ett sådant system kan minska benägenheten för förbunden att rapportera avvikelser i den årliga egenkontrollrapporteringen. Dock anser Länsstyrelsen att nyttan av införandet av sanktionsmöjligheter och den eftersträvande effekten, dvs. att garantera godtagbar säkerhet för deltagarna, väger över.

Erinran alternativt tillrättavisning vid mindre förseelse

En erinran är en påminnelse om att tillståndshavaren har vissa skyldigheter och åtaganden som följer av tillståndet med villkor. Erinran bör innehålla en upplysning om att varning eller

återkallelse av tillstånd kan komma att beslutas om avvikelserna fortsätter. Erinran syftar till att klargöra vad som gäller enligt tillståndet och ska vara skriftlig.

Tillrättavisning används i dag inom idrotten (RF). En tillrättavisning innebär ett skriftligt påtalande av det fel som begåtts samt en anmaning till den felande att för framtiden rätta sig efter gällande bestämmelser.

Varning kombinerat med krav på rättelse

I stället för att tillståndet återkallas kan tillståndshavaren varnas om varning av särskilda skäl kan anses vara en tillräcklig åtgärd, beroende av karaktären av regelbrotten och omfattningen. Varningen bör kunna kombineras med krav på rättelse. En tillståndshavare bör kunna varnas flera gånger.

Partiell indragning av tillstånd

Vid en enskild mycket allvarlig händelse eller en serie av upprepade händelser kan det bli aktuellt med en indragning (återkallelse) av hela eller delar av ett tillstånd under viss tid.

Föreslagen lydelse

Om tillståndshavare inte fullgör sina skyldigheter enligt kampsportslagen, kampsportsförordningen, de föreskrifter och beslut som har meddelats med stöd av lagen, får tillståndsmyndigheten besluta om sanktion genom erinran, varning eller återkallelse. En erinran ska vara skriftlig. Varning får förenas med krav på rättelse inom viss tid. Ett beslut om återkallelse av tillstånd får begränsas till att avse viss del av tillståndet och gälla under viss tid.

Beslutsmyndighet

Förslagen ovan kräver ändringar i kampsportslagen och kampsportsförordningen samt att regler om överklagbarhet av sanktionerna kan behöva införas. Länsstyrelsen anser att Kampsportsdelegationen lämpligen bör ges behörighet att besluta i sanktionsärenden.

Böter

Inom RF finns bestämmelser om bestraffning när utövare, klubbar eller förbund bryter mot fastställda regler. Som exempel på påföljd nämns bl.a. böter. Länsstyrelsen anser det inte vara lämpligt att införa ett sanktionssystem i form av böter eftersom böter är ett ord som juridiskt sett är straffrättsligt.

11.6 Tillsyn genom egenkontrollrapportering

Av de tillfrågade förbunden uppfattar tolv förbund att kraven på egenkontroll är rimliga. När det gäller omfattningen av rapporteringen anser tre förbund att den inte är rimlig. I kommentarerna kan läsas att rapporteringen borde kunna förenklas, rationaliseras och att den tar för mycket tid och resurser från den egentliga verksamheten.

RF tar i sitt yttrande upp frågan om kampsportlagens regler om tillsyn, som enligt RF är av stor vikt. I sitt yttrande anförde RF bl.a. följande. Att tillståndsmyndigheten utövar tillsyn över kampsportsmatcher, som anordnas efter meddelat tillstånd, skärper graden av att reglerna efterlevs. Det är dock viktigt att det även finns en förbundsövergripande kontroll eftersom det är vanligt att idrottare tävlar i flera kampsporter, utan att dessa förbund sinsemellan har en

samordning av verksamheten. Men samtidigt måste hänsyn tas till att administrationen inte får bli alltför betungande, eftersom flertalet av kampsportförbunden har få anställda och måste förlita sig på ideella krafter.

Länsstyrelsen har försökt att underlätta hanteringen av rapporteringen genom att ha särskilt framtagna blanketter för varje enskilt förbund. Blanketterna ses över varje år för att de ska överensstämma med respektive förbunds tillstånd. Länsstyrelsen har förståelse för att rapporteringen ger en ökad administration och tar tid från annan verksamhet. I förarbetena till kampsportslagen uttalades att tillsynen i första hand bör omfatta att organisationerna sköter egenkontrollen av de kampsportsmatcher som anordnas inom organisationen. Vid behov bör tillståndsmyndigheten kunna begära in uppgifter från organisationerna om hur dessa bedriver egenkontroll (a. prop. s. 39). Kampsportsdelegationen har konsekvent ställt som villkor för tillstånd (viss tid eller tills vidare) att tillståndshavaren årligen ska rapportera genomförandet av sin egenkontroll till Länsstyrelsen. Detta är ett villkor som går längre än vad som kanske var avsikten enligt förarbetena. Länsstyrelsen har emellertid ansett det vara av stor vikt att tillståndshavaren rapporterar antalet anordnade matcher, eventuella avslag på sanktion, rapporterade huvudskador med tillhörande avstängning samt avvikelserapportering. Kraven på att dessa uppgifter ska lämnas anser Länsstyrelsen vara adekvata för att tillsynen ska kunna bedrivas på ett ändamålsenligt sätt. Rapporteringen ger även fördelar när det gäller att säkra kunskap och inför kommande tillståndsbeslut.

Mot bakgrund av vad som ovan framförts föreslår Länsstyrelsen inga förändringar i detta avseende. Länsstyrelsen avser att ta tillvara svaren i enkäten och se över formerna för egenrapporteringen, vilket kommer att ske i nära dialog med förbunden.

11.7 Övriga synpunkter från förbunden

I enkätundersökningen framkom även andra kommentarer och synpunkter från förbunden som inte direkt har behandlats under punkterna ovan. Här nedan följer en kort redogörelse av dessa. Länsstyrelsen har under vissa av punkterna valt att lämna kommentarer. I övrigt hänvisas till avsnitt 11.8, där Länsstyrelsen för ett resonemang kring frågeställningen utifrån ett mer idrottspolitiskt perspektiv.

Ej reglerade idrotter inom RF

Ett förbund har framfört att det är i strid med svensk idrottstradition att myndighetsreglera idrotter inom RF. Lagen bör därför inte omfatta dessa idrotter.

Svaret på denna invändning framgår tydligt av förarbetena till kampsportslagen, vilket även nämnts tidigare. Länsstyrelsen bedömer inte att det ligger inom uppdraget att ytterligare beröra frågan. Den bör, om utredning ska ske, väckas på ett idrottspolitiskt plan.

I sammanhanget kan nämnas att det finns andra idrotter som är lagreglerade. Länsstyrelsen lämnar t.ex. tillstånd till tävling på väg med fordon. En tillståndsprövning där trafiksäkerhet tas i särskilt beaktande.

Ej reglerade idrotter som har regelverk som fastställs av ett internationellt förbund

Ett förbund anser att om dess tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser blivit godkänt av ett

internationellt förbund bör det inte alls regleras på nationell nivå. Ett annat förbund har synpunkter på myndighetens begränsning av de regler som gäller internationellt och anser att proffsboxning ska utövas med dess egna regler och inte begränsas av myndigheten.

Länsstyrelsen bedömer att en sådan ordning inte kan medges med hänsyn till kampsportslagens bestämmelse om krav på godtagbar säkerhet och i ljuset av förarbetsuttalandena.

Bättre anpassning till internationella regler – ta hänsyn till internationella förhållanden

Ett förbund har föreslagit att kampsportslagen bör ge bättre möjligheter att ta hänsyn till internationella regler, så att internationella tävlingar kan anordnas på svensk mark. Förbunden kan i gengäld åta sig ökade säkerhetsarrangemang och tydligare rapportering för att säkerställa att det inte uppstår skador som betraktas som oacceptabla vid dessa tävlingar.

En lag som inte endast omfattar vissa kampsporter

Flera förbund har framfört frågan om varför lagen endast måste gälla specifikt för kampsporter. Säkerhet vid utövning torde vara angeläget för alla idrotter menar ett förbund. Antingen kunde lagens omfattning vidgas eller kunde den kompletteras med regler för andra idrotter. Ett annat förbund föreslår att lagen borde utökas till att hantera alla idrotter med utökade riskmoment.

Att utreda en eventuell utvidgning av kampsportslagens tillämpningsområde ligger inte inom ramen för detta uppdrag.

Ytterligare utredning kring skadeutveckling

Ett förbund tycker att det kan vara dags för en utvärdering av resultatet av lagen, vad gäller skadeutveckling inom kampsporterna. ”Har den gjort skillnad, och i så fall, skulle liknande lagstiftning om andra idrotter göra skillnad också för dem?”

Länsstyrelsen delar de synpunkter som framkommit i enkäten och välkomnar en sådan utredning.

11.8 Vad vill politiken?

EM, VM och andra större mästerskap – vill man från politikens håll ändra lagstiftningen och uttalanden i förarbetena?

På frågan om kampsportslagen innebär något hinder för den framtida verksamheten har ett förbund svarat att ”Kampsportslagen är en begränsning i vår strävan efter medaljer!”. Denna inställning delas av flera förbund som menar att lagen bör ge bättre möjligheter att ta hänsyn till internationella regler, så att internationella tävlingar kan anordnas på svensk mark. Att bättre matcha in kampsportslagen mot de internationella reglerna och att vi i Sverige inte behöver vara "alltför unika", menar ett förbund.

Ett antal förbund har även framfört synpunkter om att bedömningen om vilken matchtid som ska anses utgöra en godtagbar säkerhet, borde överlämnas till respektive förbund att bestämma. Skälen för detta uppges vara att förbunden själva anser sig ha störst kunskap om utövarna.

Länsstyrelsen har förståelse för problematiken och viljan att kunna arrangera internationella matcher och större tävlingar så som VM och EM i Sverige. Dock vill Länsstyrelsen i sammanhanget erinra om uttalandena i förarbetena om att huvudargumentet för att införa en reglering av kampsport som tillåter våld mot huvudet var risken för att utövarna drabbas av hjärnskador (a. prop. s. 18). Vidare angavs följande. ”Genom förslaget får anordnare av kampsportsmatch ett stort ansvar för att säkerhetsnivån vid matchen i fråga är godtagbar. Tillståndskravet innebär att anordnaren inte själv bedömer om reglerna är tillräckliga i detta avseende, utan prövningen görs av tillståndsmyndigheten” (a. prop. s. 21)

En ändring av omfattningen av kampsportslagen

I utredningen har framkommit synpunkter om att vissa kampsporter borde vara undantagna från tillståndsplikten. Även detta behandlades i förarbetena till kampsportslagen. Bland remissvaren fanns invändningar om att de kampsporter som då ingick i RF inte skulle omfattas av lagen, varvid regeringen uttalade att den föreslagna regleringen innebär att också sådan verksamhet som bedrivs inom den breda och väl organiserade kampsporten kan komma att omfattas, dvs. även kampsport som ingår i RF (a. prop. s. 19). Om det ska till några förändringar i detta avseende är en idrottspolitisk fråga som inte hör hemma i detta uppdrag.

12. Förslag

12.1 Författningsändringar

De av Länsstyrelsen föreslagna förändringarna innebär följande författningsändringar.

Ansökningstid

En ändring i 5 § kampsportslagen som innebär att en ansökan som avser tillstånd för en eller flera matcher ska göras senast två månader före matchen eller den första av matcherna. För en ansökan om tillstånd att för viss tid eller tills vidare anordna kampsportsmatcher ska ansökan göras senast tre månader före det första matchtillfället.

Handläggningen av ärenden om tillstånd

Handläggningstiden i 2 a § kampsportsförordningen bör justeras med anledning av förslaget ovan i fråga om ändrad ansökningstid.

Anmälningsplikt för regeländringar i befintligt tillstånd

Införandet av en ny bestämmelse i kampsportslagen om att det krävs en anmälan till tillståndsmyndigheten för att ändra i de tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser, som meddelats tillstånd enligt 3 § kampsportslagen.

Komplettering av 4 § kampsportsförordningen med utvidgat föreskriftsmandat för tillståndsmyndigheten att meddela närmare föreskrifter om anmälningsförfarandet.

Sanktionssystem

Bestämmelser om erinran, varning samt partiell återkallelse av tillstånd införs i kampsportslagen.

Kampsportsdelegationen ges behörighet att besluta om sanktioner.

Kompetens för idrottsligt sakkunnig

En ändring i 39 § länsstyrelseinstruktionen som innebär att den idrottsligt sakkunnige ska ha dokumenterad kompetens om kampsporters regelverk.

12.2 Föreskrifter och allmänna råd

Med det bemyndigandet som Länsstyrelsen idag har bör myndigheten utarbeta föreskrifter och allmänna råd inom följande områden.

Ansökan

Ett förenklat ansökningsförfarande genom att möjliggöra elektroniska ansökningar i fastställda formulär.

Tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser

Tydliggöra vad som krävs i fråga om tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser för att tillstånd ska kunna meddelas. De tio områdena med bedömningskriterier och Kampsportsdelegationens praxis tas in i föreskrifter och allmänna råd.

12.3 Länsstyrelsens fortsatta arbete

Länsstyrelsen och Kampsportsdelegationen kommer att ta vara på de synpunkter som framkommit i enkäten och arbeta vidare med vad som i övrigt framkommit i utredningsarbetet. Detta innebär bl.a. följande.

- Utveckla egenkontrollrapporteringen genom en förbättrad dialog med förbunden.
- Undersöka möjligheten till utökad idrottslig kompetens i tillsynsverksamheten genom att RF bistår med stöd.
- Överlämna frågan om införandet av ett gemensamt uppföljningssystem till RF för eventuell vidare utredning.
- Internt förbättringsarbete.

12.4 Ytterligare utredning

Länsstyrelsen anser att det vore intressant om ytterligare utredning gjordes när det gäller följande.

- Kampsportslagens införande och dess betydelse för skadeutvecklingen inom kampsporten.
- Medicinsk utredning som tar sikte på de långsiktiga skaderiskerna vid utövandet av kampsport.

13. Ekonomiska konsekvenser

Beroende på val av sanktionsmöjligheter kan en viss ökad ärendemängd väntas för Kampsportsdelegationen, Länsstyrelsen och i någon mån för förvaltningsdomstolarna.

Om de ändringar som föreslås genomförs kommer det att innebära ett omfattande arbete för Länsstyrelsen under en viss tid. Ett arbete som kommer att kräva erforderliga resurser. Länsstyrelsen anser att utarbetandet av föreskrifter och allmänna råd är av central betydelse för att underlätta för sökande, öka förutsebarheten och transparensen samt för det interna arbetet på Länsstyrelsen.

Bilaga 1 Utredningsdirektiv

Kulturdepartementet

Regeringsbeslut 2

2013-05-02

Ku2013/1046 /MFI

Länsstyrelsen i Örebro län
701 86 Örebro

Uppdrag till Länsstyrelsen i Örebro län angående reglering av kampsport

Regeringens beslut

Regeringen uppdrar åt Länsstyrelsen i Örebro län att göra en analys av hur regelverket om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher har tillämpats sedan ikraftträdandet och vid behov föreslå förändringar av regelverket. Länsstyrelsen ska även göra en bedömning av hur den framtida utvecklingen kan förväntas bli inom olika kampsporter.

I uppdraget ingår att bedöma om de generella krav på säkerhet som ska ställas på kampsporter som angavs i regeringens proposition Lag om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher (prop. 2005/06:147, bet. 2005/06:KrU29, rskr. 2005/06:386) alltfjämt är relevanta och tillämpningsbara.

Regeringen beslutar att 100 000 kronor ska betalas ut engångsvis till Länsstyrelsen i Örebro län som bidrag till finansieringen av uppdraget. Kammarkollegiet ska betala ut bidraget till Länsstyrelsen i Örebro län efter rekvisition. Kostnaden ska belasta utgiftsområde 17 Kultur, medier, trossamfund och fritid, anslaget 13:1 Stöd till idrotten, anslagspost 3 Bidrag till internationellt samarbete m.m.

Uppdraget ska redovisas till Regeringskansliet (Kulturdepartementet) senast den 30 november 2013. Medel som inte förbrukats för ändamålet ska återbetalas till Kammarkollegiet.

Bakgrund

Lagen (2006:1006) om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher och förordningen (2006:1068) om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher trädde i kraft den 1 september 2006. Regleringen omfattar matcher i kampsporter som tillåter våld mot huvudet och innebär att sådana kampsportsmatcher inte får anordnas utan tillstånd. För prövningen av frågor om tillstånd att anordna kampsportsmatcher

Postadress
103 33 Stockholm
Besöksadress
Drottninggatan 16

Telefonväxel
08-405 10 00
Telefax

E-post: ku.registrator@regeringskansliet.se

inrättades Kampsportsdelegationen vid Länsstyrelsen i Örebro län, som också utövar tillsyn över sådana kampsportsmatcher.

Regleringen av kampsportsmatcher saknade vid tillkomsten såväl nationella som internationella förebilder. Ett stort antal bedömningar gjordes därför utifrån den kunskap som då var tillgänglig. Den enskilt viktigaste bedömningen i samband med prövningen av om tillstånd kan medges är om en godtagbar säkerhet för deltagarna kan garanteras.

Regeringen ansåg att de säkerhetsbestämmelser som då gällde inom amatörboxningen och övriga kampsporter som organiseras av förbund anslutna till Riksidrottsförbundet borde vara en viktig utgångspunkt vid bedömningen av vad som kan krävas av en idrottsverksamhet för att den ur säkerhets- och hälsosynpunkt ska kunna tillåtas trots att den tillåter våld som träffar huvudet. Eftersom stilarna i de olika kampsporterna sinsemellan är olika ansåg regeringen emellertid att skilda krav på säkerhet gjorde sig gällande. Det ansågs att gemensamma kriterier i princip borde gälla, men att vissa skillnader i bedömningen måste göras på grund av de olika idrotternas skiftande karaktär.

Sedan regleringens tillkomst har förändringar skett inom många kampsporter. Allt oftare beslutas större eller mindre regeländringar av respektive internationellt förbund vilket medför att delegationen måste göra förnyade prövningar av om tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser rymms inom redan beviljade tillstånd.

En annan erfarenhet som gjorts vid länsstyrelsens tillsyn av kampsportsarrangemang är att vissa av dessa uppvisar brister som bryter mot de villkor som gäller för tillståndet. Delegationen har i detta sammanhang efterlyst ytterligare en möjlighet till ingripande eller sanktion inom ramen för tillsynsansvaret än att återkalla tillståndet, t.ex. i form av en varning till arrangören.

På regeringens vägnar

Lena Adelsohn Liljeroth

Mikael Lindman

Kopia till
Statsrådsberedningen/REV
Justitiedepartementet/L5
Socialdepartementet/SFÖ
Finansdepartementet/BA
Regeringskansliets förvaltningsavdelning/RK EK
Kammarkollegiet

Bilaga 2 Enkätfrågor

Enkät om kampsportslagen, Kampsportsdelegationen och Länsstyrelsen

Regeringen har gett Länsstyrelsen i Örebro i uppdrag att göra en analys av hur regelverket om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher har tillämpats sedan ikraftträdandet och vid behov föreslå förändringar av regelverket. Länsstyrelsen ska även göra en bedömning av hur den framtida utvecklingen kan förväntas bli inom olika kampsporter. Som en del i detta utredningsuppdrag genomförs denna enkätundersökning.

Inledning

Lagen om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher (kampsportslagen) ställer krav på att tillstånd måste sökas och beviljas för att man ska få anordna tävlings-, tränings- och uppvisningsmatcher i kampsport som tillåter tekniker mot huvudet. Kampsportsdelegationen prövar ansökningar om tillstånd att anordna kampsportsmatcher samt återkallar tillstånd. Kampsportsdelegationen finns vid Länsstyrelsen i Örebro län. Länsstyrelsen utövar även tillsyn över matcher som anordnas med tillstånd.

Vad har kampsportslagen inneburit för er verksamhet?

Hur tycker ni att kampsportslagen generellt sett fungerar?

Betygsätt på en skala 1-5, där 1=Inte alls nöjd, 2=Ganska missnöjd, 3=Varken nöjd eller missnöjd, 4=Ganska nöjd, 5=Mycket nöjd

1 2 3 4 5 Ingen uppfattning

Kommentera gärna ert svar (vad är bra och vad kan utvecklas/förbättras):

Kampsportsdelegationens sammansättning

Det är bestämt att Kampsportsdelegationen ska ha juridisk, medicinsk och idrottslig kompetens (3 personer). Är denna sammansättning lämplig?

- Ja, vi tycker det är en lämplig sammansättning
- Vi är tveksamma eller osäkra på om det är den mest lämpliga sammansättningen
- Nej, vi tycker inte det är en lämplig sammansättning
- Har ingen uppfattning

Om ni är tveksamma, osäkra eller inte tycker att det är en lämplig sammansättning, vilka ändringar vill ni föreslå:

Att söka tillstånd och tillståndsprövningen

Hur tycker ni att Kampsportsdelegationens arbete fungerar?

Betygsätt på en skala 1-5, där 1=Inte alls nöjd, 2=Ganska missnöjd, 3=Varken nöjd eller missnöjd, 4=Ganska nöjd, 5=Mycket nöjd.

1 2 3 4 5 Har ingen uppfattning

Kommentera gärna ert svar (vad är bra och vad kan utvecklas/förbättras):

Upplever ni att Kampsportsdelegationens beslut är begripliga och välmotiverade?

- Ja
- Ja, i stort sett
- Nej, tveksamt
- Nej, absolut inte
- Har ingen uppfattning

Kommentera gärna ert svar:

Upplever ni att Kampsportsdelegationens beslut är konsekventa, dvs att liknande förutsättningar ger samma beslut?

- Ja
- Ja, i stort sett
- Nej, tveksamt
- Nej, absolut inte
- Har ingen uppfattning

Kommentera gärna ert svar:

Hur nöjd är ni med Länsstyrelsen (Kampsportsdelegationen) när det gäller följande?

Betygsätt på en skala 1-5, där 1=Inte alls nöjd, 2=Ganska missnöjd, 3=Varken nöjd eller missnöjd, 4=Ganska nöjd, 5=Mycket nöjd.

	1	2	3	4	5	Har ingen uppfattning
Information	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Bemötande	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Handläggning	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Handläggningstid	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Kommentera gärna ert svar (vad är bra och vad kan utvecklas/förbättras):

Arrangören av kampsportsmatcher ska ansöka om tillstånd tre månader innan matchdag. Hur bedömer ni möjligheten att uppfylla det lagkravet?

- Vi upplever inga problem med det kravet
- Vi upplever problem med kravet, därför att: (svara i kommentarrutan nedan)
- Har ingen uppfattning

Kommentera gärna ert svar:

Kriterierna i propositionen- bedömningsgrunder

Tillstånd att anordna kampsportsmatch får enligt kampsportslagen bara lämnas under förutsättning att kampsportens tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser innebär en godtagbar säkerhet för deltagarna. Det finns inga mer detaljerade lagregler om vilka krav som ställs för att tillstånd ska få meddelas. Det finns i propositionen tio kriterier med generella krav på säkerhet som bör ställas på kampsporter vid bedömningen av om tillstånd kan ges eller inte. En del i Länsstyrelsens utredningsuppdrag är att analysera dessa kriterier.

Nu vill vi ha era synpunkter på hur relevanta dessa tio kriterier är för utövande av er kampsport. För att ge er vägledning är kraven beskrivna i varje fråga samt exempel/praxis.

Tydliga regler och regelinhåll

Det bör finnas ett tydligt regelsystem för vad som är tillåtet och vad som är otillåtet.

Till exempel:

Knätekniker mot huvudet har endast tillåtits i kampsporter där utövarna befinner sig på en viss nivå.

Kampsportsdelegationen har inte tillåtit bestämmelser som gör det möjligt att ge dispens från reglerna som reglerar säkerheten för deltagarna.

När det gäller ansökningar som inte kommer från ett kampsportsförbund har

Kampsportsdelegationen – i de fall kampsporten har tillstånd från ett förbund – ställt som villkor för tillståndet att matcher får anordnas endast under förutsättning att berört förbund beviljar sanktion för matcherna.

- Ja, vi tycker att detta kriterium är relevant
- Vi är tveksamma eller osäkra på om det är relevant
- Nej, vi tycker inte att det är relevant
- Har ingen uppfattning

Om ni är tveksamma, osäkra eller inte tycker att det är relevant, beskriv varför och om ni vill se förändringar, vilka ändringar vill ni föreslå:

Utrustning

Alla kampsportsutövare bör ha en utrustning som ger henne eller honom tillfredsställande skydd vid utövandet av kampsporten. Ett exempel på sådan utrustning kan vara handskar som är stötabsoberande. Ett generellt krav på huvudskydd vid kampsporter är inte lämpligt, ett huvudskydds fördelar ur säkerhetssynpunkt överväger dock eventuella risker och bör användas i de kampsporter som endast tillåter stående kamp.

Till exempel:

Kampsportsdelegationen har inte tillåtit 8 oz handskar vid matcher i professionell kickboxning eller matcher i wushu sanshou.

Kampsportsdelegationen har meddelat tillstånd för matcher utan huvudskydd i professionell boxning, muay thai och professionell kickboxning.

- Ja, vi tycker att detta kriterium är relevant
- Vi är tveksamma eller osäkra på om det är relevant
- Nej, vi tycker inte att det är relevant
- Har ingen uppfattning

Om ni är tveksamma, osäkra eller inte tycker att det är relevant, beskriv varför och om ni vill se förändringar, vilka ändringar vill ni föreslå:

Kampområdet

Det är viktigt att golvet i kampsporter där deltagarna riskerar att bli nedslagna inte är stumt utan stötabsoberande.

Kampsportsdelegationen har avslagit ansökan med regler som tillåter match på trägolv.

- Ja, vi tycker att detta kriterium är relevant
- Vi är tveksamma eller osäkra på om det är relevant
- Nej, vi tycker inte att det är relevant
- Har ingen uppfattning

Om ni är tveksamma, osäkra eller inte tycker att det är relevant, beskriv varför och om ni vill se förändringar, vilka ändringar vill ni föreslå:

Förfarandet efter knockout

Med tanke på den stora risk för allvarliga skador som det innebär att få en hjärmskakning tätt inpå en tidigare bör en deltagare i en kampsport aldrig tillåtas fortsätta en match efter att han eller hon råkat ut för en sådan knockout. I regelverket bör det också ställas krav på att en deltagare som har råkat ut för en sådan knockout inte får delta i nya matcher under en viss period.

*I kampsporter där endast lättkontakt/semikontakt tillåts mot huvudet och hårdare kontakt diskvalificerar motståndaren har Kampsportsdelegationen skrivit som villkor att en deltagare som blivit nedslagen genom s.k. otillåten teknik mot huvudet och därigenom vinner matchen, ska få klartecken av läkare för fortsatt deltagande i match under samma dag.
Inom vissa typer av fullkontaktkampsporter har Kampsportsdelegationen ställt krav på att den som går fler matcher på en dag ska ha en obligatorisk vilo- och återhämtningsperiod om en timme mellan varje match, att det under den timmen ska göras en läkarundersökning samt att deltagaren måste få klartecken av läkare för att få ställa upp i nästföljande match.*

- Ja, vi tycker att detta kriterium är relevant
- Vi är tveksamma eller osäkra på om det är relevant
- Nej, vi tycker inte att det är relevant
- Har ingen uppfattning

Om ni är tveksamma, osäkra eller inte tycker att det är relevant, beskriv varför och om ni vill se förändringar, vilka ändringar vill ni föreslå:

Uppföljning

Det skall finnas ett system med startbok eller motsvarande som visar vilka matcher en utövare har genomfört. Vidare skall det framgå om han eller hon tvingats bryta en match på grund av skada eller knockout samt eventuella avstängningar till följd av sådana händelser.

Kampsportsdelegationen har avslagit ansökningar som saknar bestämmelser om uppföljningen av deltagarna.

Där inte startbok eller liknande används har Kampsportsdelegationen ställt krav på att anordnaren ska ha någon form av dokumentation med statistik från utövarens tidigare matcher, hans/hennes hälsotillstånd, eventuella skador och avstängningar.

- Ja, vi tycker att detta kriterium är relevant
- Vi är tveksamma eller osäkra på om det är relevant
- Nej, vi tycker inte att det är relevant
- Har ingen uppfattning

Om ni är tveksamma, osäkra eller inte tycker att det är relevant, beskriv varför och om ni vill se förändringar, vilka ändringar vill ni föreslå:

Möjlighet att avbryta en ojämn match

Det bör i alla kampsporter finnas reglerat att viktskillnaden mellan utövarna inte får vara för stor. Det bör också vara ett krav att deltagarna i möjligaste mån har likvärdiga kvalifikationer. Idrotten bör vidare ha ett regelsystem med en ansvarig domare som kan gå emellan deltagarna om matchen är alltför ojämn och också se till att en sådan match avbryts.

Kampsportsdelegationen har inom samtliga kampsporter ställt krav på att även läkaren ska ha en möjlighet att avbryta en match.

Kampsportsdelegationen har inte tillåtit öppna klasser där det saknas bestämmelser om viktskillnader och inte heller att man slår ihop viktclasser.

Inom vissa fullkontaktkampsporter ska bestämmelser om matchmaking finnas.

- Ja, vi tycker att detta kriterium är relevant
- Vi är tveksamma eller osäkra på om det är relevant
- Nej, vi tycker inte att det är relevant
- Har ingen uppfattning

Om ni är tveksamma, osäkra eller inte tycker att det är relevant, beskriv varför och om ni vill se förändringar, vilka ändringar vill ni föreslå:

Matchlängd

Det är svårt att sätta en definitiv gräns för hur lång en match längst får vara. Det är bland annat beroende av om det förekommer många slag och sparkar eller om idrotten främst innehåller brottningsmoment. En rimlig allmän gräns bör vara att låta en match pågå i högst 12 minuter med flera rondpauser om minst en minut. Regeringen anser att någon generell begränsning av den totala matchtiden per dag vid turneringar och utslagstävlingar inte bör anges. Frågan om sådan maximal matchtid bör istället prövas av tillståndsmyndigheten. *Kampsportsdelegationen har tillåtit matchlängder över 12 minuter för enskilda matcher i professionell boxning, internationell professionell MMA och professionell kickboxning. Kampsportsdelegationen har inte tillåtit matcher i professionell kickboxning som innebär att deltagare ges möjlighet att gå en total matchtid per dag som överstiger 36 minuter.*

- Ja, vi tycker att detta kriterium är relevant
- Vi är tveksamma eller osäkra på om det är relevant
- Nej, vi tycker inte att det är relevant
- Har ingen uppfattning

Om ni är tveksamma, osäkra eller inte tycker att det är relevant, beskriv varför och om ni vill se förändringar, vilka ändringar vill ni föreslå:

Åldersgräns för deltagande

De kampsporter som tillåter våld mot huvudet bör därför alltid i sina regler ha en bestämd lägsta ålder för när deltagare får tävla.

Kampsportsdelegationen har avslagit ansökningar om att tillåta matcher med träff med lättkontakt och semikontakt mot huvudet för barn/juniörer samt när reglerna tillåter att man slår ihop åldersklasser. Även ansökan om matcher i Combat (åldersgräns minst 14 år och högst 17 år) där det enligt reglerna är tillåtet med tekniker mot huvudet i mattkamp har avslagits.

- Ja, vi tycker att detta kriterium är relevant
- Vi är tveksamma eller osäkra på om det är relevant
- Nej, vi tycker inte att det är relevant
- Har ingen uppfattning

Om ni är tveksamma, osäkra eller inte tycker att det är relevant, beskriv varför och om ni vill se förändringar, vilka ändringar vill ni föreslå:

Krav på anordnaren

Vid prövningen om tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser är godtagbara bör tillståndsmyndigheten även beakta i vilken mån anordnaren har vidtagit åtgärder för att säkerställa att reglerna fullt ut efterlevs vid kampsportsmatchen.

Till exempel:

Kampsportsdelegationen har ställt krav på att läkare ska finnas vid anordnandet av matcher. Otydlighet i reglerna om invägning, vilka krav som ställs på domare och arrangör av matcher har (sammantaget) gjort att en ansökan avslagits.

- Ja, vi tycker att detta kriterium är relevant
- Vi är tveksamma eller osäkra på om det är relevant
- Nej, vi tycker inte att det är relevant
- Har ingen uppfattning

Om ni är tveksamma, osäkra eller inte tycker att det är relevant, beskriv varför och om ni vill se förändringar, vilka ändringar vill ni föreslå:

Anser ni att något eller några av de 10 bedömningskriterierna bör tas bort?

- Nej
- Ja

Om Ja, vilket/vilka bedömningskriterier bör tas bort och varför:

Anser ni att något eller några bedömningskriterier utöver de 10 bör läggas till?

- Nej
- Ja

Om Ja, vilket/vilka bedömningskriterier bör läggas till:

Praxis

Ett tillstånd ges alltid med villkor att de regler som lämnades in med ansökan ska användas. Detta innebär att om ni gör ändringar i reglerna (så som dem ser ut den dag som ansökan gjordes) måste ni enligt lagen söka tillstånd för alla typer av ändringar i regelverket, oavsett om dessa påverkar säkerheten för deltagarna eller inte. Hur upplever ni det villkoret?

- Vi tycker att det är ett rimligt villkor
- Vi upplever problem med villkoret, därför att: (svara i kommentarrutan nedan)
- Har ingen uppfattning

Kommentera gärna ert svar:

Egenkontroll

Som tillståndshavare har ni ett ansvar att arrangörer som är anknutna till er organisation upprätthåller tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser vid tillståndspliktiga matcher. Ni har ett system med sanktion och återrapportering efter match (egenkontroll). Ni är även skyldiga att varje år till Länsstyrelsen lämna in en redogörelse för utförd egenkontroll en tid efter verksamhetsårets slut.

Här kommer några frågor om egenkontrollen.

Är kraven på egenkontroll rimliga?

- Vi tycker att kraven på egenkontroll är rimliga
- Vi tycker inte att kraven på egenkontroll är rimliga, därför att: (svara i kommentarrutan nedan)
- Har ingen uppfattning

Kommentera gärna ert svar:

Hur fungerar er egen hantering av egenkontrollen?

- Vi tycker att vår hantering av egenkontrollen fungerar bra eller i stort sett bra
- Vi tycker inte att vår hantering av egenkontrollen fungerar bra, därför att: (svara i kommentarrutan nedan)
- Har ingen uppfattning

Kommentera gärna ert svar:

Är omfattningen av rapporteringen rimlig?

- Vi tycker att omfattningen av egenkontrollen är rimlig
- Vi tycker inte att omfattningen av egenkontrollen är rimlig, därför att: (svara i kommentarrutan nedan)
- Har ingen uppfattning

Kommentera gärna ert svar:

Sanktionsmöjlighet

Idag finns det bara en sanktionsmöjlighet om tillståndshavaren bryter mot ett villkor och det är att Kampsportsdelegationen återkallar ett tillstånd. Är det en bra regel eller bör andra lagreglerade sanktionsmöjligheter införas, som exempelvis en erinran eller varning.

- Vi tycker att det är bra som det är, dvs att tillståndet återkallas om man bryter mot ett villkor
- Vi tycker att man ska införa fler sanktionsmöjligheter, dvs beroende på hur allvarligt felet är
- Har ingen uppfattning

Om ni svarat "fler sanktionsmöjligheter", vilka vill ni föreslå:

Framtida utvecklingen

Tycker ni att man ska göra ändringar i kampsportslagen?

- Nej, den är bra som den är
- Ja
- Har ingen uppfattning

Om Ja, vilka ändringar i lagstiftningen vill ni föreslå:

Innebär kampsportslagen några hinder för er framtida verksamhet?

- Nej
- Ja
- Har ingen uppfattning

Om Ja, berätta vad:

Väntas stora regelförändringar framöver som ni tror kan vara svåra att genomföra inom er verksamhet när kampsportslagen ser ut som den gör idag?

- Nej
- Ja
- Ingen uppfattning

Om Ja, berätta vad:

Avslutning

Har ni några andra förslag eller synpunkter som ni vill framföra?

Resultat – Totalt inkl kommentarer

Utvärdering Kampsportslagen 2013

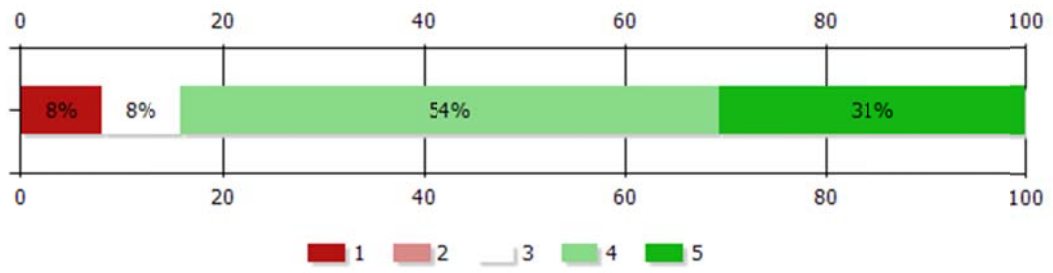
För Länsstyrelsen i Örebro län

Rapport skapad av AQ Analys AB 130917

1. Vad har kampsportslagen inneburit för er verksamhet?

Svar
Bra kontroll och godtagbar säkerhet under tävlingar
Den har gjort det tydligare vilka kriterier som ska gälla för vår kampsport. Det har inneburit att vi nu kan anordna tävlingar i grenar som det tidigare var omöjligt att tävla i.
Den har inneburit oerhört mycket. Utan en etablering av en sådan lag så hade tävlingsverksamheten inte varit tillfredsställande reglerad idag. Nu så har vi "tvingats" att ta fram ett starkt kontroll- och uppföljningssystem vilket kraftigt har bidragit till en strukturering av tävlingsverksamheten. Detta i sin tur har också bidragit till att legitimera kampsporten i folkhemmet. Tack vare ett utvecklat system så ses nu kampsporten mycket mer som "sport" och mycket mindre som "våld".
Den hämmar våra yngre deltagare vid deras debut på internationella tävlingar där knockout är tillåten även för "nybörjare" och avancerade miniorer och kadetter. I flera punkter begränsas här hemma vår flexibilitet då dispenser för viktclasser resp. kategorier är strypt. En duktig "kadett" kan inte dispenserat till "junior" utan stannar kvar som överkvalificerad i sin kategori med hämmad utveckling. I övrigt är kampsportslagen bra då den "tvingar" arrangör att följa regelverkens säkerhetsbestämmelser.
Framförallt ökad administration och stora ansträngningar på personal samt ideella krafter. Det har också varit en bidragande orsak till att vi har tappat ideella nyckelpersoner i vår administration samt försvarar nyrekrytering till styrelse och kommittéer. Den ökade arbetsbördan för den anställda personalen innebär att det är mindre tid över till annan administration, utvecklingsarbete, tävlingsaktivitet samt föreningsservice. Kampsportslagen, speciellt i kombination med ett ambitiöst världsförbunds stora regelreformer, har för oss skapat dessa tråkiga konsekvenser samt gett upphov till interna slitningar och påfrestningar inom rörelsen vilket negativt påverkat den entusiasm och arbetsglädje som är nödvändig för att kunna bedriva en bra idrotts- och ungdomsverksamhet. Som exempel kan ges att det regelverk vi får från vårt internationella förbund består av 106 A4 sidor på engelska (minst då detta egentligen bara täcker den del av AIBAs boxning som kallas AOB). De gäller enligt vårt världsförbund från publiceringsdagen. Dessa måste analyseras, översättas till svenska och anpassas till lokala förhållanden i den mån det är möjligt vilket tar en ansevärd tid och resurser från främst ideella krafter. Efter det tar det ytterligare tid för tillståndsprövningen. Under tiden lever förbundet, landslagen, klubbar och rörelsen i osäkerhet om i vilken utsträckning man kan bedriva sin sport i framtiden vilket har en mycket demoraliserande effekt.
Förbättrad säkerhet och kontroll.
Ingen större skillnad då vi redan hade en rapporteringsstruktur som täckte behovet.
Kampsportslagen har haft en positiv inverkan, det har krävt att förbundet har vuxit som organisation och skapat bra rutiner kring tävlingsverksamheten.
Lagen har inneburit att vi har bättre dokumentation över rutinen "Arrangera tävlingar".
Prokommissionen anser det principiellt fel med myndighetstillsyn av idrott som ingår i Riksidrottsförbundet.
Så som kampsportslagen nu är utformad så hjälper den oss att kunna ha höga krav på säkerhet och ordning vid arrangerandet av kampsportsmatcher. Dagens arrangörer är ytterst medvetna om vilka krav förbundet ställer och gör stora ansträngningar för att anmärkningsfritt leva upp till dessa. Genom att ha ett tydligt reglemente och närvaro av "supervisors" (kontrollanter från förbundet) vid varje matchtillfälle har SMMAF tryggt att säkerheten för idrottarna upprätthålls vid varje tävling. SMMAFs supervisors har möjlighet att ställa in en match om brister upptäcks. Alla brister rapporteras tillbaka till SMMAF och de arrangörer som uppvisar brister riskerar att inte få förnyat förtroende från förbundet.
Vi måste ansöka om tillstånd för att arrangera tävlingar eftersom vår kampkonst innehåller slag mot huvud. Mindre klubbar som inte är insatta har svårare att arrangera matcher.
Vissa begränsningar i utövningen gällande att bedriva sporten efter internationella amatörregelverket. Sporten har dock givits skydd mot oseriösa arrangörer, samt värdefullt och kompetent stöd för ökad säkerhet för utövare.
Ökad säkerhet
Ökad administration

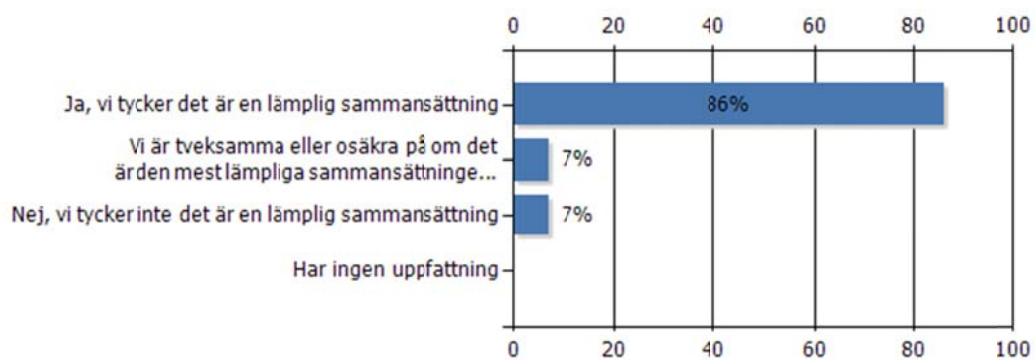
2. Hur tycker ni att kampsportslagen generellt sett fungerar?

	1	2	3	4	5	Medel	Svarande	Inget svar
	8%	0%	8%	54%	31%	4	13	1
Totalt						4	14	0

Kommentera gärna ert svar (vad är bra och vad kan utvecklas/förbättras):
Ansökningsförfarandena är rigida men helt korrekta och nödvändiga.
Det har inte påverkat oss åt något håll så vi har ingen direkt uppfattning om den.
Finns dock inga tydliga riktlinjer för hur reglerna ska skrivas. Det saknas en lathund eller mall för vad som ska finnas med och vad som delegationen/vetenskapen anser vara viktigt.
Lagen fungerar bra när det gäller oss som följer den eftersom vi är måna om säkerheten. Däremot verkar den vara ganska tandlös om man väljer att kringgå den.
Lagen tvingar fram en myndighet som organisationer måste vända sig för att få tillstånd, vilket de sedan får. Processen att söka och den hjälp man får är båda goda. Ja eftersom allt fungerar väl så hamnar man snart i en mer politisk fråga: Varför ha en lag?
Andra idrotter har högre mängd olyckor och dödsfall, varför inte ha en myndighet som granskar dem?
Mot bakgrund av hur lagen är skriven så fungerar den och tillämpas väl. Men dess konsekvenser blir väldigt krävande för vårt förbund som har få anställda och mycket begränsade resurser. Vår verksamhet blir lidande av alla administrativa uppgifter som ibland kväver en verksamhet som vi borde ägna oss på att utveckla istället för att reglera. Se svar på fråga 1
Prokommissionen konstaterar att möjlighet till överklagande av KSD-beslut är praktiskt ogenomförbart.
Kampsportslagen har inneburit en väsentlig administrativ belastning som är svår för en ideellt arbetande organisation att leva upp till.
Snabbare handläggning Förenklad administration
Vi tycker att den nuvarande kampsportslagen fungerar bra. Den hjälper förbundet att säkerställa ett idrottande sker under godtagbara former med rimliga risknivåer. Lagen borde dock utökas till att hantera alla idrotter med utökade riskmoment. Sett till Folksamns skadestatistik så är inte kampsport särskilt skadedrabbat. Vissa idrotter i Sverige med stora mängder skador och många riskmoment per tidsenhet borde ta till sig av säkerhetsarbetet inom kampsporterna alternativt hanteras under motsvarande lagstiftning.
Vi är nöjda med upplägget
Även om lagen har visat sig bli en tillgång för vår verksamhet fortsätter vi att ifrågasätta varför just enbart kampsporter omfattas av dess värn om idrottares säkerhet. Kanske skulle den vidgas till att i någon mån omfatta alla idrotter?

3. Det är bestämt att Kampsportsdelegationen ska ha juridisk, medicinsk och idrottslig kompetens (3 personer). Är denna sammansättning lämplig?

	Procent	Antal
Ja, vi tycker det är en lämplig sammansättning	86%	12
Vi är tveksamma eller osäkra på om det är den mest lämpliga sammansättningen	7%	1
Nej, vi tycker inte det är en lämplig sammansättning	7%	1
Har ingen uppfattning	0%	0
Svarande		14
Inget svar		0

Om ni är tveksamma, osäkra eller inte tycker att det är en lämplig sammansättning, vilka ändringar vill ni föreslå:

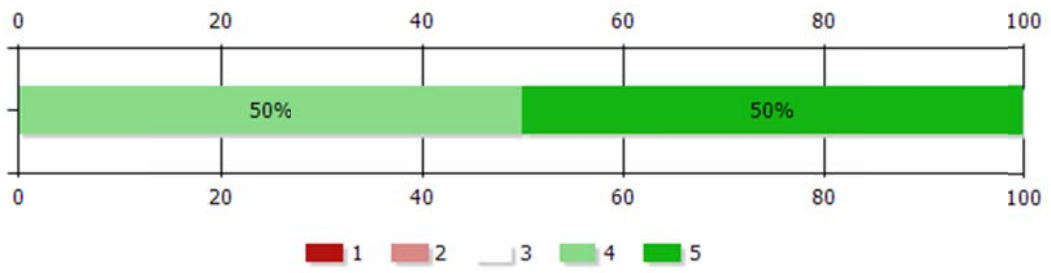
De tre kompetenserna är nödvändiga, men det kan vara svårt att inom delegationens lilla grupp hysa tillräcklig idrottslig sakkunskap med tanke på mängden av olika kampsporter. Det är inte säkert att framtida kandidater har samma breda kunskaper om sporterna som sittande representant. Förmodligen kan något liknande sägas även om de övriga två kompetenserna. Svårt att komma tillrätta med, dock, utan att delegationen blir otympligt stor.

Men med endast en person per område så blir sammansättningen väldigt personberoende. Att ha ytterligare personer per område, alternativt att ha ett gott remissförfarande kan möta detta.

Sammansättningen i sig är lämplig men den idrottsliga och medicinska ledamoten skall på ett betydligt bättre sätt än vad som nu är fallet äga kunskap om boxning och andra kampsporter.

Vi har inga direkta åsikter kring sammansättningen.

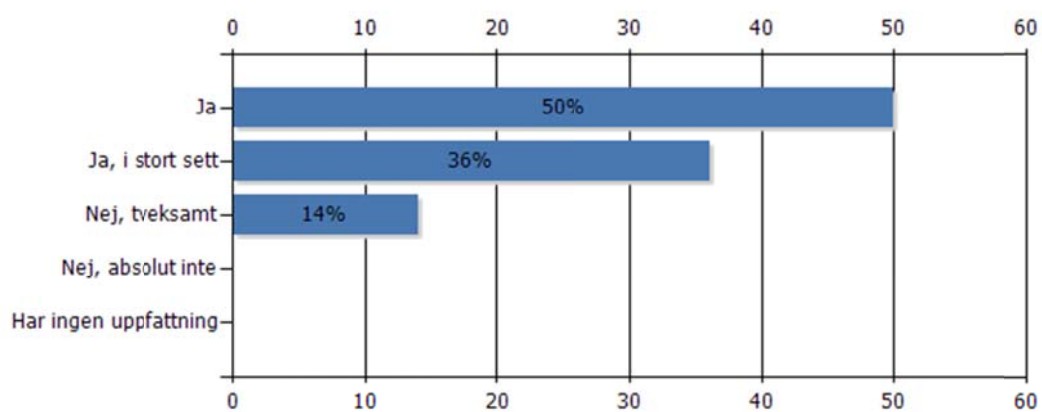
4. Hur tycker ni att Kampsportsdelegationens arbete fungerar?

	1	2	3	4	5	Medel	Svarande	Inget svar
	0%	0%	0%	50%	50%	4,5	14	0
Totalt						4,5	14	0

Kommentera gärna ert svar (vad är bra och vad kan utvecklas/förbättras):
Beslutsfattandeprocessen verkar fullgod. Dock så behöver beslut alltid invänta ett fysiskt möte med delegationens medlemmar och dessa hålls inte alltför ofta, vilket gör att beslut kan ta tid. En komplettering av kommunikationsprocessen att även omfatta elektronisk kommunikation (epost, intranät, Skype, etc) skulle effektivisera processen.
Det har fungerat bra med ansökningsförfarandena. Vi tycker också att bemötandet hos delegationen varit mycket bra. De är bra att jobba med och enkla att nå samt föra dialog med.
Det är lätt att ta kontakt, och kontakten har för vår del fungerat bra, men kan vara svårt att hitta information om tex var man kan ladda ner olika regelverk när man är ovan att leta efter den.
Det är viktigt med den personliga kontakten och att det inte bara är ett formulärsifyllande.
Efter sina förutsättningar fungerar tillståndsprövningen bra.
Mer resurser för snabbare handläggning
Vad som kan vara svårt är att lämna in ansökan i god tid. Vårt Internationella förbund kan ge oss direktiv som börjar gälla samma dag de publiceras utan föregående förvarning. Vi har en hög tävlings- och föreningsverksamhet under hela året vilket gör att vi har mycket svårt att på kort varsel avvara resurser för personalkrävande insatser utan att det negativt påverkar andra inplanerade aktiviteter.
Vi har ständigt imponerats av delegationens engagemang och lyhörddhet.
Vi har uppfattat att vi fått mycket bra kontakt med deligationen och dess handläggare.
Vi är mycket nöjda med kampsportsdelegationens arbete. Vi anser särskilt att kampsportsdelegationen har haft förmågan att hålla isär de olika kampsporternas särarter. Att vissa riskmoment neutraliseras/minskar genom att tillåta, till exempel, brottningsmoment i en kampsportsmatch är inte omedelbart tydligt för den oinsatte. I dessa bedömningar har kampsportsdelegationens sammansättning verkligen kommit till sin rätt. Kompetensen som finns i kampsportsdelegationen har kunnat se nyansskillnader och gjort insiktsfulla riskbedömningar. Även när det gäller att i vissa sammahang tillåta längre matcher har kampsportsdelegationen haft förståelsen att idrottare i den yttersta eliten har förmågan att tävla under en något längre tidsperiod utan att riskerna därmed ökar.
Vi är nöjda
Väldigt lättsamt att söka och bra bemötande för att underlätta arbetet.

5. Upplever ni att Kampsportsdelegationens beslut är begripliga och välmotiverade?

	Procent	Antal
Ja	50%	7
Ja, i stort sett	36%	5
Nej, tveksamt	14%	2
Nej, absolut inte	0%	0
Har ingen uppfattning	0%	0
Svarande		14
Inget svar		0

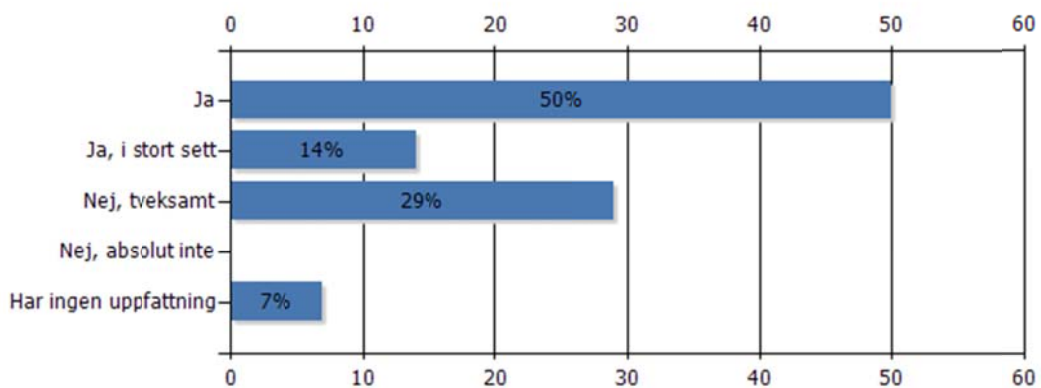
Kommentera gärna ert svar:

Bedömningarna är förstås svåra att göra och att förklara. Besluten skrivs ofta "delegationen har bedömt samt ansett att ..." De motiveras sällan konkret. Överklagas detta så är "handläggningen riktigt gjord och inget att anmärka på", vilket inte bringar särskild klarhet. Det blir svårt att förstå och ta lärdom om man inte vet vad delegationen faktiskt grundat besluten på.

Har inte hanterat så många beslut, men de har varit tydliga.

Se kommentaren i den förra frågan.

6. Upplever ni att Kampsportsdelegationens beslut är konsekventa, dvs att liknande förutsättningar ger samma beslut?

	Procent	Antal
Ja	50%	7
Ja, i stort sett	14%	2
Nej, tveksamt	29%	4
Nej, absolut inte	0%	0
Har ingen uppfattning	7%	1
Svarande		14
Inget svar		0

Kommentera gärna ert svar:

Bedömningar gör oftast efter begrepp och inte från erfarenhet om hur disciplinen tävlar.

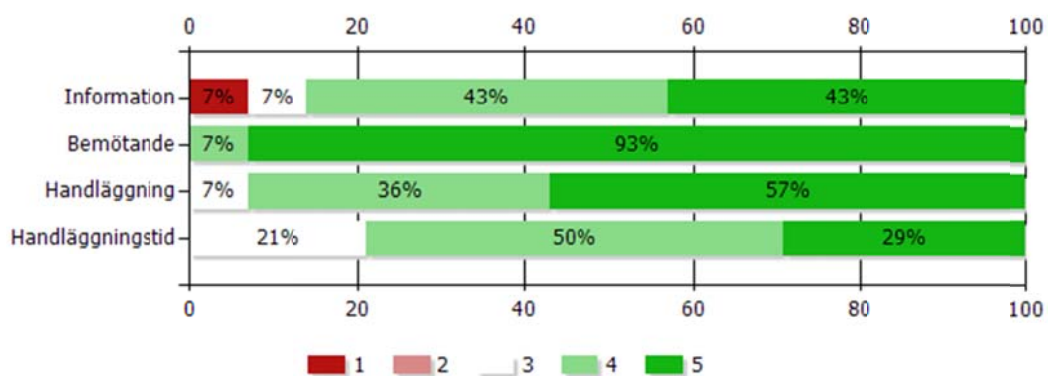
Besluten verkar inte jämföras mellan olika sporter. Exempelvis att man i en sport blir professionell efter 10 matcher och då får använda knän mot huvudet, medan man i en annan sport måste gå minst 20 matcher för att få samma rätt. Föreligger särskilda skäl för dessa skillnader bör de redovisas tydligt.

Har bara läst de beslut som gäller vår organisation SvHEMAF

Matchtiden per tävlingstillfälle varierar för olika kampsporter liksom förutsättningarna för tillståndsgivning, vilket inte är acceptabelt.

Vi har inte haft tid att analysera när det gäller beslut för alla sporter. Men vi kan säga att det råder konsekvens i besluten som rör vår verksamhet.

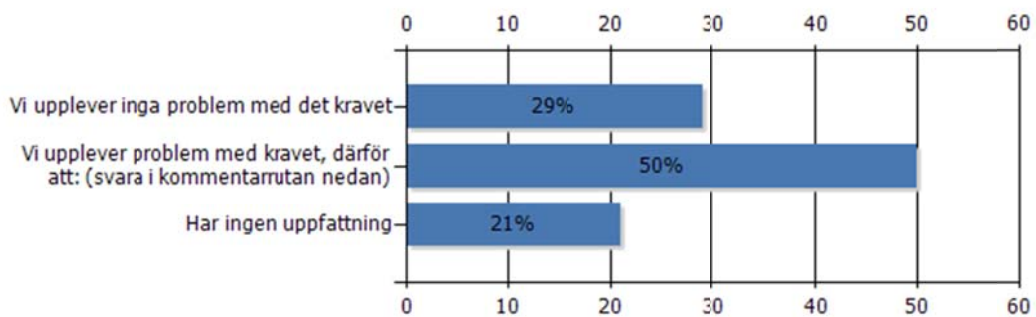
7. Hur nöjd är ni med Länsstyrelsen (Kampsportsdelegationen) när det gäller följande?

	1	2	3	4	5	Medel	Svarande	Inget svar
Information	7%	0%	7%	43%	43%	4,1	14	0
Bemötande	0%	0%	0%	7%	93%	4,9	14	0
Handläggning	0%	0%	7%	36%	57%	4,5	14	0
Handläggningstid	0%	0%	21%	50%	29%	4,1	14	0
Totalt						4,4	14	0

Kommentera gärna ert svar (vad är bra och vad kan utvecklas/förbättras):
Det bör vara lättare att hitta information generellt. Handläggningstiden bör framgå tydligare
Det är sällan vi får information om nya beslut trots att många av dem ofta kan beröra oss. (Direkt eller indirekt.) Bemötandet har alltid varit gott och handläggningstiderna berörde vi i en tidigare punkt.
Gärna lite kortare handläggningstid
Prokmissionen upplever att Kampsportsdelegationen på ett föredömligt sätt efter lagens förutsättningar fullgör sin uppgift i omfrågade hänseenden.
SMMAF skulle gärna se att handläggningstiden kortades något. Framst är detta kopplat till arrangörernas svårigheter med att säkra lokaler, tävlande och andra praktiska detaljer.

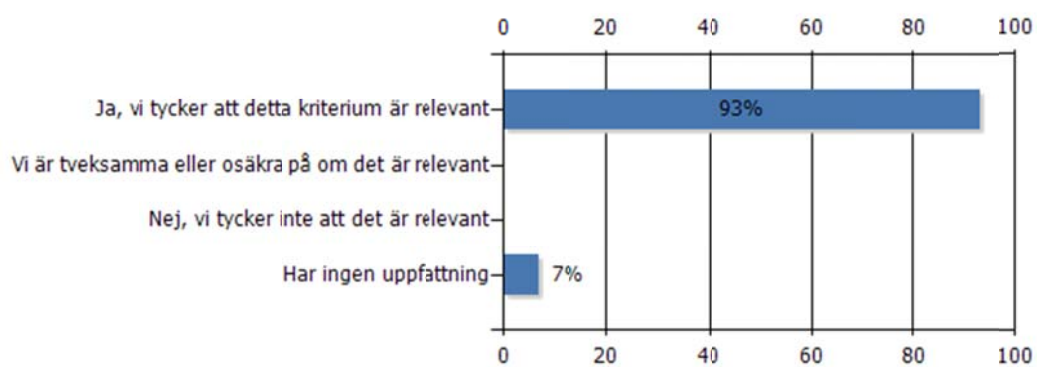
8. Arrangören av kampsportsmatcher ska ansöka om tillstånd tre månader innan matchdag. Hur bedömer ni möjligheten att uppfylla det lagkravet?

	Procent	Antal
Vi upplever inga problem med det kravet	29%	4
Vi upplever problem med kravet, därför att: (svara i kommentarrutan nedan)	50%	7
Har ingen uppfattning	21%	3
Svarande		14
Inget svar		0

Kommentera gärna ert svar:
Då vi inte behövt söka inför varje så vi har inte blivit påverkade.
Eftersom vi har ett tillsvidare tillstånd idag och tidigare haft ett tidsbestämt tillstånd har det inte varit några problem med detta krav. Och just eftersom vi har ett tillsvidare tillstånd har vi ingen uppfattning om frågan.
Flera faktorer inför en fungerade tävling blir inte klar förrän 1-2 mån innan tävling.
Generellt gäller detta inte oss som har tillsvidare tillstånd. Men vid särskilda arrangemang där tillstånd kan erfordras är tre månader lång tid. Vid många arrangemang vet man först 1-2 månader i förväg de specifika förutsättningarna.
I vissa avseenden, är det svårt att kunna avgöra de slutliga tävlanden, och därav skulle en kortare handläggning behövas. (Gäller bara tävlingar som inte ligger inom generellt tillstånd).
Problemen är inte stora men SMMAF skulle gärna se att handläggningstiden kortades något. Framst är detta kopplat till arrangörernas svårigheter med att säkra lokaler, tävlande och andra praktiska detaljer.
Prokmissionen har generellt tillstånd.
Tyvärr är karaktären av sporten sådan att det ofta kan försvåra eller rent av hindra arrangemang. Det är ofta skador, avhopp, mm som gör att förändringar sker in i det sista. Det skulle behöva finnas en process/funktion för att snabbhandlägga förändringar i fattade beslut. Detta gäller i synnerhet när det rör beslut på individnivå (som förlängd matchtid). Generellt så går det att hantera, även om det i många fall har visat sig vara en smula problematiskt.
Vi har ett "generellt tillstånd".
Vi har problem med detta eftersom våra regelverk är så omfattande och att det krävs mer tid för att översätta, gå igenom, tolka samt analysera vilka konsekvenser reglerna får nationellt på vår verksamhet. Vi har inte de resurserna att kunna leverera allt som krävs i tid alla gånger.

9. Tydliga regler och regelinhåll

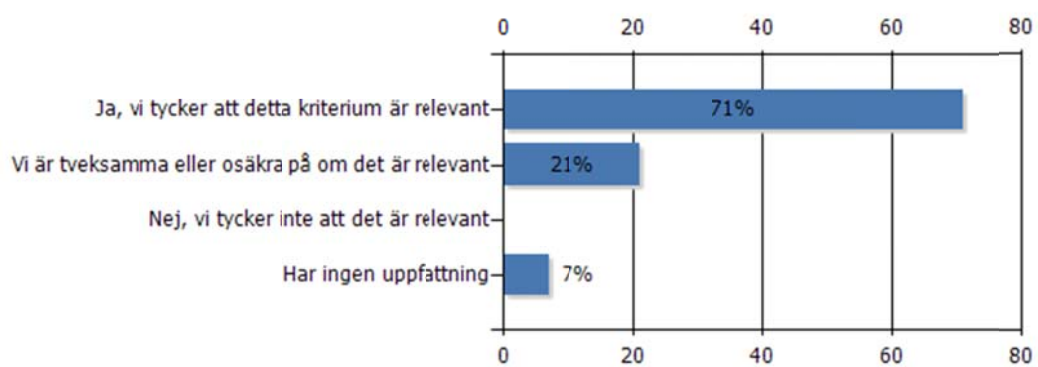

	Procent	Antal
Ja, vi tycker att detta kriterium är relevant	93%	13
Vi är tveksamma eller osäkra på om det är relevant	0%	0
Nej, vi tycker inte att det är relevant	0%	0
Har ingen uppfattning	7%	1
Svarande		14
Inget svar		0

Om ni är tveksamma, osäkra eller inte tycker att det är relevant, beskriv varför och om ni vill se förändringar, vilka ändringar vill ni föreslå:

Se svar efter alla de tio kriterierna.

10. Utrustning

	Procent	Antal
Ja, vi tycker att detta kriterium är relevant	71%	10
Vi är tveksamma eller osäkra på om det är relevant	21%	3
Nej, vi tycker inte att det är relevant	0%	0
Har ingen uppfattning	7%	1
Svarande		14
Inget svar		0

Om ni är tveksamma, osäkra eller inte tycker att det är relevant, beskriv varför och om ni vill se förändringar, vilka ändringar vill ni föreslå:

Skydd måste bero på erfarenhet. Det ska inte vara ett nödvändigt krav i stående fighting

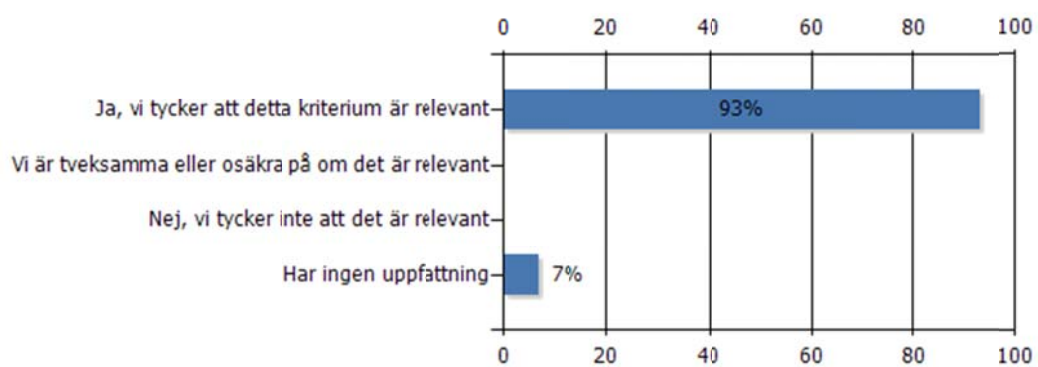
Som exempel kan nämnas exemplet ovan med 8 oz handskar för professionell kickboxning, där detta är internationell standard för viktklasser under 70 kg. Detta gäller enbart proffs och poängen är att slag från en 110 kg tung utövare är kraftfullare än ett slag från en 60 kg tung utövare. Denna anpassning gör det mer lika för olika viktklasser.

Dock så är basprincipen naturligtvis helt korrekt. Skydden ska anpassas efter sport och nivå.

Utrustning är självklart relevant för säkerheten, likaså sakkunnig bedömning av dess nytta i varje specifik idrott. Exakt fastställda allmängiltiga krav behöver begrundas omsorgsfullt. Exempelvis, ska en boxare på 45 kg ha samma storlek på handskarna som en på 105 kg? Detaljerade krav bör anpassas efter de varierade behoven.

Vi tycker att kriteriet är relevant men att kravet på utrustning bör bedömas från idrott till idrott. Det kan vara svårt med generella beslut om t.ex. huvudskydd. Som sagt, relevant kriterium men bör bedömas utifrån idrott och sammanhang.

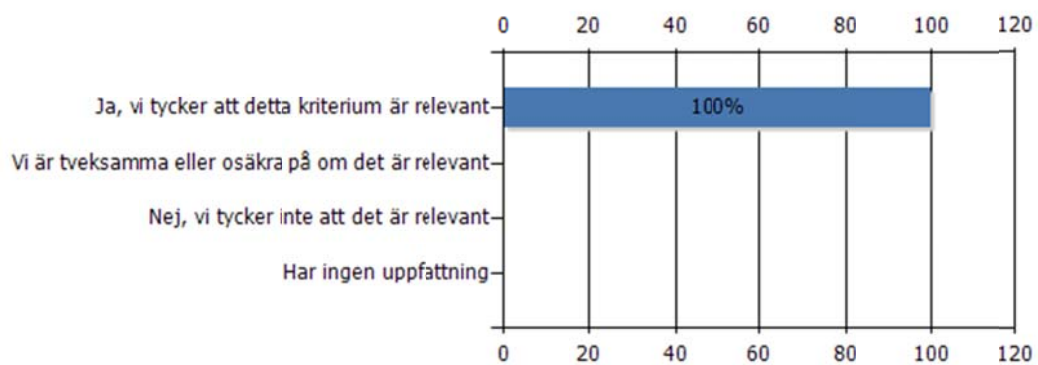
11. Kampområdet

	Procent	Antal
Ja, vi tycker att detta kriterium är relevant	93%	13
Vi är tveksamma eller osäkra på om det är relevant	0%	0
Nej, vi tycker inte att det är relevant	0%	0
Har ingen uppfattning	7%	1
Svarande		14
Inget svar		0

Om ni är tveksamma, osäkra eller inte tycker att det är relevant, beskriv varför och om ni vill se förändringar, vilka ändringar vill ni föreslå:

12. Förfarandet efter knockout

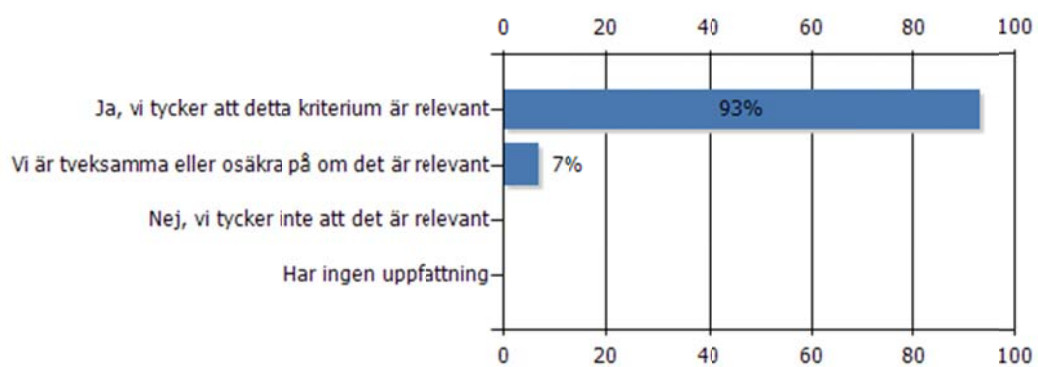

	Procent	Antal
Ja, vi tycker att detta kriterium är relevant	100%	14
Vi är tveksamma eller osäkra på om det är relevant	0%	0
Nej, vi tycker inte att det är relevant	0%	0
Har ingen uppfattning	0%	0
Svarande		14
Inget svar		0

Om ni är tveksamma, osäkra eller inte tycker att det är relevant, beskriv varför och om ni vill se förändringar, vilka ändringar vill ni föreslå:

Det hela är mycket bra. I många länder saknas detta system, vilket är rent av hälsovådligt.

13. Uppföljning

	Procent	Antal
Ja, vi tycker att detta kriterium är relevant	93%	13
Vi är tveksamma eller osäkra på om det är relevant	7%	1
Nej, vi tycker inte att det är relevant	0%	0
Har ingen uppfattning	0%	0
Svarande		14
Inget svar		0

Om ni är tveksamma, osäkra eller inte tycker att det är relevant, beskriv varför och om ni vill se förändringar, vilka ändringar vill ni föreslå:

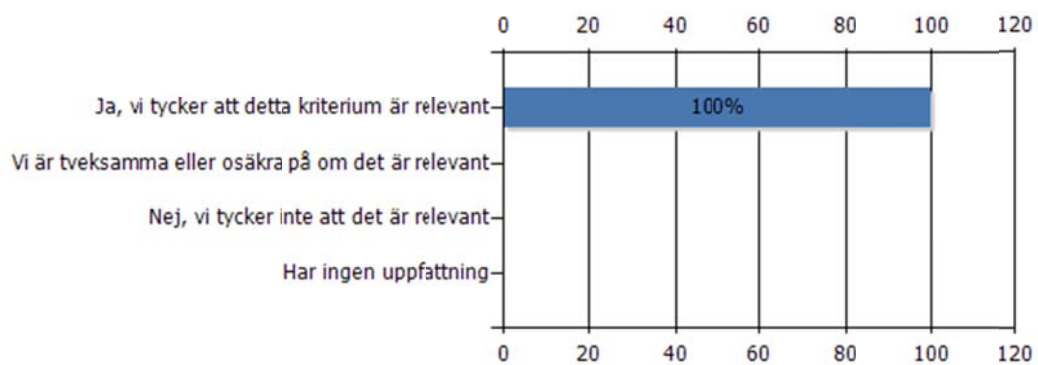
Det finns vissa svårigheter i detta. Bland annat om du har ett internationellt deltagande där vi inte kan veta huruvida de har "karantän". Ett annat problem avser om deltagaren tävlar i flera kampsporter. Vid t.ex. en karatetävling finns idag inget system för att se om en tävlande har karantän efter t.ex. en kickboxningstävling. Startbokssystemet fungerar inom en kampsport men inte mellan kampsporterna.

Det är högst relevant. Men först och främst så borde denna uppföljning vara baserad från individens perspektiv och inte per tillstånd/kampsport. Idag så kan man bli avstängd pga KO i kickboxning men gå proffsmatch i boxning dagen efter. Det skulle med andra ord behöva finnas ett centralt elektroniskt system som kan hantera detta.

OM detta ska gälla, måste det finnas en konsekvent hantering av startbok och /eller dokumentation. Det ska inte vara ett godtyckligt hanterande. Som det är nu är det ju enkelt att inte ta med det som te x hänt utomlands, eller i andra sporter där inte startboken används...

På ett eller annat sätt hålla reda på skador är ett måste. Vi har ett rapporteringssystem som innefattar det som alla tar del av för att säkerställa sånt här.

14. Möjlighet att avbryta en ojämn match

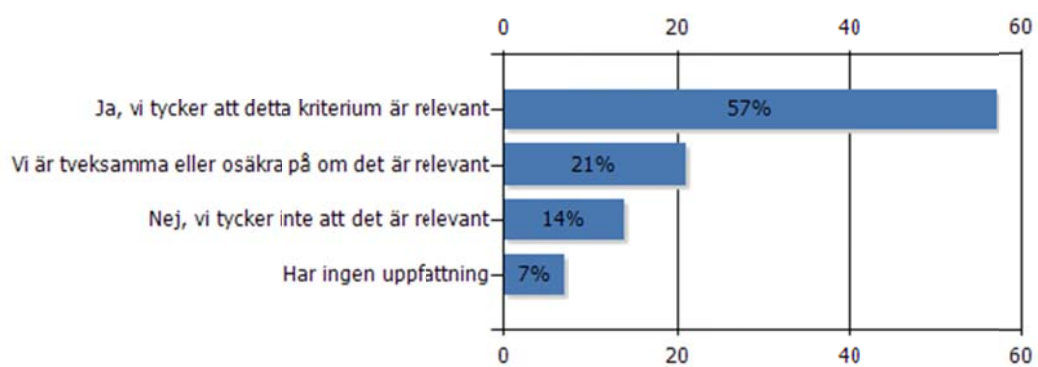

	Procent	Antal
Ja, vi tycker att detta kriterium är relevant	100%	14
Vi är tveksamma eller osäkra på om det är relevant	0%	0
Nej, vi tycker inte att det är relevant	0%	0
Har ingen uppfattning	0%	0
Svarande		14
Inget svar		0

Om ni är tveksamma, osäkra eller inte tycker att det är relevant, beskriv varför och om ni vill se förändringar, vilka ändringar vill ni föreslå:

Dock tycker vi att om det finns en domare som ska avbryta matchen om den är för ojämn så bör man även kunna få anordna tävlingar med öppen viktklass.

15. Matchlängd

	Procent	Antal
Ja, vi tycker att detta kriterium är relevant	57%	8
Vi är tveksamma eller osäkra på om det är relevant	21%	3
Nej, vi tycker inte att det är relevant	14%	2
Har ingen uppfattning	7%	1
Svarande		14
Inget svar		0

Om ni är tveksamma, osäkra eller inte tycker att det är relevant, beskriv varför och om ni vill se förändringar, vilka ändringar vill ni föreslå:

Beträffande "de 10 kriterierna" konstaterar Proboxningskommissionen att samtliga utom matchlängden i tillämpliga delar följer den professionella boxningens regelsystem som gällde redan innan kampsportslagen trädde ikraft. När nu en myndighet har inrättats för kontroll av vissa idrotters verksamhet, vilket enligt Prokommissionens uppfattning i sig är felaktigt skall myndighetens verksamhet inriktas på att övervaka säkerheten i enlighet med respektive idrotts eget regelsystem. I utredningen Kampidrott i fokus, SOU 2003:24, konstaterades (s. 144) att det fanns goda skäl att anta att det ur såväl sportslig som social synpunkt skulle vara en fördel för svenska professionella boxare om de kunde utöva sin verksamhet i Sverige. I och med myndighetsvillkoret om maximal matchlängd har detta syfte icke kunnat uppnås då alltjämt svenska boxare går fler matcher utanför Sveriges gränser än inom. Det internationella regelsystemet för professionell boxning innebär att matchtiden vid världsmästerskapstitlar för män uppgår till 12 ronder à tre minuter och för kvinnor tio ronder à två minuter. De allra flesta professionella matcherna för goda manliga professionella boxare avgörs på distansen åtta ronder à tre minuter.

Matchtidsbegränsningen medför inte att svenska boxare avstår från längre matcher utan endast att dessa förläggs utomlands, vilket är till nackdel för boxaren (bortaplan) samt innebär att Prokommissionens tillsyn försämras. Väljer boxaren, vilket är fallet för flera av våra svenska boxare, att helt förlägga sin verksamhet utomlands med utländsk licens upphör Prokommissionens och därmed Kampsportsdelegationens möjlighet till tillsyn helt.

Det känns aningen irrelevant iom att det är den totala mängden matcher per dag som är intressant och inte enbart hur lång en match är. Man måste se till helheten.

Ett bra kriterium eftersom skaderisken ökar i och med längden på matchen.

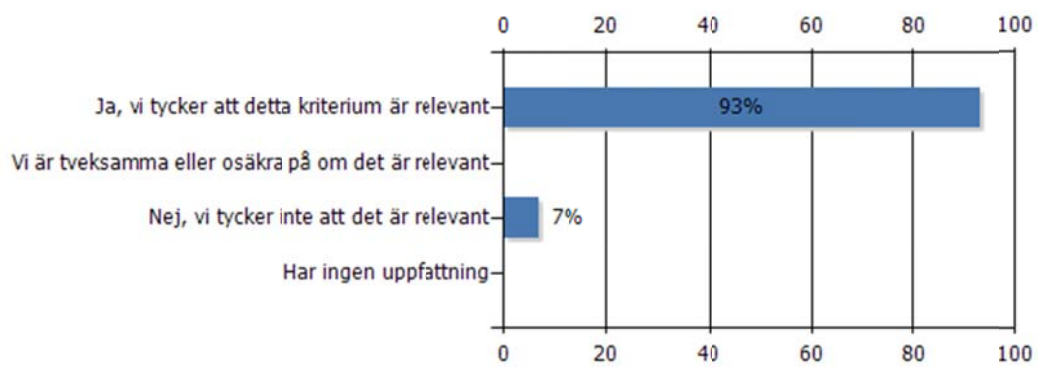
I professionell kickboxning så är det internationell standard att internationella titelmatcher (ofta även nationella) går under 15 minuter (5x3 min). Längre matcher har en tendens att de första ronderna blir väldigt avvaktande, så antalet utdelade slag och sparkar blir inledningsvis långt under genomsnittet. Att fighters skulle utsättas för mycket mer våld i och med längre matcher är alltså inte nödvändigtvis fallet, särskilt som detta - precis som i alla andra matcher - regleras av ringdomaren som i ett sådant fall avbryter matchen.

I Taekwondo utsätts man inte för kontinuerliga "vibrationer" av hjärnan under matchens längd. Tvärtom är "touch" och träff av huvud ovanligt och därför ser vi själva begränsning av matchtider per dag som ett hinder.

Tycker det ska finnas en övre gräns. Finns inget skäl att ha 10-15 ronder i vilken kampsport det än må vara. Risken för skador är definitivt större ju längre en match pågår.

Vi tycker det är ett relevant kriterium att ställa upp gränser för hur lång en match får vara. Självklart ska en kampsportsmatch inte pågå längre än vad idrottarna kan hantera och/eller säkerheten kan upprätthållas. Vi anser att det kan finnas en glidande skala gällande matchlängd som sträcker sig från nybörjare till elit. Den främsta expertisen för vilka idrottare som kan hantera olika matchlängder finns hos de olika förbunden. Idealet, från vår synvinkel, vore därmed att lägga den bedömningen på förbunden. Vi anser att kampsportsdelegationen hanterat detta bra sett till de ansökningar som SMMAF skickats gällande förlängd matchtid för enstaka MMA-matcher. Dock kräver detta att kampsportsdelegationen har kompetensen att göra dessa bedömningar även i framtiden. På förbunden finns dessa kompetenser tillgängliga löpande och kan därmed borga både för kontinuitet och utvecklad kunskap över tid.

16. Åldersgräns för deltagande

	Procent	Antal
Ja, vi tycker att detta kriterium är relevant	93%	13
Vi är tveksamma eller osäkra på om det är relevant	0%	0
Nej, vi tycker inte att det är relevant	7%	1
Har ingen uppfattning	0%	0
Svarande		14
Inget svar		0

Om ni är tveksamma, osäkra eller inte tycker att det är relevant, beskriv varför och om ni vill se förändringar, vilka ändringar vill ni föreslå:

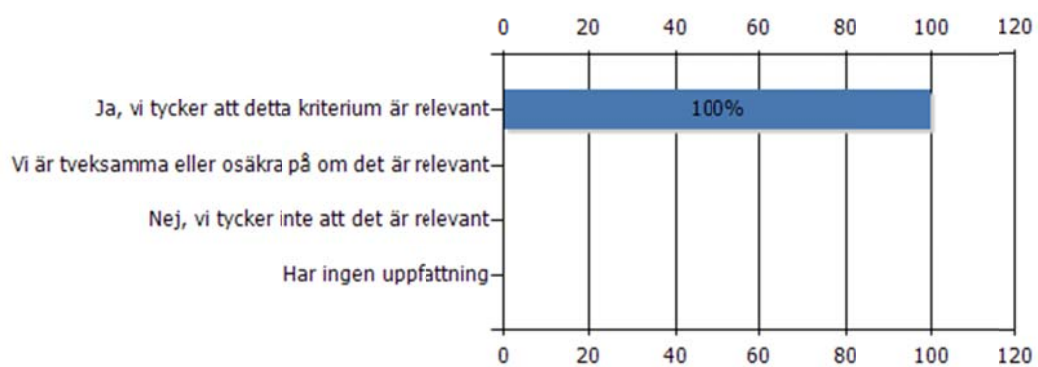
Då huvudskydd används bör lätt-semikontakt tillåtas i de kampsporter där endast fottekniker är tillåtna mot huvud.

Oavsett, nybörjare/Kadett/junior.

I Taekwondo är slag mot huvud förbjudet!!!

Vi för en diskussion inom organisationen om flytande viktklasser högre upp i åldrarna.

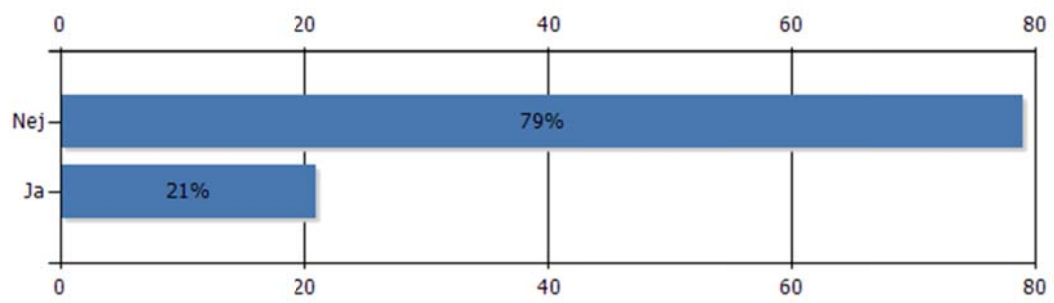
17. Krav på anordnaren

	Procent	Antal
Ja, vi tycker att detta kriterium är relevant	100%	14
Vi är tveksamma eller osäkra på om det är relevant	0%	0
Nej, vi tycker inte att det är relevant	0%	0
Har ingen uppfattning	0%	0
Svarande		14
Inget svar		0

Om ni är tveksamma, osäkra eller inte tycker att det är relevant, beskriv varför och om ni vill se förändringar, vilka ändringar vill ni föreslå:

18. Anser ni att något eller några av de 10 bedömningskriterierna bör tas bort?

	Procent	Antal
Nej	79%	11
Ja	21%	3
Svarande		14
Inget svar		0

Om Ja, vilket/vilka bedömningskriterier bör tas bort och varför:
Det hade varit bra med en sammanfattning av de tio kriterierna här!!!
Dock kan tolkningen av dess tillämpning behöva uppdateras något i enskilt fall.
Med tanke på hur lagen är skriven så är de 10 bedömningskriterierna naturligtvis relevant och samtliga kriterier regleras också tydligt inom vår sport. Men om man ska bedöma regler som redan genomgått en intern säkerhetsbedömning av ett världsförbund vars sport ingår i de Olympiska spelen, så bör det vara en ren formalitet och t.o.m. begränsas till ett anmälningsförfarande.
Som ovan anförts skall Kampsportsdelegationens bedömning ske med utgångspunkt i respektive idrotts regelsystem. För den professionella boxningen skall således inte någon matchtidsgräns i strid med boxningens regelsystem åsättas.
Vi anser inte att kriteriet gällande matchtid bör tas bort. Däremot anser vi att frågan bör hanteras av de olika förbunden som har den främsta kunskapen kring vilka idrottare/grupper av idrottare som kan hantera vilka matchtider. Se även tidigare kommentar.

19. Anser ni att något eller några bedömningskriterier utöver de 10 bör läggas till?

	Procent	Antal
Nej	79%	11
Ja	21%	3
Svarande		14
Inget svar		0

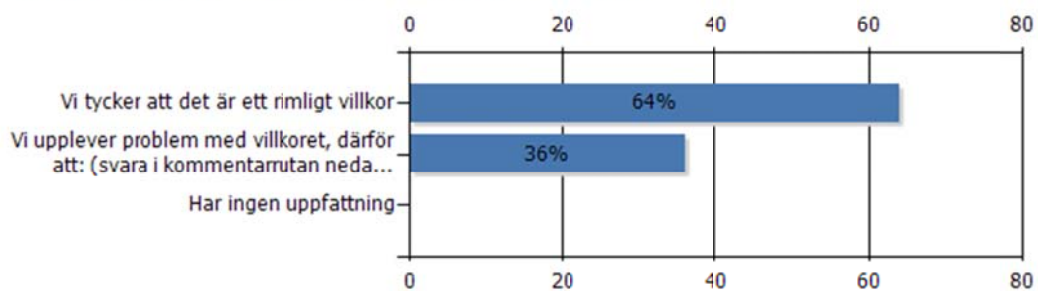
Om Ja, vilket/vilka bedömningskriterier bör läggas till:

Det hade varit bra med en sammanfattning av de tio kriterierna här!!!

Generellt sett bör en beredvillighet att lägga till kriterier finnas, för att möta såväl nya observationer som nya sporter eller matchregler.

särskilt möjlighet till internationell anpassning så att internationella mästerskap kan hållas i Sverige.

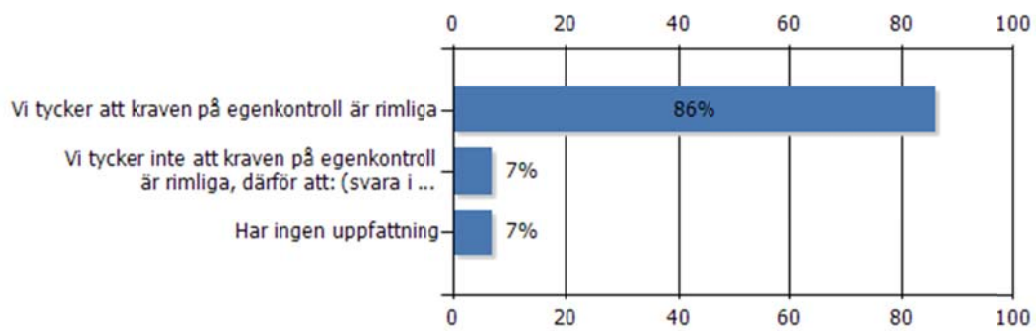
20. Ett tillstånd ges alltid med villkor att de regler som lämnades in med ansökan ska användas. Detta innebär att om ni gör ändringar i reglerna (så som dem ser ut den dag som ansökan gjordes) måste ni enligt lagen söka tillstånd för alla typer av ändringar i regelverket, oavsett om dessa påverkar säkerheten för deltagarna eller inte. Hur upplever ni det villkoret?

	Procent	Antal
Vi tycker att det är ett rimligt villkor	64%	9
Vi upplever problem med villkoret, därför att: (svara i kommentarrutan nedan)	36%	5
Har ingen uppfattning	0%	0
Svarande		14
Inget svar		0

Kommentera gärna ert svar:
Det känns onödigt byråkratiskt
Då vårt regelverk är uppbyggt av regler som till 90 % inte avser säkerhetsfrågor ser vi det som ett alldeles för stort arbete att översätta alla punkter i regelverket när vi lämnar in ändringar. Det tar alltför mycket tid ifrån andra viktiga frågor såsom att främja ungdomsarbetet och utveckling av boxningen som sport i stort.
Eftersom regelverket som dokument (ofta) används som samlad regelbok för hela sporten och därmed innehåller information som egentligen inte spelar roll för säkerheten enligt de 10 bedömningskriterierna. Exempel kan vara när ett SM ska arrangeras eller hur ranking ska gå till. Men även för att göra mindre ändringar av detta så behöver en ny ansökan till delegationen göras, vilket både försvårar för tillståndstagare och ger onödigt merarbete åt delegationen. Ett förtydligande att om någonting påverkar de 10 kriterierna skulle säkerligen lösa problemet.
Enklare regeländringar borde kunna få justeras inom ramen för befintligt tillstånd efter enklare anmälan. Men det skall inte gälla för ändringar som inte påverkar säkerheten!
Många svenska idrottsförbund är medlemmar i internationella idrottsförbund. Inte sällan sker det att de internationella förbunden beslutar om vissa typer av regeländringar. SMMAFs förslag är att endast de regelförändringar som har en påverkan på säkerheten ska vara föremål för en ny ansökan.
Vi ser ändå en smidighet i att fritt kunna ändra i detaljer som inte angår matchgenomförande samt säkerhet, om detta är uppenbart. Eller att sådan omprövning kan göras med en kvick förenklad handläggning.
Viktigt att hålla i minnet är ev. bedömningar i vad som ska klassas ingå i säkerhetsaspekten.

21. Är kraven på egenkontroll rimliga?

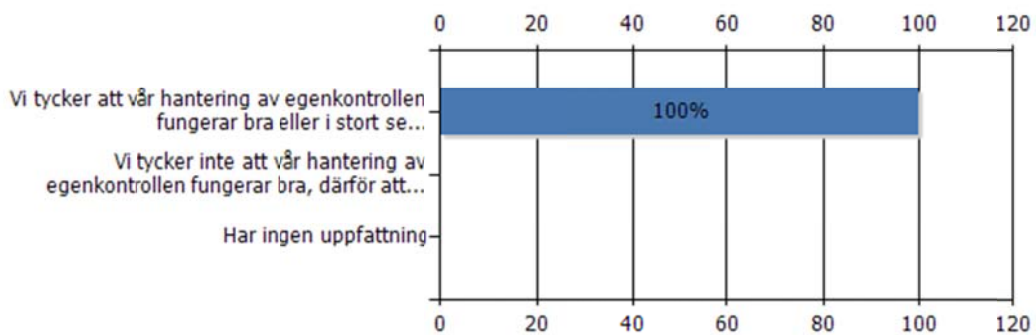

	Procent	Antal
Vi tycker att kraven på egenkontroll är rimliga	86%	12
Vi tycker inte att kraven på egenkontroll är rimliga, därför att: (svara i kommentarrutan nedan)	7%	1
Har ingen uppfattning	7%	1
Svarande		14
Inget svar		0

Kommentera gärna ert svar:

Även här beror var kritik på att det tar alltför mycket arbete från de frågor som vi verkligen vill arbeta med d v s ungdomsutveckling, utbildning och nyrekrytering.

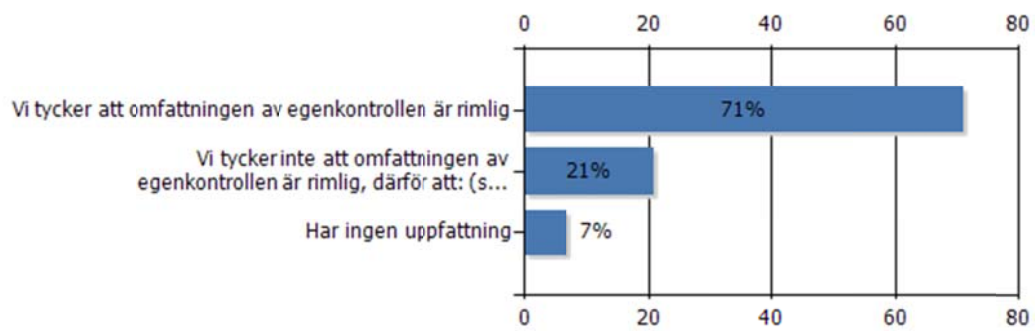
22. Hur fungerar er egen hantering av egenkontrollen?

	Procent	Antal
Vi tycker att vår hantering av egenkontrollen fungerar bra eller i stort sett bra	100%	14
Vi tycker inte att vår hantering av egenkontrollen fungerar bra, därför att: (svara i kommentarrutan nedan)	0%	0
Har ingen uppfattning	0%	0
Svarande		14
Inget svar		0

Kommentera gärna ert svar:

23. Är omfattningen av rapporteringen rimlig?

	Procent	Antal
Vi tycker att omfattningen av egenkontrollen är rimlig	71%	10
Vi tycker inte att omfattningen av egenkontrollen är rimlig, därför att: (svara i kommentarrutan nedan)	21%	3
Har ingen uppfattning	7%	1
Svarande		14
Inget svar		0

Kommentera gärna ert svar:

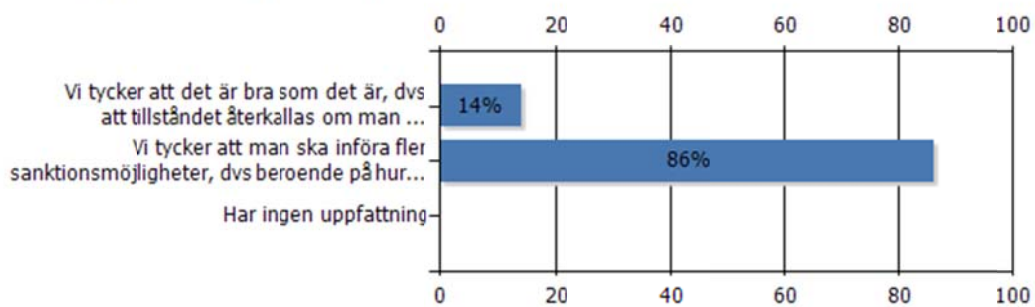
Borde kunna förenklas, rationaliseras

Den skulle kunna förenklas och rationaliseras, annars i sak är omfattningen rimlig.

Den tar, som sagt, för mycket tid och resurser från vår egentliga verksamhet.

Egenkontrollerna är i högsta grad rimliga, men det kräver en viss kompetens att hantera samt en hel del arbete. Tyvärr så har vi svårt i våra sporter, som till största del består av ideellt arbete, att finna sådana kvalificerade personer som även kan tänka sig att arbeta gratis med det. Men när sådan är funnen så är systemet mycket bra.

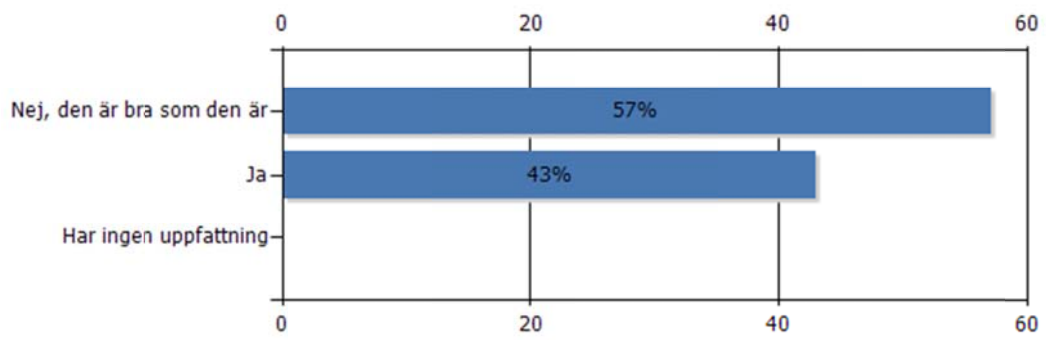
24. Idag finns det bara en sanktionsmöjlighet om tillståndshavaren bryter mot ett villkor och det är att Kampsportsdelegationen återkallar ett tillstånd. Är det en bra regel eller bör andra lagreglerade sanktionsmöjligheter införas, som exempelvis en erinran eller varning.

	Procent	Antal
Vi tycker att det är bra som det är, dvs att tillståndet återkallas om man bryter mot ett villkor	14%	2
Vi tycker att man ska införa fler sanktionsmöjligheter, dvs beroende på hur allvarligt felet är	86%	12
Har ingen uppfattning	0%	0
Svarande		14
Inget svar		0

Om ni svarat "fler sanktionsmöjligheter", vilka vill ni föreslå:
Andra alternativ som varning beroende på vilket villkor som bryts
Det borde finnas fler sanktionsmöjligheter. Att dra in ett tillstånd innebär att all tävlingsverksamhet stoppas. Det är naturligtvis mycket drastiskt och bör endast användas vid sådana tillfällen när upprepade påpekanden inte fungerat eller allvarliga missförhållanden upptäckts. I ett förbund kan det vara så att det mesta fungerar bra men att någon enskild förening, arrangör eller verksamhetsområde (t.ex amatörmatcher) inte gör det. I de fallen vore det bra om Kampsportsdelegationen hade fler sanktionsmöjligheter än att återkalla tillståndet för hela verksamheten.
En graderad skala vore bra
Enstaka, isolerade misstag kan alltid hända, särskilt ofrivilliga sådana. Självklart så bör det, precis som med det mesta i samhället, finnas nivåer på konsekvenserna som är anpassade till misstaget. "En gång är ingen gång, två gånger är två gånger för mycket", naturligtvis beroende på vad som har inträffat.
I enlighet med i stort sett all bestraffningsbar verksamhet skall det finnas ett graderat sanktionssystem relaterat till en förseelses gravhet.
T.ex.
a) tillsägelse vid mindre förseelse
b) varning kombinerat med krav på rättelse inom viss tid
c) temporärt indraget tillstånd viss tid i kombination med krav på rättelse
d) återkallande av tillstånd
Om man bryter mot ett villkor som påverkar säkerheten skall tillstånd återkallas.
Om man bryter mot ett villkor som ej påverkar säkerheten skall kanske tillståndshavaren få en tillrättavisning eller varning.

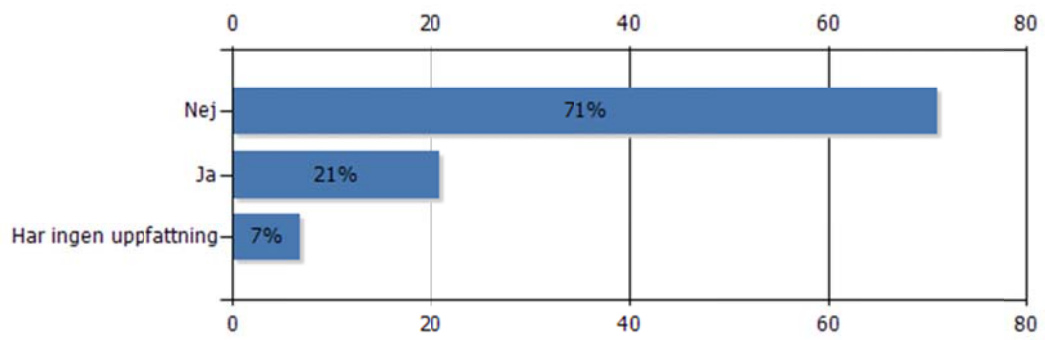
25. Tycker ni att man ska göra ändringar i kampsportslagen?

	Procent	Antal
Nej, den är bra som den är	57%	8
Ja	43%	6
Har ingen uppfattning	0%	0
	Svarande	14
	Inget svar	0

Om Ja, vilka ändringar i lagstiftningen vill ni föreslå:
Andra idrotter har högre skadefrekvens utan att ha samma krav på ansökan och efterkontroll.
Bättre matcha in kampsportslagen mot de internationella reglerna! Vi behöver i Sverige inte vara "alltför unika"!
Den bör ge bättre möjligheter att ta hänsyn till internationella regler, så att internationella tävlingar kan anordnas på svensk mark. Förbunden kan i gengäld åta sig ökade säkerhetsarrangemang och tydligare rapportering för att säkerställa att det inte uppstår skador som betraktas som oacceptabla vid dessa tävlingar.
Som tidigare påpekats är frågan om lagen måste gälla blott specifikt kampsporter, eftersom säkerhet vid utövning torde vara angeläget för alla idrotter. Antingen kunde dess omfattning vidgas eller kunde den kompletteras med lagar för andra idrotter. Det kan också vara dags för en utvärdering av resultatet av lagen, vad gäller skadeutveckling inom kampsporterna. Har den gjort skillnad - och i så fall, skulle liknande lagstiftning om andra idrotter göra skillnad också för dem?
Den är svåröverblickbar som den är nu. Borde finnas tydlig generell information om vad som anses vara viktigt och inte.
Det är som ovan anförts i strid med svensk idrottstradition att myndighetsreglera idrotter inom Riksidrottsförbundet.
Lagen bör därför inte omfatta dessa idrotter.
Med anpassning till ändringar som tidigare nämnts.
Vår grundläggande uppfattning om Kampsportslagen är att idrotter vars verksamhet internationellt regleras av ett världsförbund som är medlemmar i Internationella Olympiska Kommittén, inte bör regleras alls på nationell nivå.

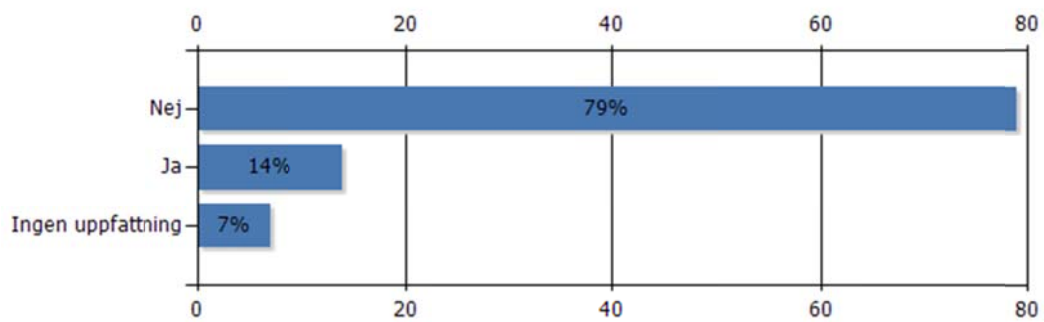
26. Innebär kampsportslagen några hinder för er framtida verksamhet?

	Procent	Antal
Nej	71%	10
Ja	21%	3
Har ingen uppfattning	7%	1
Svarande		14
Inget svar		0

Om Ja, berätta vad:
Den kan till viss del göra det, om den inte är något mer formbar i fråga om internationella tävlingsregler. Det kan påverka möjligheterna att t.ex. få anordna VM och EM.
Förutom möjligheten till internationell anpassning.
Inte lagen i sig men väl Kampsportsdelegationens hittills uppsatta villkor avseende matchlängd.
Ja, Muaythai kan för närvarande inte arrangera internationella tävlingar efter rådande amatörregelverk då vi förbjuds att använda armbågar med skydd. Detta trots tillstånd för liknande idrotter. I övrigt är vår erfarenhet att lagen är ringa hinder för verksamheten, utan i allt väsentligt ett stöd för den.
Som tidigare nämnts är övergångarna från våra svenska regler till de internationella utanför Sverige ett hinder. I en olympisk sport är vi oerhört koncentrerade på att förbereda våra adepter på bästa möjliga sätt inför kommande Olympiska spel.
Kampsportslagen är en begränsning i vår strävan efter medaljer!
Utveckling av vår idrott, nyrekrytering, ungdoms- och utbildningsfrågor kommer i kläm då arbetet med lagen tar för mycket tid för de få resurspersoner som vi har inom vårt förbund.

27. Väntas stora regelförändringar framöver som ni tror kan vara svåra att genomföra inom er verksamhet när kampsportslagen ser ut som den gör idag?

	Procent	Antal
Nej	79%	11
Ja	14%	2
Ingen uppfattning	7%	1
	Svarande	14
	Inget svar	0

Om Ja, berätta vad:

Den internationella professionella boxningen är inne i ett helt nytt scenario i och med att det Internationella Boxningsförbundet (AIBA) etablerat professionell boxning med förbud för medlemsförbunden att anordna professionell boxning utanför AIBA. Den etablerade professionella boxningen måste därför efter 1 januari 2016 organiseras i en Proffsboxningskommission fristående från Svenska Boxningsförbundet. Detta saknar i förhållande till kampsportslagen betydelse. Däremot kommer den professionella boxningen inom AIBA innebära att även professionella boxare tillåts ställa upp i de Olympiska Spelen, vilket gör att matchlängdsfrågan även här blir akut. Nuvarande matchtidsbegränsning skulle då innebära att främst manliga svenska professionella boxare betas sin möjlighet att fullt ut utveckla sin professionella boxning i Sverige och därmed väsentligt försvåra boxarens möjligheter till deltagande i Olympiskt Spel.

Vi har svårt att svara på frågan. Vi håller precis på att genomgå en massiv regelreform och när den är avklarad så torde vi inte få fler stora regelförändringar inom en snar framtid. Men vår erfarenhet säger oss att vi inte helt kan utesluta det.

28. Har ni några andra förslag eller synpunkter som ni vill framföra?

Svar
1) Tydligare information hos er var man hittar relevanta regelverk 2) Tydligare kriterier för när man ska skriva regelverk om vad som gäller.
Det är redan nämnt, men vi ser det som fortsatt märkligt att lagen enbart gäller kampsport och vill gärna se en begrundan av om den skulle kunna göra nytta även för andra sporter.
Länsstyrelsen utövar tillsyn över matcher som anordnas med tillstånd. Vore bra om det fanns en rutin över de matcher som anordnas utan tillstånd.
Nej, se tidigare kommentarer
Nej, tack!
Tack!
Vi tycker att den nuvarande kampsportslagen fungerar bra. Den hjälper förbundet att säkerställa ett idrottande under godtagbara former med rimliga risknivåer. Lagen borde dock utökas till att hantera alla idrotter med utökade riskmoment. Sett till Folksamns skadestatistik så är inte kampsport särskilt skadedrabbat. Vissa idrotter i Sverige med stora mängder personskador och många riskmoment per tidsenhet borde ta till sig av säkerhetsarbetet inom kampsporterna alternativt hanteras under motsvarande lagstiftning. En lagstiftning som enbart reglerar en enskild idrott där riskmoment förekommer men inte tar hänsyn till andra idrotter (med större riskmoment) upplevs som en märklig diskriminering. Vi tycker det är bra med en seriös hantering av "riskidrotter" men den borde rimligen omfatta alla.
Vi, Svenska WTKA Förbundet, vill rikta ett tack till Helena Shultz för ett bra bemötande vid alla tillfällen.

Bilaga 4 Enkät svar – presentation

Resultat - Totalt

Utvärdering Kampsportslagen 2013

För Länsstyrelsen i Örebro län

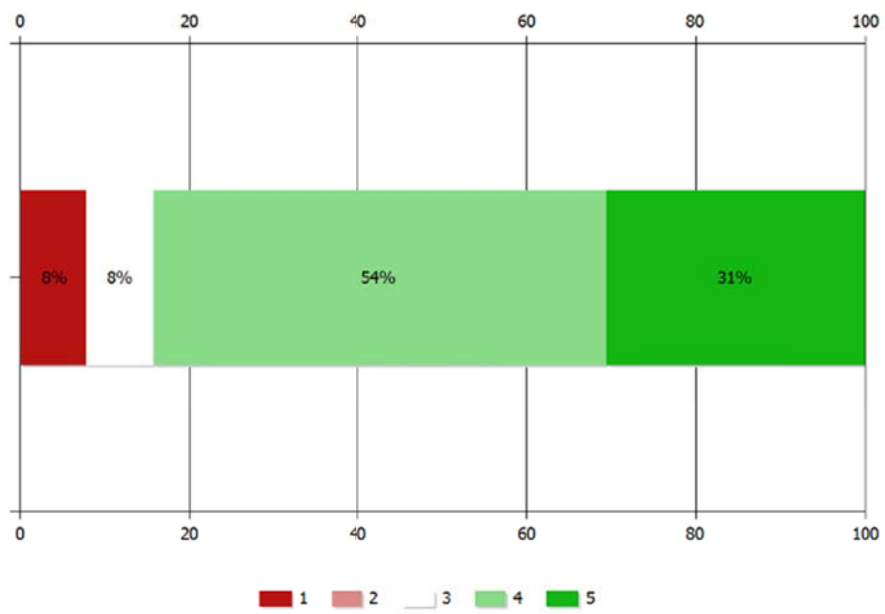
Rapport skapad av AQ Analys AB 130917

Fakta

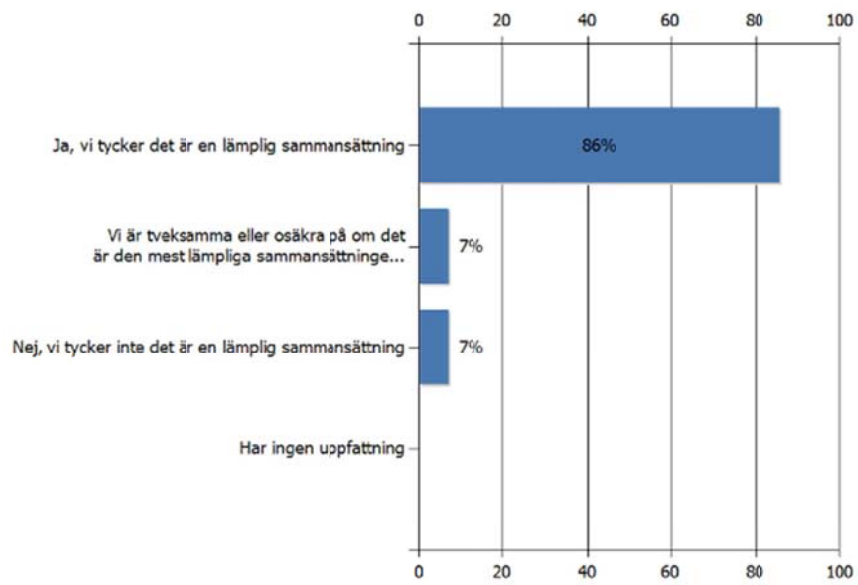
Bakgrund:	Länsstyrelsen i Örebro län arbetar med ett regeringsuppdrag att se över tillämpningen av Kampsportslagen och ville genomföra en enkät för att få underlag till detta.
Målgrupp:	Alla kampsportsförbund, 14 st
Datainsamling:	E-post med unik länk till webbenkäten inkl två påminnelser.
Fältperiod:	2013-08-26– 2013-09-16
Svarsfrekvens:	14 svar, 100%
Förklaring:	Vid betygs-/skalfrågor 1-5 är 1=Inte alls nöjd, 2=Ganska missnöjd, 3=Varken nöjd eller missnöjd, 4=Ganska nöjd, 5=Mycket nöjd
Bilagor:	Grafer och tabeller i Word inkl öppna kommentarer Jämförelserapport – svar per förbund Komplett svar per förbund Frågorna/enkäten

Vid frågor kring undersökningen, kontakta:
AQ Analys AB, Ulrika Asp, 019-128410, ulrika.asp@aqanalys.se

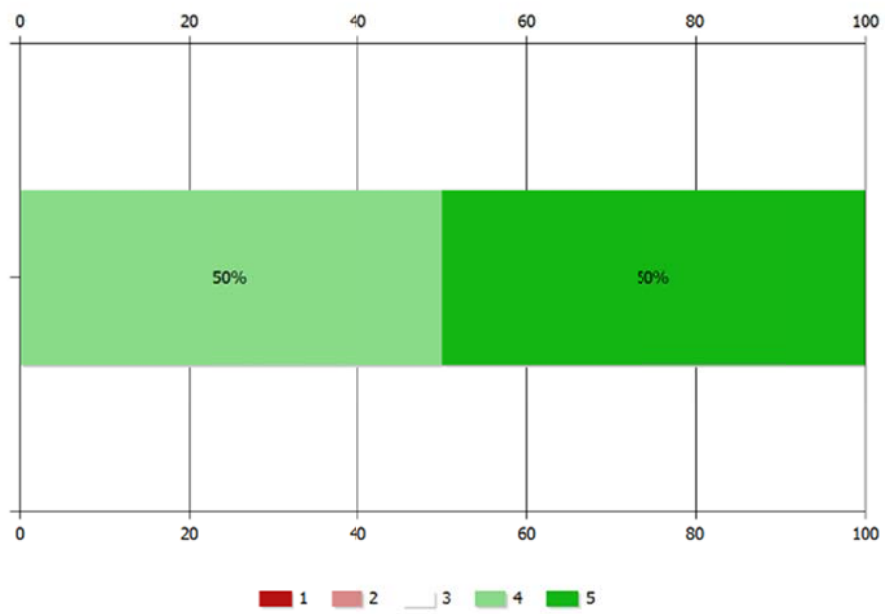
2. Hur tycker ni att kampsportslagen generellt sett fungerar?

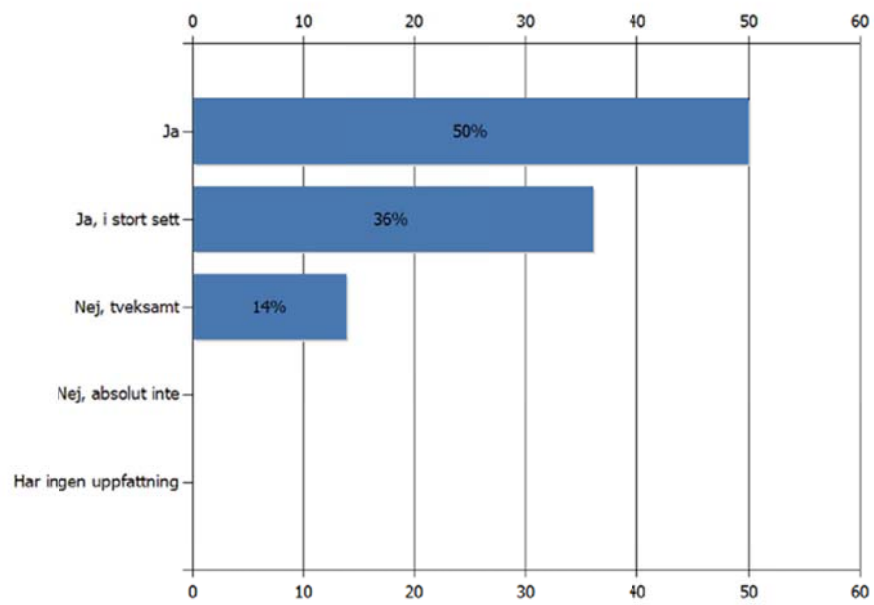
3. Det är bestämt att Kampsportsdelegationen ska ha juridisk, medicinsk och idrottslig kompetens (3 personer). Är denna sammansättning lämplig?

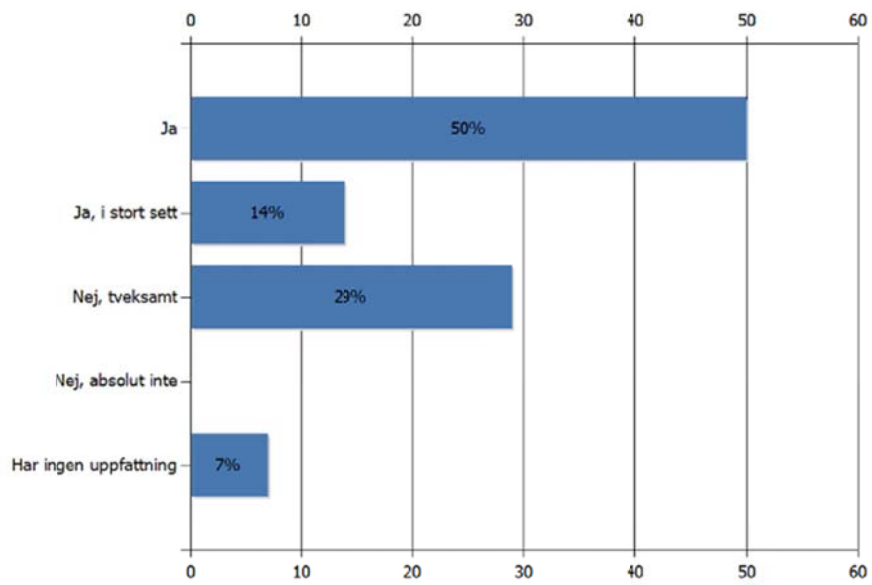
4. Hur tycker ni att Kampsportsdelegationens arbete fungerar?

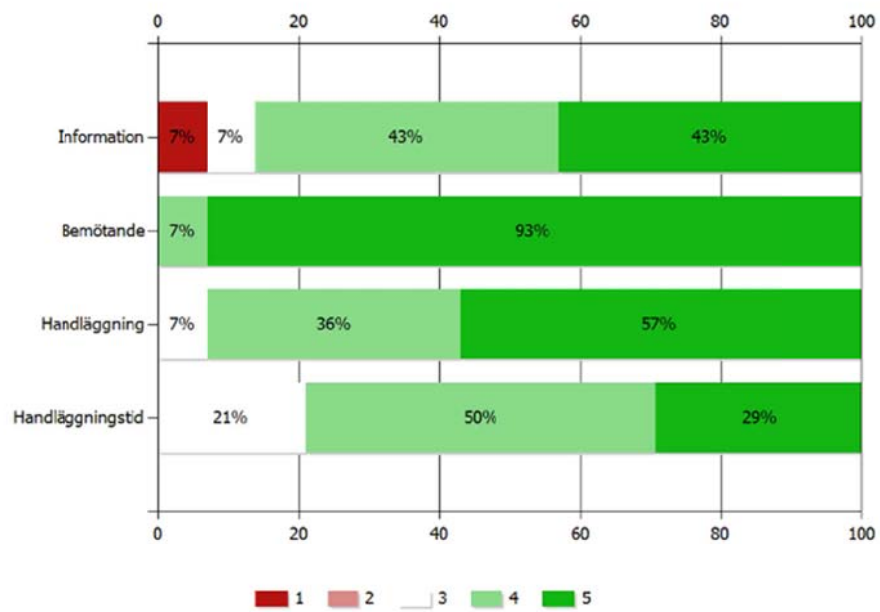
5. Upplever ni att Kampsportsdelegationens beslut är begripliga och välmotiverade?

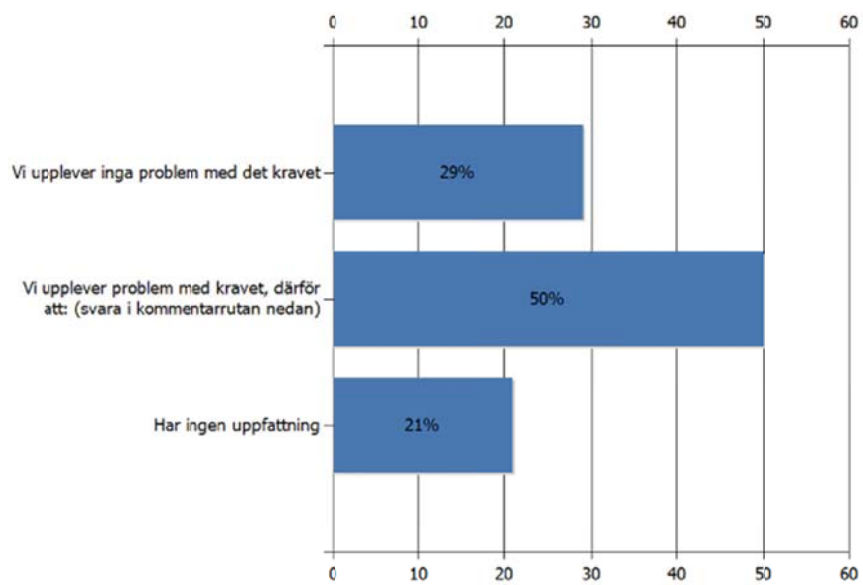
6. Upplever ni att Kampsportsdelegationens beslut är konsekventa, dvs att liknande förutsättningar ger samma beslut?

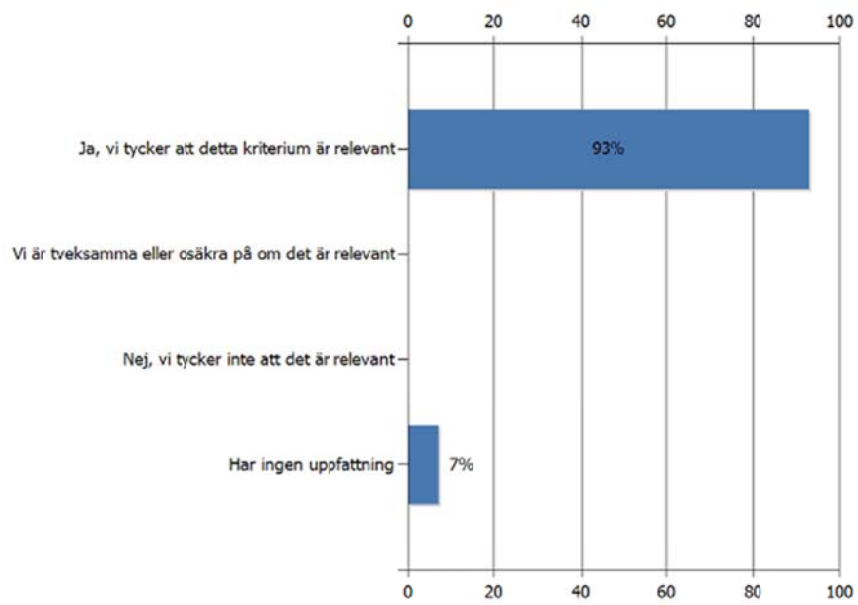
7. Hur nöjd är ni med Länsstyrelsen (Kampsportsdelegationen) när det gäller följande?

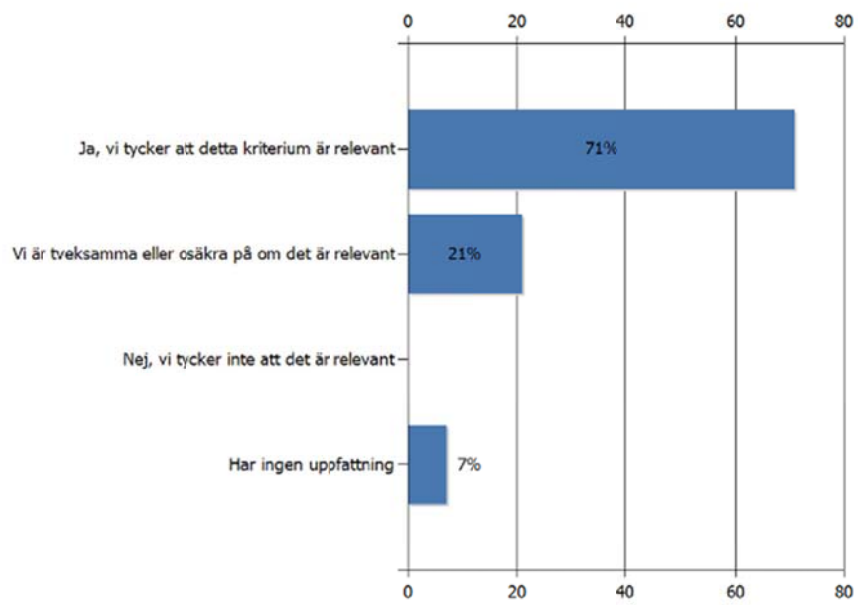
8. Arrangören av kampsportsmatcher ska ansöka om tillstånd tre månader innan matchdag. Hur bedömer ni möjligheten att uppfylla det lagkravet?

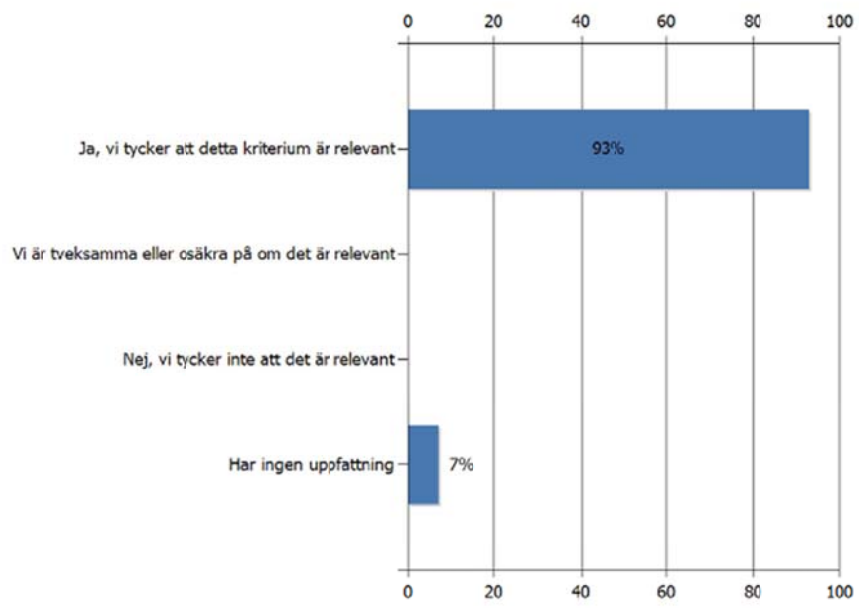
9. Tydliga regler och regelinhåll

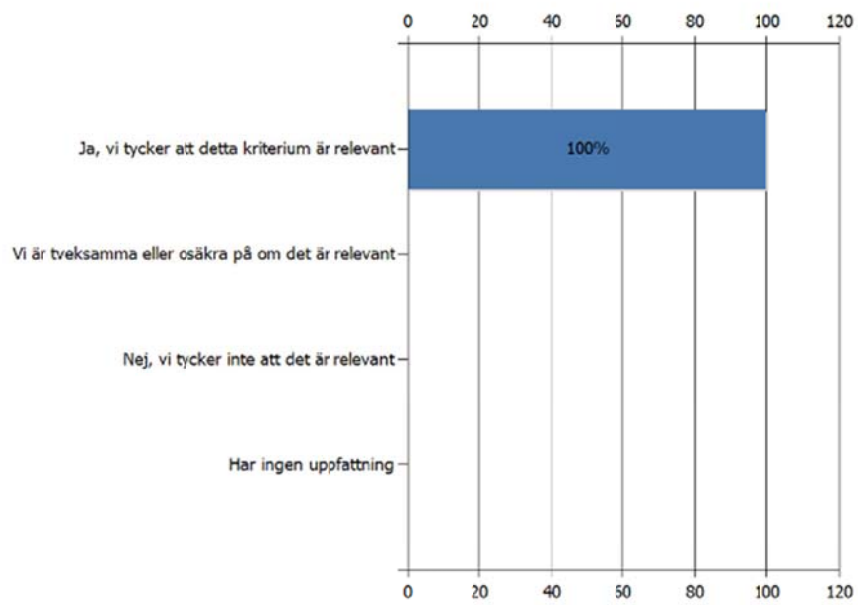
10. Utrustning

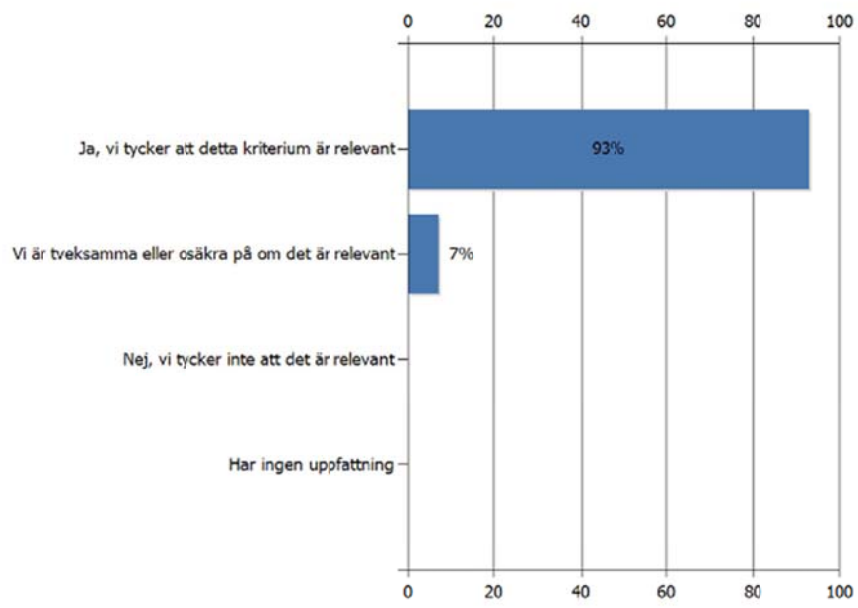
11. Kampområdet

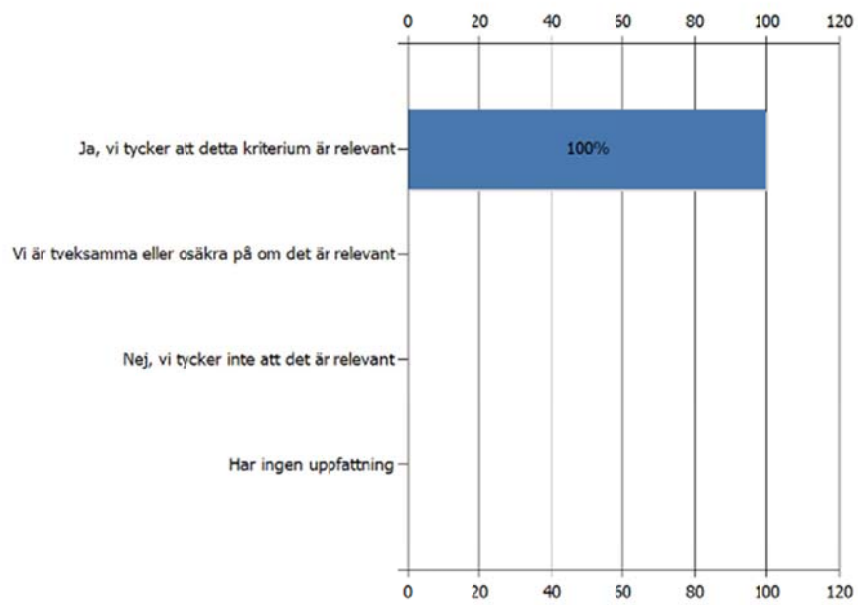
12. Förfarandet efter knockout

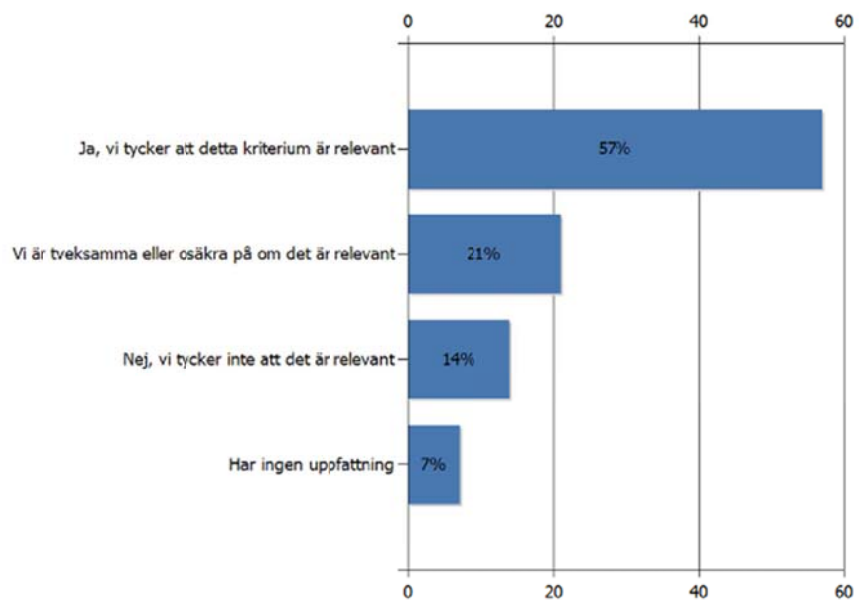
13. Uppföljning

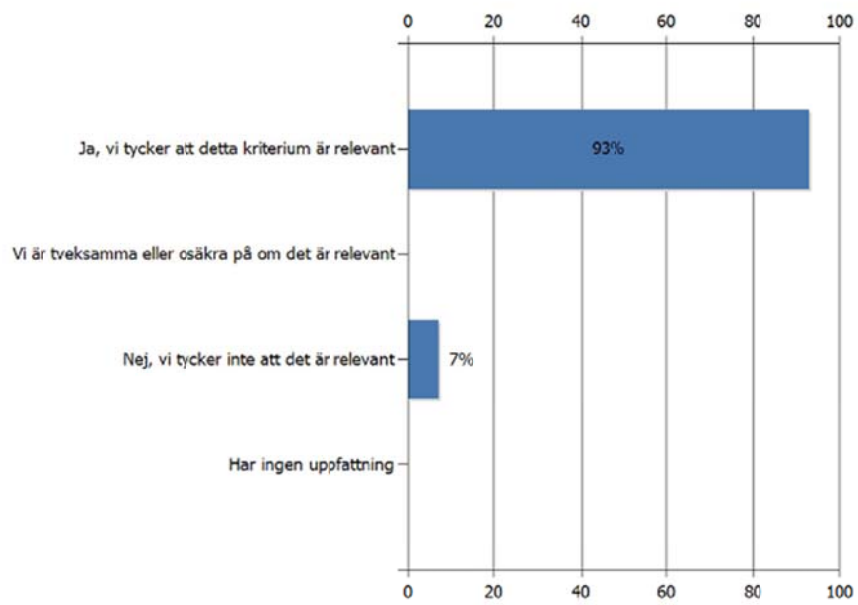
14. Möjlighet att avbryta en ojämn match

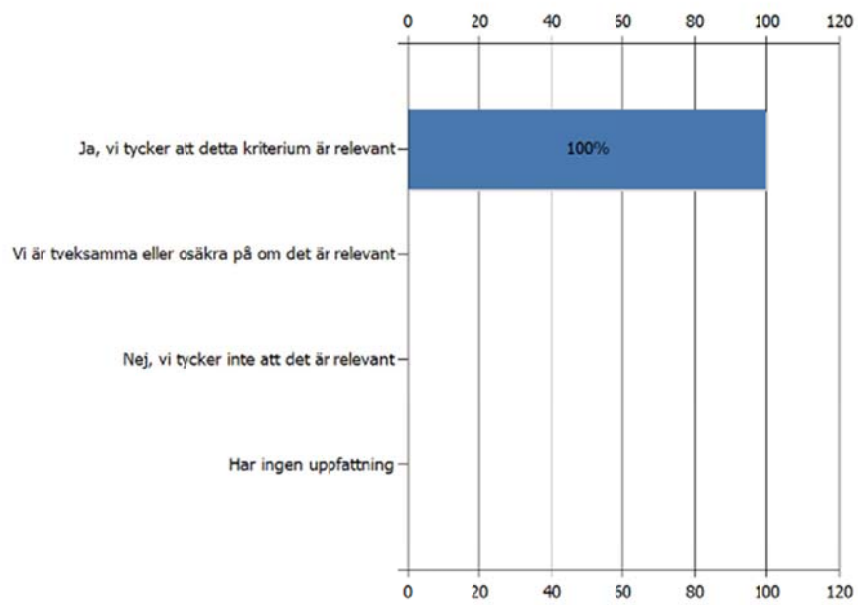
15. Matchlängd

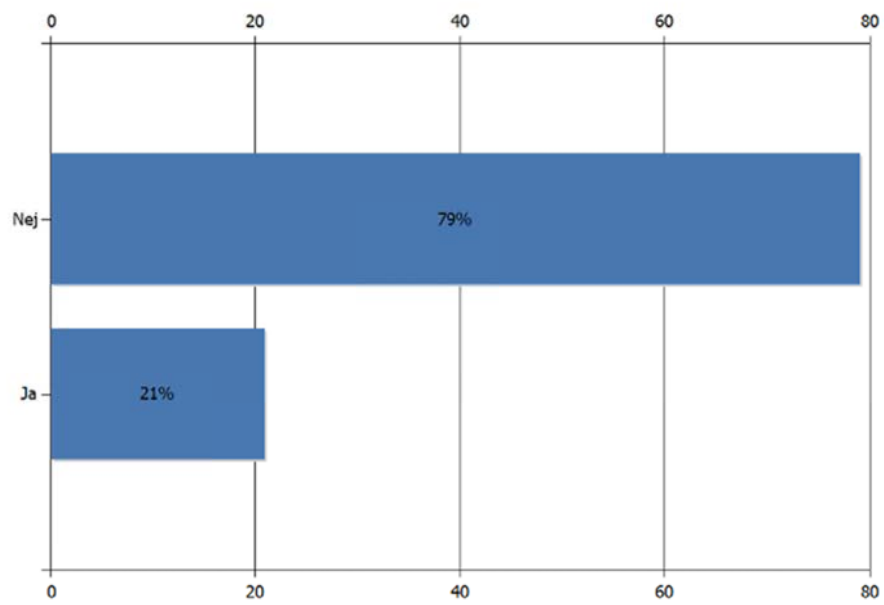
16. Åldersgräns för deltagande

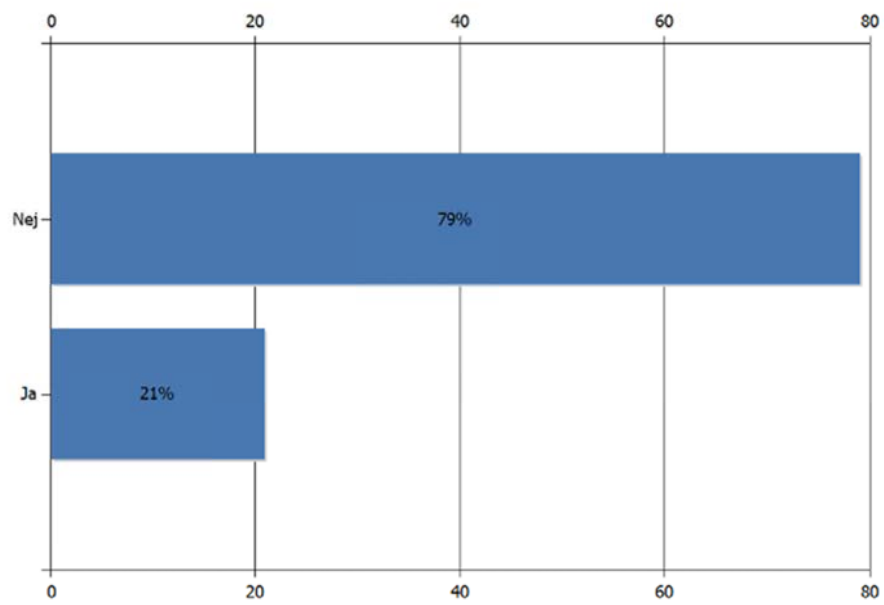
17. Krav på anordnaren

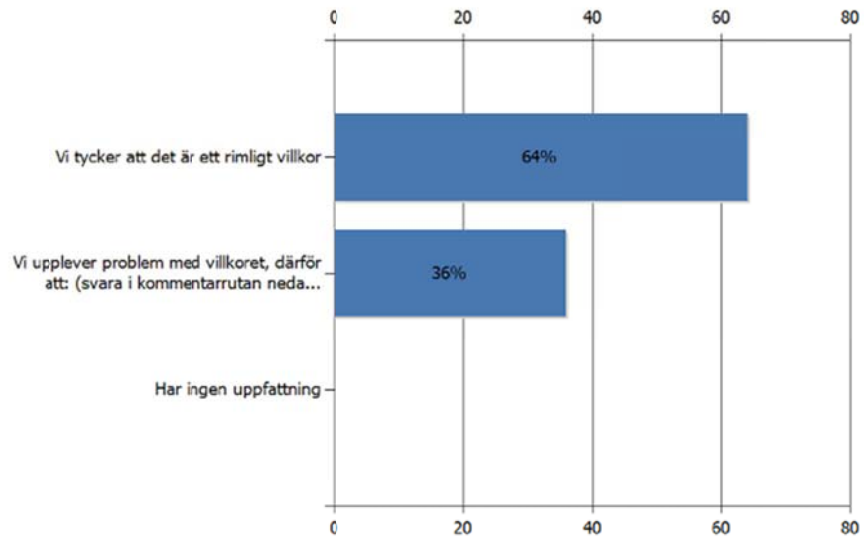
18. Anser ni att något eller några av de 10 bedömningskriterierna bör tas bort?

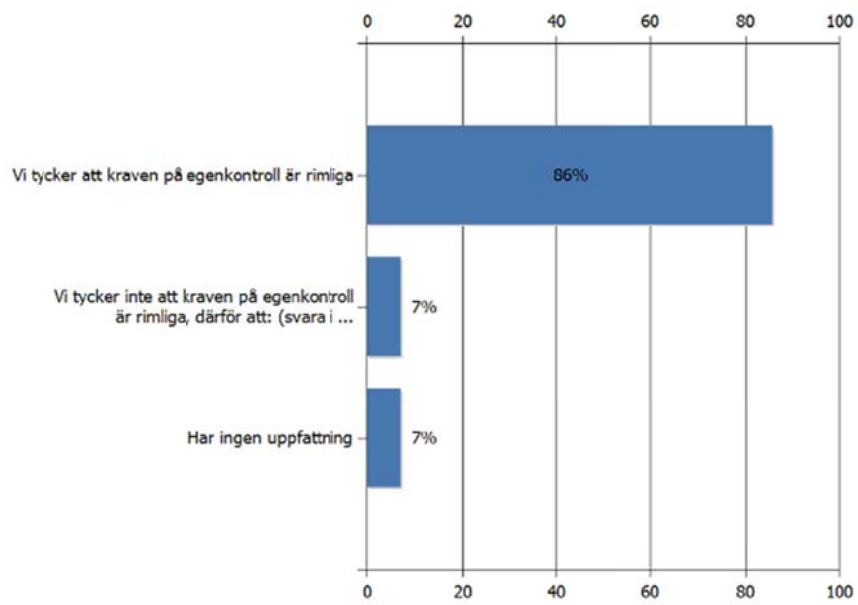
19. Anser ni att något eller några bedömningskriterier utöver de 10 bör läggas till?

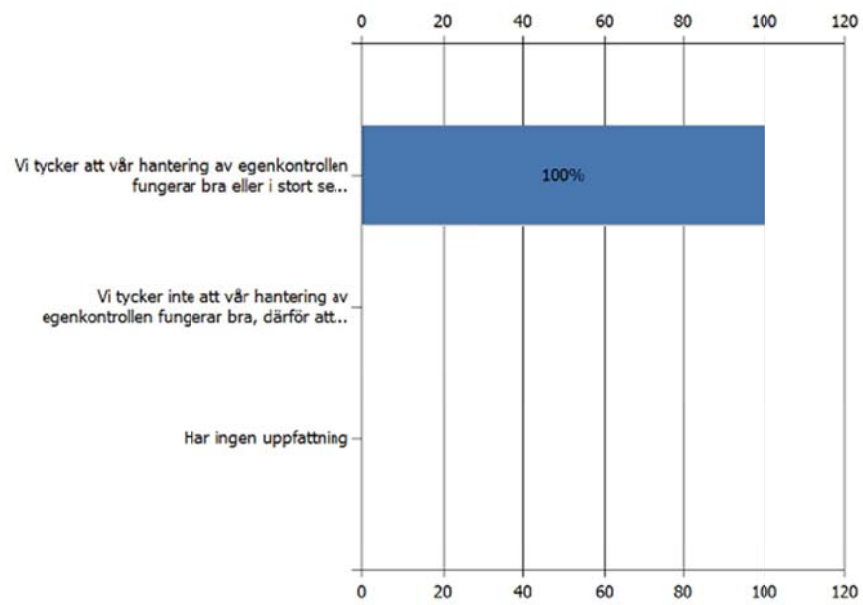
20. Ett tillstånd ges alltid med villkor att de regler som lämnades in med ansökan ska användas. Detta innebär att om ni gör ändringar i reglerna (så som dem ser ut den dag som ansökan gjordes) måste ni enligt lagen söka tillstånd för alla typer av ändringar i regelverket, oavsett om dessa påverkar säkerheten för deltagarna eller inte. Hur upplever ni det villkoret?

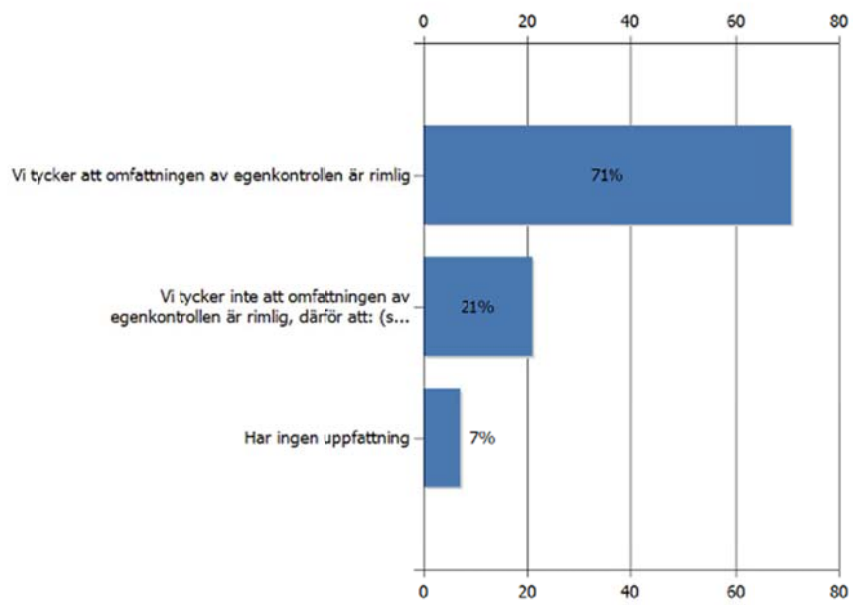
21. Är kraven på egenkontroll rimliga?

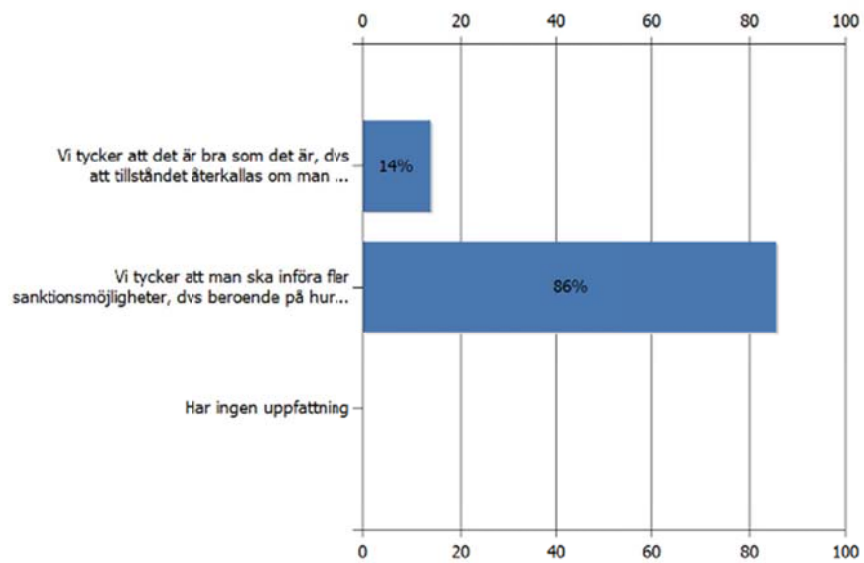
22. Hur fungerar er egen hantering av egenkontrollen?

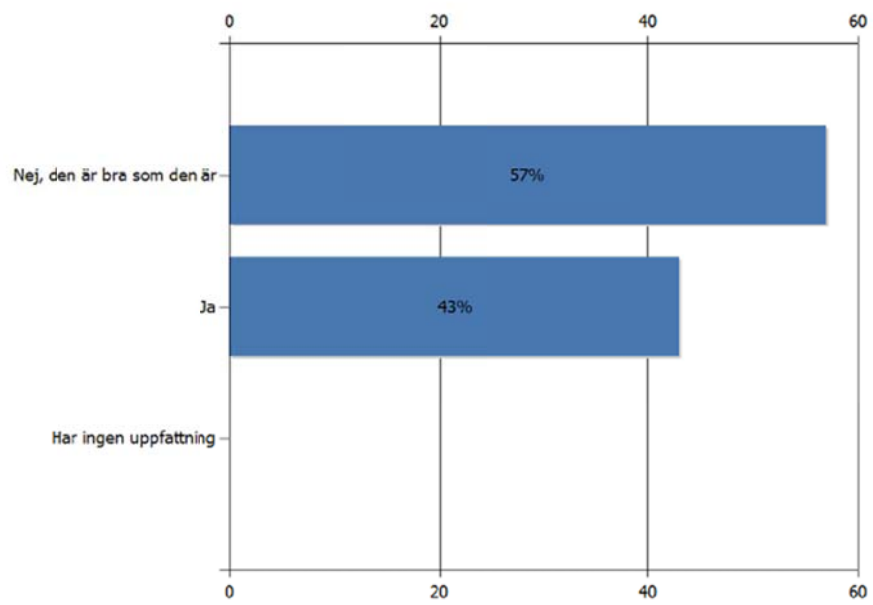
23. Är omfattningen av rapporteringen rimlig?

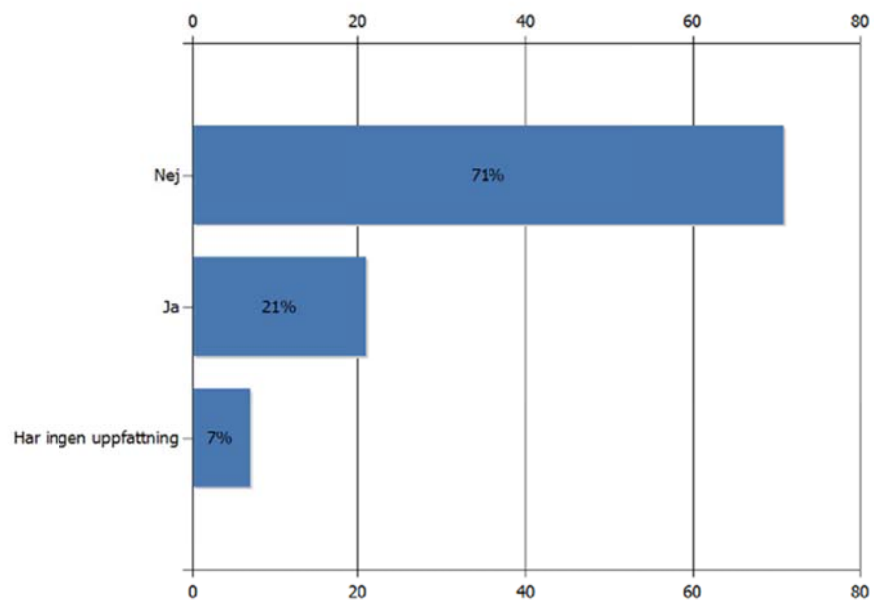
24. Idag finns det bara en sanktionsmöjlighet om tillståndshavaren bryter mot ett villkor och det är att Kampsportsdelegationen återkallar ett tillstånd. Är det en bra regel eller bör andra lagreglerade sanktionsmöjligheter införas, som exempelvis en erinran eller varning.

25. Tycker ni att man ska göra ändringar i kampsportslagen?

26. Innebär kampsportslagen några hinder för er framtida verksamhet?

27. Väntas stora regelförändringar framöver som ni tror kan vara svåra att genomföra inom er verksamhet när kampsportslagen ser ut som den gör idag?

